

รายงานการประชุม

[รวมฉบับ]

ครั้งที่ ๒๘

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

รายงานการประชุมคณะกรรมการกฤษฎีกากระทรวงยุติธรรม

สภากร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๒๘/๒๕๕๐

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

ณ ห้องประชุมคณะกรรมการกฤษฎีกา ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๒๕ นาฬิกา

(นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

ประธาน : เมื่อสักครู่นี้ผมสวัสดิ์มาทางนี้แล้ว ทางนี้ผมขอสวัสดิ์ด้วยนะครับ เดี่ยวจะ
ต่อว่าผมอีก ผมขออนุญาตเปิดประชุมนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

มีวาระประชุม คือการดูมาตราต่าง ๆ แต่ก่อนจะถึงเรื่องนั้นผมอยากขอเวลาเรียนให้ทราบ

๒ - ๓ เรื่อง

เรื่องแรก ผมขอขอบพระคุณอย่างสูงนะครับ สำหรับกรรมการร่างรัฐธรรมนูญทุกท่าน
ที่ได้เสียสละทุ่มเทเวลาโดยไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย แม้กระทั่งจะเป็นวันหยุดราชการ ท่านก็ได้ช่วยกัน
ออกความคิดความเห็นจนกระทั่งร่างฉบับแรกเสร็จสิ้น แล้วก็ต้องขอขอบพระคุณท่านเลขานุการ อาจารย์
สมคิด และฝ่ายเลขานุการ รองเลขานุการทุกท่าน รวมทั้งเจ้าหน้าที่ที่มาจากกฤษฎีกา และเจ้าหน้าที่
ของสภาที่ได้ช่วยกันทำงานอย่างไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อยจนกระทั่งร่างเสร็จสิ้นอยู่ในมือพวกเราในวันนี้
ก็ขอขอบพระคุณอย่างสูง

เรื่องที่ ๒ เกี่ยวกับเรื่องที่ผมได้ให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนไปเมื่อสักครู่นี้ มีอยู่ประเด็นหนึ่ง
ก็คือพระหน้าสภามากันมาก ผมก็ได้ตอบผู้สื่อข่าวไปว่า ก็เป็นเจตนาดี หวังดีของพระหรือชาวพุทธที่มี
ความต้องการที่จะให้บรรจุลงในรัฐธรรมนูญ -----

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

แต่อย่างไรก็ตาม ผมได้เรียนไปว่า รัฐธรรมนูญฉบับแรก ปี ๒๔๗๕ จนกระทั่งถึงฉบับสุดท้ายที่ได้ยกเลิกไป ในหมวดพระมหากษัตริย์และส่วนที่เกี่ยวกับศาสนานั้น เราไม่ได้ไปแตะต้องอะไรเลย ยังคงตามนั้นทุกอย่าง และตั้งแต่ปี ๒๔๗๕ มาจนถึงปัจจุบัน ในเรื่องทั้ง ๒ เรื่องนี้ โดยเฉพาะในเรื่องทางศาสนานั้นก็ไม่มีผลกระทบกระเทือนหรือเกิดความเสียหายอะไรทั้งสิ้น แต่ความต้องการ ความคิด ความเห็น ของชาวพุทธบางส่วน หรือพระสงฆ์บางส่วนเราก็รับฟัง และโอกาสที่จะไปชี้แจงกันในสภาร่างรัฐธรรมนูญและตอนแปรญัตติกดี หรือตอนไปทำประชาพิจารณ์ก็ดี เรายังมีโอกาสที่จะนำข้อคิดเห็นต่าง ๆ มีเฉพาะเรื่องนี้ กลับมาทบทวน แก้ไขปรับปรุง แต่ขอยืนยันว่าสิ่งที่จะนำมาปรับปรุงแก้ไขจะต้องดีกว่า มีเหตุผลดีกว่า และเป็นประโยชน์ ในส่วนรวมของประเทศมากกว่าด้วย ผมก็ได้ตอบไปอย่างนั้น และนอกจากนี้ก็ได้มีความต้องการที่จะให้ทางเรา โดยเฉพาะผมลงไปพบ ซึ่งผมก็ได้ตอบไปว่าผมติดประชุม แต่ขอนิมนต์ตัวแทนของพระสงฆ์ขึ้นมา ที่ห้องรับรอง ชั้น ๓ หลัง ๑๐.๐๐ นาฬิกาไปแล้ว แล้วผมจะออกไปพบ ไปรับฟัง แล้วก็ชี้แจงให้ทราบ ผมได้ดำเนินการไปแล้วอย่างนั้นนะครับ

เรื่องต่อมาก็คือ ผมได้รับเรื่องมา ๒ เรื่อง ที่จะให้ผมลงนาม

เรื่องแรก คือเรื่องพิธีมอบรัฐธรรมนูญ ซึ่งเดิมกำหนดวันที่ ๑๙ ขอเลื่อนไปเป็นวันที่ ๒๖ เดือนนี้ เวลา ๑๘.๐๐ - ๑๙.๐๐ นาฬิกา ที่ห้องโถงชั้นล่างของตึกรัฐสภา และจะมีตัวแทนขององค์กรต่าง ๆ รวมทั้งผู้บริหารระดับสูงมาร่วมในพิธีส่งมอบรัฐธรรมนูญฉบับแรกนี้ให้กับประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ วันที่ ๒๖ แต่เรื่องที่ผมอยากจะนำมาเรียนให้ทราบก็คือว่า ผมยังไม่ได้เซ็นอะไรลงไปเพราะมันเกี่ยวกับเงินทอง เงินทองที่จะนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดทำพิธีดังกล่าว ซึ่งผมดูรายละเอียดแล้ว ก็เป็นการดำเนินการของคณะกรรมการประชาสัมพันธ์ของสภาร่างรัฐธรรมนูญ แล้วก็บอกว่าได้หารือกับตัวแทนของคณะกรรมการยกย่องรัฐธรรมนูญ คือฝ่ายโฆษกว่าจะจัดอย่างนี้ แต่ในวงเงิน แล้วรายการค่าใช้จ่ายและการไปจ้างบริษัทมาในช่วงเวลาเพียง ๑ ชั่วโมง ๑๘.๐๐ - ๑๙.๐๐ นาฬิกา เป็นจำนวนเงินทั้งหมด ๖๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งรายละเอียดแต่ละรายการนั้น ผมดูแล้วผมไม่กล้าเซ็น จนกว่าจะได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการยกย่องรัฐธรรมนูญ ขอเรียนตรง ๆ ว่า ไม่ใช่เงินของเราก็จริง แต่เป็นเงินจากงบประมาณแผ่นดินซึ่งมาจากภาษีอากรของประชาชน และด้วยช่วงเวลาเพียงสั้น ๆ สถานที่ก็ไม่ต้องเช่า แล้วพิธีก็ทำกันเพียง ๑ ชั่วโมง ด้วยจำนวนเงิน ๖๐๐,๐๐๐ บาท ขอให้ท่านช่วยให้ความเห็นกับผมด้วยว่าเหมาะสมอย่างไรแค่นั้น หรือควรจะทำกันแบบเรียบง่ายอย่างไร ในท่ามกลางความวิกฤติทางเศรษฐกิจ ในท่ามกลางที่เงินทองหายาก เรื่องนี้ผมได้เรียนกับอาจารย์สมคิดแล้วเมื่อวันหยุด บอกว่าผมยังไม่เซ็น ผมจะมาหารือในที่ประชุมก่อน นี่คือเรื่องที่ ๑

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

สุภาภรณ์ ๓/๑

เรื่องที่ ๒ เกี่ยวกับค่าจ้างลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ ๖ ฉบับ เป็นจำนวนเงินประมาณ ๕ ล้านบาท เกี่ยวกับการเผยแพร่รัฐธรรมนุญ ซึ่งฝ่ายโฆษกได้ไปประสานติดต่อหนังสือพิมพ์ฉบับต่าง ๆ มาแล้ว แล้วก็เป็นวงเงินจำนวนเท่านี้ที่จะลงตีพิมพ์เผยแพร่รัฐธรรมนุญที่เราร่างเสร็จเป็นระยะเวลา ประมาณ ๕ วัน ฉะนั้นเรื่องที่ ๒ นี้ ผมก็อยากจะหารือด้วยนะครับก่อนที่จะผมจะเซ็นลงไป เพราะฉะนั้นขอ ฟังความเห็นในเรื่องแรกก่อนเกี่ยวกับเงิน ๖๐๐,๐๐๐ บาท ในเวลา ๑ ชั่วโมง ท่านมีความเห็นอย่างไร ถ้าเห็นสมควรผมก็จะเซ็น ถ้าเห็นว่ายังไม่สมควรต้องปรับปรุงแก้ไขก็จะได้ออกเขาไปนะครับ ผมอยากฟังความเห็นครับ เชิญครับ

เลขานุการ (ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์) : ก่อนที่ท่านสมาชิก ท่านกรรมการ จะอภิปรายนะครับ ขออนุญาตให้ข้อมูลเพิ่มเติมแค่นั้นเองว่าเรื่องการจัดงานวันที่ ๑๙ ซึ่งเลื่อนไปวันที่ ๒๖ ทางคณะกรรมการประชาสัมพันธ์โดยท่านสมยศ สมาชิกสภากร่างรัฐธรรมนุญได้ติดต่อผ่านมาทางผม นะครับ ฝ่ายเลขานุการ แล้วก็ได้หารือกับท่านโฆษกด้วย อาจารย์ธทอง ทางโน้นขอเงินมาประมาณ ๑ ล้านบาทนะครับ เพื่อจัดงานพิธีมอบร่างรัฐธรรมนุญ วันที่ ๒๖ ซึ่งเป็นวันที่เริ่มนับ ๓๐ วันของการรับฟัง ความคิดเห็นประชาชน แล้วก็การให้ สสร. แปรญัตติ ผมเองได้หารือหลายฝ่ายก็เห็นว่า ๑ ล้านบาทนี้มากเกินไป ก็ตัดวงเงินมาเหลือประมาณ ๖๐๐,๐๐๐ บาท โดยประมาณนะครับ แล้วขอเรียนว่าความจริงงาน วันที่ ๒๖ เป็นงานของพวกเราเองนะครับ คือหมายความว่า จริง ๆ เป็นงานของคณะกรรมการการยกย่อง รัฐธรรมนุญ แต่คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญเราก็มีแต่มาร่างรัฐธรรมนุญนะครับ โอกาสจะไปจัด งานทำพิธีอะไรต่าง ๆ ก็ไม่มี ก็เลยมอบให้คณะกรรมการประชาสัมพันธ์เป็นคนดำเนินการ ก็เรียนท่าน กรรมการ เรียนท่านประธานว่า ก็ได้มีการหารือในเรื่องนี้มาโดยตลอด แต่โดยส่วนตัวก็คิดว่าวงเงินนั้น อาจสูงนะครับ แต่ว่าการจัดงานวันที่ ๒๖ ผมจึงคิดว่าน่าจะมีส่วนอื่นมีพิธีการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเป็น เอกภาพ แล้วก็ดูความเหมาะสม ก็เข้าใจว่าทางคณะกรรมการประชาสัมพันธ์ก็ไปเชิญท่านนายกรัฐมนตรี ท่านประธาน คมช. หลายฝ่ายมาด้วยนะครับ เพื่อดำเนินการดังกล่าวเบื้องต้น แต่ว่าเข้าใจว่าส่วนที่แพง อาจจะเป็นเพราะว่าได้มอบให้เอกชนเป็นคนทำนะครับ บริษัทเอกชนมาร่วมทำ แล้วก็มีพิธีกรมืออาชีพ อะไรต่าง ๆ มาร่วมด้วยนะครับ ก็ขออนุญาตชี้แจงรายละเอียดเพื่อประกอบการพิจารณาของท่านทั้งหลาย ด้วยครับ

ประธาน : เชิญท่านสุพจน์ครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ ผม สุพจน์ ไข่มุกด์ เพื่อจะให้เราได้พิจารณา ได้อย่างรอบคอบนะครับ ถ้ามีรายละเอียดให้ที่ประชุมได้เห็นก็จะช่วยในการพิจารณาได้อย่างดีครับ เรา จะได้ว่าอะไรที่ควรตัดได้ หรือว่าควรมีไว้หน้าครับ ขอบพระคุณครับ

คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

สุภาภรณ์ ๓/๒

ประธาน : อย่างนั้นเจ้าหน้าที่ช่วยบอกคุณวีรยุทธ สำเนาแจกทุกท่านเลยนะครับ แล้วก็ยกเรื่องนี้ไปพิจารณาที่หลังก็ได้ครับ

เรื่องที่ ๒ เรื่องค่าจัดเผยแพร่ในหนังสือพิมพ์ ๖ ฉบับ เชิญครับ

นายธงทอง จันทรางศุ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ธงทอง กรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญตามที่ท่านประธานที่เคารพ กระผม ธงทอง กรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญครับ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ใช้อยู่นั้น เมื่อเราจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับแรกเสร็จแล้วนั้นต้องเผยแพร่สำหรับประชาชนทั่วไปจะได้มีโอกาสได้ให้ความคิดเห็น และนำไปสู่กระบวนการที่สมาชิกสภากร่างรัฐธรรมนูญจะพิจารณาแปรญัตตินะครับ -----

- ๔/๑

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

การเผยแพร่หนี้โดยความมุ่งหมายก็คงอยากจะเป็นไปโดยกว้างขวาง และเป็นไปโดยช่องทางซึ่งประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยง่ายที่สุด ในส่วนนี้ที่ท่านประธานได้เคยได้กรุณาแจ้งต่อที่ประชุมนี้แล้ว แล้วที่ประชุมนี้ก็ได้รับทราบแนวทางนั้นแล้ว ก็คือเรื่องของการจัดพิมพ์เป็นหนังสือตัวบทตัวร่าง จำนวน ๑ ล้านเล่ม ส่วนนั้นก็เป็นส่วนที่เราจะแจกจ่ายไปผ่านช่องทางของคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นตามภาคและจังหวัดต่าง ๆ สมมุติว่าจังหวัดละ ๑๐,๐๐๐ เล่ม ก็เข้าไป ๗๖๐,๐๐๐ เล่มแล้วนะครับ จำนวนที่เหลืออีกประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ เล่มเศษนี้ ก็คงจะต้องกระจายไปสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรอื่น ๆ อีก เพราะฉะนั้นจำนวน ๑ ล้านเล่มนั้นก็เข้าไปในช่องทางที่ว่านี้ ทีนี้สำหรับประชาชนทั่วไปถ้าจะถามว่า จังหวัดละ ๑๐,๐๐๐ เล่ม ผมคิดว่ก็น้อยพอสมควรเมื่อเทียบกับจำนวนประชากรในแต่ละจังหวัด การลงทุนในส่วนการจัดพิมพ์ ๑ ล้านเล่ม ซึ่งอย่างไรก็ต้องทำเป็นเล่ม เพราะว่าจะต้องมีทั้งตัวบทรัฐธรรมนูญด้วย มีคำอธิบาย มีตารางเปรียบเทียบด้วย เวลานี้สอบราคากันอยู่ ประเมินประมาณว่าน่าจะอยู่ที่ประมาณ ชุดละ ๕๐ บาท แปลว่า ๑ ล้านชุดที่จะไปถึงคนจำนวนนี้ ใช้เงินสำหรับการดำเนินการ ๕๐ ล้านบาท ที่เข้ามาพิจารณากันในหมู่ฝ่ายโฆษกและทางฝ่ายเลขานุการด้วยว่า มันมีอีกช่องทางหนึ่ง ก็คือการซื้อหน้าหนังสือพิมพ์ เพราะจำนวนพิมพ์หนังสือพิมพ์นั้นจะกว้างไกลและไปทั่วถึง และบางทีจะราคาถูกกว่าการที่เราไปพิมพ์เองด้วย แต่จะงดการที่เราพิมพ์เองนั้นเห็นจะไม่เหมาะไม่ควร เพราะจะต้องทำในนามคณะกรรมการด้วย สอบถามก่อนว่าเบื้องต้นเราอยากจะทำหนังสือพิมพ์ใหญ่ หนังสือพิมพ์เล็ก หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น เอาทั้งหมดทั้งประเทศเลยก็แล้วกัน ตรวจสอบแล้วถ้าพิมพ์อย่างที่ว่านี้ คือคงไม่มีหนังสือพิมพ์ฉบับใดรับพิมพ์ตั้งแต่ต้นจนจบในฉบับเดียวได้ ต้องทอนแบ่งออกเป็น ๕ วันประมาณนั้น เพราะเนื้อหาเรามีอยู่ประมาณ ๓๐๐ มาตราดังที่ว่านี้ครับ ก็คงต้องทยอยลง อยู่ในเวลาประมาณ ๕ วัน ถ้าพิมพ์ทุกหัวหนังสือพิมพ์จะเป็นเงินสูงถึง ๑๕ ล้านบาท ก็มานั่งทบทวนกันบอกว่าถ้าเช่นนั้นถ้าจะเลือกเอาหนังสือพิมพ์ซึ่งสามารถมีการกระจายในกลุ่มประชากรหลากหลายได้ ขอประทานโทษที่ต้องออกนามชื่อหนังสือพิมพ์ ที่เป็นหนังสือพิมพ์ที่ผมคิดว่าในระดับพี่น้องประชาชนทั่วไปนิยมอ่านกันก็มีหนังสือพิมพ์หลักอยู่ เขาเรียกว่าหัวสื่ออยู่ ๒ ฉบับแน่ ๆ คือไทยรัฐ เดลินิวส์ ถ้าสำหรับเป็นคอการเมืองคงจะเป็นมติชน ถ้าเป็นหนังสือเกี่ยวกับเรื่องของการธุรกิจ การเศรษฐกิจน้อยก็นึกถึงกรุงเทพธุรกิจ นั้นเป็นของเครือเนชั่น ก็พยายามให้มีการกระจายเครือ กระจายแวดวงไปด้วย มีหนังสือพิมพ์ระดับขนาดกลางอีก ๒ เล่ม คือโพสต์ทูเดย์กับแนวหน้า ครบแล้วนะครับ มีไทยรัฐ เดลินิวส์ มติชน โพสต์ทูเดย์ กรุงเทพธุรกิจ และแนวหน้า ๖ รายการ ก็ลองเจรจาต่อรอง เพราะเหตุว่าต้องมีการเจรจากันล่วงหน้าเหมือนกัน เพราะว่าหนังสือพิมพ์บางฉบับนั้นหน้าโฆษณาเขาต้องจองล่วงหน้านานพอสมควร แต่ขณะนี้เรายังไม่ได้ทำสัญญา ยังไม่ได้ทำอะไรเลยครับ ก็อยากจะขอความกรุณาขอคำปรึกษาที่ประชุมนี้ก่อนว่าจะเห็นชอบ เห็นควร เหมาะควรประการใด ๖ ฉบับรวมกันแล้วเผยแพร่ตัวบททั้งหลายรวมกันเป็นเงินอย่างที่ท่านประธานได้กรุณาเรียน

คณะกรรมการอัยการยกร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

วิภา ๔/๒

ต่อที่ประชุมแล้วว่าเป็นเงิน ๕ ล้านบาท ถ้าคิดว่าเราจะทำ ประชาชนทั่วไปซึ่งเราไม่ต้องไปเดินแจก ไม่ต้องอาศัยช่องทาง การขับเคลื่อนผ่านกลไกทั้งหลายซึ่งจะใช้เวลาพอสมควร การลงหนังสือพิมพ์นั้นกะไว้ว่าจะทยอยลงตั้งแต่วันที่ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๕ วันครบ ๕ วันตั้งแต่วันนี้ พอเราเริ่มส่งมอบอย่างเป็นทางการ ในวันที่ ๒๖ ก็จะทำให้พี่น้องประชาชนในวันที่ ๒๖ นั้น ที่เป็นแฟนบอกรับหนังสือพิมพ์อยู่แล้ว หรือซื้อหนังสือพิมพ์อยู่เป็นประจำแล้วก็จะสามารถมีตัวบทรัฐธรรมนูญอยู่ในมือ ซึ่งจำนวนผมเข้าใจว่าน่าจะขึ้นไปถึงสัก ๒ ล้านได้ เพิ่มอีกจำนวนล้านหนึ่งที่เราจะทำ นอกจากนั้นก็เผยแพร่ด้วยช่องทางอิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ ก็คิดว่าถ้าเทียบดูปริมาณเงินประมาณ ๕ ล้านบาท กับการเข้าถึงประชากรประมาณสัก ๒ ล้านคน ผมคิดว่าถ้าหารายหัวมาแล้วก็น่าจะคุ้มค่า แล้วก็พอเหมาะพอควรกับภารกิจที่เราอยากให้ประชาชนมีส่วนร่วม แล้วก็มี Impact สูงไปทางประชาสัมพันธ์ว่าทุกคนจะเห็นหน้าหนังสือพิมพ์ที่เป็นหนังสือพิมพ์หลัก ๆ ในวันนั้นลงตัวบทร่างรัฐธรรมนูญติดต่อกัน ๕ วัน ขอประทานกราบเรียนแนวคิดไว้อย่างนี้นะครับ แต่จะเหมาะสม จะเพิ่ม จะปรับอย่างไรสุดแท้แต่ที่ประชุมจะกรุณาให้ความเห็นอันสมควรครับ

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

ประธาน : เชิญท่านปกรณ์ครับ แล้วท่านสุพจน์

นายปกรณ์ ปรียากร : ท่านประธานที่เคารพ ผม ปกรณ์ ปรียากร กรรมการ นอกจากที่ท่านอาจารย์ธงทองได้กรุณาชี้แจงแล้วนะครับ ในช่วงวันหยุดนี้ก็ได้รับการติดต่อประสานงานจากหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ เกือบจะทุกฉบับว่า นอกจากที่กรรมการจะทำในลักษณะที่จะดำเนินการแล้ว เขาก็อยากจะได้ตัวไฟล์ของตัวร่างรัฐธรรมนุญที่เขาจะถือโอกาสไปลงตีพิมพ์ให้เช่นเดียวกัน โดยที่ไม่ได้คิดค่าใช้จ่าย ซึ่งพวกนี้เป็นการตีพิมพ์เผยแพร่ อันนี้เพราะว่าในระยะนี้ก็เหมือนกับการแข่งขันกันในเรื่องของการที่จะนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ผมคิดว่าในส่วนนี้ในทัศนะของผมก็ไม่แน่ว่าจะขัดถ้าเขาจะไปช่วยกันเผยแพร่ ซึ่งจะเป็นเรื่องที่ดีนะครับ และขณะเดียวกันในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นหลายฉบับก็เริ่มที่จะติดต่อมา ก็ถือว่าเป็นที่น่ายินดีนะครับ เราถือว่าการยกย่องรัฐธรรมนุญครั้งนี้คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญร่วมกับคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ของสภาการรัฐธรรมนุญ สามารถชิงพื้นที่ของข้อมูลข่าวสารได้ค่อนข้างกว้างขวาง และจะทำให้ข้อวิจารณ์ที่บอกว่า การร่างรัฐธรรมนุญที่เราร่างเสร็จแล้ว แล้วไปรับฟังความคิดเห็นขาดการมีส่วนร่วมจากประชาชนจะหมดไปโดยสิ้นเชิงครับ

ประธาน : เชิญท่านสุพจน์ครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ ผม สุพจน์ ไข่มุกด์ เมื่อสักครู่นี้บอกถึงค่าใช้จ่ายในการพิมพ์ลงหนังสือพิมพ์ ค่าใช้จ่ายเป็นล้านบาท ผมว่าถ้าเราพิจารณาทำไปในรูปของ Supplement หรือว่าเป็นใบแทรกหนังสือพิมพ์ แล้วก็เราพิมพ์เอง แล้วก็ไปขอความร่วมมือจากหนังสือพิมพ์ บอกว่าขอให้ช่วยส่งเสริมกระบวนการประชาธิปไตยของประเทศไทย แล้วก็ให้เขาคิดค่าใช้จ่ายที่จำเป็น แต่เราพิมพ์เอง แล้วก็ไปแทรกในหนังสือพิมพ์ มันน่าจะลดได้ไหมครับ ถ้าทำทำนองนี้ แล้วถ้าเราไปแทรกหนังสือพิมพ์ เขาก็จะได้เป็นเล่มหนึ่งเลย ประชาชน แล้วอาจจะไม่ต้องทำถึง ๕ วันก็ได้ อาจจะ ๒ - ๓ วัน เขาก็ได้ฉบับหนึ่งไปเลย เราแทรกไปในหนังสือพิมพ์ไม่ทราบจะทำได้มากน้อยแค่ไหน ขอขอบคุณครับ

นายธงทอง จันทรางศุ : ขอประทานกราบเรียนท่านประธานครับ ต่อข้อหารือของท่านกรรมการ ขอประทานโทษที่ออกนาม ท่านทูตสุพจน์ ผมคิดว่าแนวทางดังกล่าวนี้มีข้อชุกชุกอยู่ ๒ เรื่องครับ

อันที่ ๑ ก็คือถ้าเราไปพิมพ์เอง สมมุติเราทำเป็นแทรกเข้าไป พิมพ์ประมาณ ๒ ล้านฉบับ สำหรับที่จะให้เกิดการเผยแพร่ใน ๑ วัน ๒ ล้านฉบับ เราไม่สามารถจะพิมพ์ได้เองในราคาฉบับละ ๓ บาท หรืออะไรอย่างนี้ เราทำไม่ได้เลยในราคา ๓ บาท

ประการที่ ๒ พอไปทำลักษณะเป็นแทรก น้าหนักหนังสือพิมพ์จะเพิ่ม และการขนส่งซึ่งทุกอย่างเขาคำนวณเป็นวิถีระบบปกติเขา ผมเข้าใจ ในส่วนนี้ท่านกรรมการมานิจ สุขสมจิตร ท่านกรุณาให้ข้อมูลได้ ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้จะพูดถึงวิธีการดำเนินการในส่วนนี้ครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

หทัยกาญจน์ ๕/๒

ประธาน : ท่านธนพิชฌ์ครับ

นายธนพิชฌ์ มุลพฤกษ์ : ขอบคุณท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยเลยครับที่จะให้พิมพ์
ในหนังสือพิมพ์ เพราะว่ามันเป็นช่องทางที่จะทำให้ประชาชนได้รับข้อมูลทางด้านร่างรัฐธรรมนุญของเรา
เพราะว่าปกติแล้วการที่จะแจกตั้งที่ทางท่านโฆษกบอกว่าเราจะแจกไปหลายจังหวัด ก็คงไม่ได้ครบทุกคน
แต่ถ้าหนังสือพิมพ์ คนที่สนใจหรือคนที่ติดตามก็จะมีโอกาสได้อ่านทุกคน เสียเงินแค่ ๑๐ บาท ๑๕ บาท
ก็ได้รัฐธรรมนุญแล้วครับ เพราะจริง ๆ เขาอยากได้เขาจะต้องเสียเงินซื้อนะครับ เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วย
ที่จะต้องจ้างให้หนังสือพิมพ์ลงนะครับ ขอบคุณครับ

ประธาน : เชิญท่านไพโรจน์ครับ

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ไพโรจน์ พรหมสาส์น
กระผมเข้าใจว่าภารกิจในเรื่องการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ในช่วงนี้เป็นภารกิจของคณะกรรมการการยกย่อง
รัฐธรรมนุญเราโดยตรงนะครับ หลังจากฉบับนี้เสร็จแล้ว แล้วก็จะประชาสัมพันธ์เผยแพร่ ส่วนการประชามติ
นั้น ก็เป็นเรื่องที่สภาร่างรัฐธรรมนุญจะเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งทราบว่าในตอนหลังเราจะต้องพิมพ์เป็นเล่มถึง
๑๙ ล้านฉบับ จะใช้เงินอีกประมาณ ๔๐๐ - ๕๐๐ ล้านบาท รวม ๆ แล้วค่างบประมาณประชาสัมพันธ์ -----

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

เพราะฉะนั้นในส่วนนี้เมื่อเป็นภารกิจของคณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญโดยตรง ผมคิดว่าจะมีรูปแบบแนวทาง วิธีการอะไรก็แล้วแต่ที่จะทำให้การประชาสัมพันธ์เผยแพร่มันกว้างขวางทั่วถึงให้มากที่สุดที่จะมากที่สุด เพื่อให้ทำให้มีการสะท้อนความรู้สึกนึกคิดที่จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย หรือจะแก้ไขอะไรกลับมาก็เป็นสิ่งที่จำเป็น แล้วโดยเหตุที่เวลาอันจำกัด เพราะฉะนั้นการประชาสัมพันธ์เผยแพร่โดยหนังสือพิมพ์ก็น่าจะเป็นทางออกที่ดีที่สุด แล้วช่วยได้อย่างมากนะครับ ผมได้ถามท่านมานิจ เดียวคงจะพูดนะครับ บอกว่าปกติแล้วประชาสัมพันธ์ ๑ หน้ากระดาษของไทยรัฐประมาณวันละ ๗๐๐,๐๐๐ บาทนะครับ ฉบับเดี๋ยวนะครับ อันนี้เข้าใจว่าน่าจะลดลงมาแล้ววันละ ๕ วัน แล้วก็ ๕ ฉบับ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าควรจะให้การสนับสนุนครับ

ประธาน : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดให้ข้อคิดเห็นอีกนะครับ ผมขอสรุปอย่างนี้นะครับ จากการรับฟังแล้วมี ๒ เรื่อง

เรื่องที่ ๑ ส่วนใหญ่เห็นว่าควรจะให้สนับสนุนที่จะให้พิมพ์เผยแพร่ในหนังสือพิมพ์รายวันตามที่ทางโฆษกได้ประสานเอาไว้ แล้วก็ถึงแม้ว่าท่านสุพจน์จะบอกว่าน่าจะพิมพ์ทีเดียวเลย อันนี้เนื่องจากว่าผมเคยทำสื่อมา การแจกจ่ายเป็นใบแทรกหรืออะไรต่าง ๆ นอกจากค่าพิมพ์แล้ว ค่าส่งด้วยนะครับ แล้วมันก็คงจะยุ่งยากพอสมควร แล้วราคาอาจจะสูงกว่าด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นในกรณีนี้ท่านสุพจน์ก็ช่วยบอกแม่กิมล้วยด้วยก็แล้วกันนะครับ บอกให้ซื้อหนังสือพิมพ์รายวันอ่าน คือเราคงไม่ทำเป็น Supplement สอดไปในหนังสือพิมพ์

ในประเด็นของท่านปกรณ์ก็คือ เรื่องที่เกี่ยวกับเมื่อเราลงพิมพ์ใน ๖ ฉบับแล้ว ฉบับอื่นถ้าเขาขอมาอย่างนี้ หรือถึงแม้ไม่ขอนะครับ ผมเองเพื่อความเป็นธรรมกับเขาด้วยนี่ เราควรจะแจกจ่ายเขาไปในวันที่เราส่งให้ไปพิมพ์พร้อมกันเลย ส่วนเขาจะไปลงพิมพ์อย่างไร แค่นั้น ก็แล้วแต่เขา แต่ส่วนที่เราจ้างเขานี้เขาต้องลงให้เราแล้วละ อันนี้ก็หมดปัญหาไป เพราะฉะนั้นประเด็นนี้ผมสรุปอย่างนี้ก็แล้วกันว่าช่วยแจกจ่ายร่างที่ทำเสร็จแล้วออกไปให้ทุกฉบับเลย แม้กระทั่งภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ส่วนเขาจะไปแปลหรืออะไรต่าง ๆ ก็แล้วแต่เขา แต่ภาคภาษาอังกฤษมันสำคัญมาก ผมคิดว่าทางฝ่ายเลขานุการคงได้พิจารณาอยู่แล้วว่า การแปลรัฐธรรมนุญเป็นฉบับภาษาอังกฤษนี่คงจะต้องทำกัน แล้วก็ทำกันอย่างระมัดระวังในถ้อยคำ ความหมายของแต่ละคำ เพราะฉะนั้นผมขอสรุปอย่างนี้นะครับ

๑. เราดำเนินการตามที่ท่านอาจารย์ธงทองได้ติดต่อประสานงานไว้ ๖ ฉบับ ในวงเงินประมาณ ๕ ล้านบาท

๒. เราจะส่งให้หนังสือพิมพ์ทุกฉบับ ตามที่ท่านปกรณ์ได้เสนอไว้ เพื่อความเป็นธรรมแล้วก็ไม่เกิดความกั้นแค้นใจกันระหว่างสื่อกับพวกเรา นะครับ ก็เหลือประเด็นในเรื่องเกี่ยวกับ ๖๐๐,๐๐๐ บาท รายละเอียดผมกำลังให้เขาแจกท่านอยู่ ถ้าแจกแล้วท่านลองดูเลยเพื่อให้มันเสร็จ

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

ภาวดี ๖/๒

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

เป็นตอน ๆ ไปเลยนะครับว่า เหมาะสมหรือสมควรแค่ไหน อย่างไรนะครับ เพื่อผมจะได้ลงชื่อไป เพราะ
ถ้าหากว่าลงชื่อไปคนเดียวนี้เกิดมาทีหลังผมต้องโดนคนเดียว ต้อง ๓๔ คนโดนพร้อมผมด้วยนะครับ
เชิญท่านปกครองครับ

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

นายปกรณ์ ปรียากร : ท่านประธานที่เคารพ ผม ปกรณ์ ปรียากร ถ้าพิจารณาจากข้อเสนอที่ประธานคณะกรรมการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ได้เสนอมานี้ ผมคิดว่าเป็นการทำงานร่วมกันที่เป็นประโยชน์ในการที่จะทำให้กระแสคลื่นของการนำเสนอรัฐธรรมนุญสู่ประชาชนเป็นเรื่องที่สอดคล้องกับความพยายามที่เราจะเผยแพร่เรื่องต่าง ๆ แล้วจะเห็นได้ว่าถ้าเราดูจากกำหนดการที่เขาทำมา จะเป็นพิธีการที่น่าสนใจ และขณะเดียวกันก็เป็นการทำทอโดยใช้โทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจแห่งประเทศไทย ซึ่งรายการก็น่าสนใจ และถ้าเราดูจากค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ก็อาจจะเห็นได้ว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่เราสามารถที่จะใหม่กระพือความรู้เกี่ยวกับรัฐธรรมนุญไปสู่ประชาชนได้อย่างกว้างขวางนะครับ และเป็นการทำงานร่วมกันของทุกฝ่าย และที่สำคัญก็คือเราเป็นวันแรกของการเผยแพร่ร่างรัฐธรรมนุญตามรัฐธรรมนุญ ปี ๒๕๔๙ นี้ด้วยนะครับ

ประธาน : เชิญท่านวิชาครับ

ศาสตราจารย์ (พิเศษ) วิชา มหาคุณ : กราบเรียนท่านประธาน ผม วิชา ครับ ดูตามรายการที่ได้ประมาณการค่าใช้จ่ายมานี้ รวมทั้งรูปแบบ ก็จะได้เห็นว่า เป็นเรื่องของมืออาชีพในการดำเนินการเพื่อให้มันมีโทรทัศน์ อีกทีก็คือโครม มโหฬาร ซึ่งก็มีทั้งข้อดี ข้อเสีย ข้อดีก็คือเปิดตัวรัฐธรรมนุญอย่างโอ้อ่า มีผู้ที่เข้าร่วมรายการมากมาย เป็นการสร้าง Image อันนี้ก็รูปแบบของการประชาสัมพันธ์แผนใหม่ เพราะฉะนั้นเรื่องค่าใช้จ่ายก็ต้องสูงแน่นอน เพราะว่าเราจะประแบ่งแต่งตัวให้มันดู New look แบบชาวต่างชาตินะครับ ไม่ใช่แบบสงกรานต์ไทย ๆ ที่เปราะไปด้วยแป้ง แต่ว่าในแง่ของการถูกโจมตี ผมคิดว่าโดนแน่ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าอย่างนั้นนะครับ ที่จะให้มีบริษัทมาดำเนินการควรจะต้องไปรังไล คือเปิดเผย บริษัทไหนที่มาดำเนินการแล้วใครเป็นคนรับทำ เพราะมีฉะนั้นแล้วจะโดนแบบคุณเชียรช่วงที่รับคมช. ดำเนินการประชาสัมพันธ์ คงจะถูกโจมตีไปอีกนานครับ เราต้องแลกครับ คือถ้าเราต้องการภาพให้สวย ๆ ให้มันสวยงาม มันก็ต้องแลกด้วยการที่เปิดเผยไปรังไลว่าไม่มีกรณีซ่อนเร้น ไม่มีกรณีบริษัทรับช่วง ซึ่งเป็นของ สสร. เอง หรือของคณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญเอง ไปเอาญาติพี่น้อง รัฐธรรมนุญเราก็เขียนอยู่แล้วว่าการขัดกันแห่งผลประโยชน์เรื่องคุณธรรม จริยธรรม พอโดนเรื่องนี้โจมตีเสียทีเดียว ผมว่าคว่ำเลยครับ รัฐธรรมนุญนี้ครับ น้ำผึ้งหยดเดียวเป็นไปไม่ได้ครับ เพราะฉะนั้นทำอะไรอย่าให้มีจุดโจมตีได้จะดีที่สุด นี่ด้วยความหวังโยนะครับ ผมก็อยากให้ภาพออกมาดี แต่ว่าอย่าให้กลายเป็นเชียรช่วง ๒ ก็แล้วกัน ขอบพระคุณครับ

ประธาน : เชิญท่านสุพจน์ครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ ขอบคุณครับ ผม สุพจน์ ไข่มุกด์ ครับ ผมดูรายการแล้ว ๑.๑ - ๑.๔ น่าจะมีสัก ๒ รายการที่จะตัดออกไปได้เยอะพอสมควร คือ

รายการแรกนะครับ ถ้าจะเปิดตัวมโหฬารก็โครม ประแบ่งแต่งตัวอย่างไร ผมว่าอาจจะ

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

ประกาศลักษณะที่ ๗/๒

ไม่จำเป็นเท่าไร เพราะว่าเป็นเรื่องของภายใน ไม่ใช่ถ่ายทอด CNN หรือว่า BBC หรือ POP ผมว่าโลกก็ซื้องานคงธรรมดาที่น่าจะได้ แล้วก็จัดฉากต่าง ๆ ถ้าตัดลงไปไม่น่าจะถึง ๙๕,๐๐๐ บาทนะครับ

แล้วอีกอันหนึ่ง ๑.๔ พิธีกร ๒ คน ผมว่าพิธีกรที่เป็นมืออาชีพอย่างไร เขาก็ยังอาจจะไม่เข้าใจลึกซึ้งเกี่ยวกับการร่างรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นเรื่องของเทคนิค ค่อนข้างจะเทคนิคมาก ค่อนข้างที่จะเป็นเรื่องวิชาการ ผมอยากเสนอให้ท่านโฆษกเราคนใดคนหนึ่ง และท่านเจิมศักดิ์ ขอร้องท่านนะครับ อาจจะตัดไปได้เลย ๔๐,๐๐๐ บาท แล้วท่านอาจจะใจดีแถมให้ด้วยเข้าไป ค่าใช้จ่ายท่านอาจจะไม่รับ ไม่ทราบว่าผมเสนอนี้อย่างนี้นะครับ โฆษกของเราผมว่าท่านรอบรู้และสามารถที่จะตอบคำถามทางด้านวิชาการทางด้านทั่วไปได้เป็นอย่างดี เพราะว่าถ้าเอาโฆษกธรรมดา ๆ มาก็น่าจะตอบปัญหาหรือว่าเล่นลูกเล่นเกี่ยวกับนักวิชาการอาจจะไม่สนุกเท่าพวกเราเอง อย่างอาจารย์ปกรณ์ผมยกให้เลย เป็นสุดยอดแล้วในการที่เป็นโฆษก เพราะท่านรอบรู้และมีอารมณ์ขันด้วย ท่านอาจจะทำเสียงแหบ เสียงแห้ง เสียงอะไรต่าง ๆ คือตัวอย่างครับ ผมว่าเป็นงานที่ค่อนข้างจะเป็นพิธีที่ไม่จำเป็นจะต้องเอาโฆษกอาชีพมาซึ่งเขาอาจจะมีความรู้ทั่ว ๆ ไป แต่อาจจะไม่ลึกซึ้งในเรื่องการงานที่เป็นเทคนิค ขอบพระคุณครับ

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

ประธาน : เชิญท่านมานิจและท่านไพโรจน์ครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : เรียนท่านประธานครับ ตอนนี่ผมเสียดใจแล้วนะครับ เกี่ยวกับการจัดมหกรรมใหม่ของรัฐธรรมนูญนี่นะครับ ถ้าดูตามราคานี้แล้ว มันก็ราคาตลาด มันเลยเป็นอย่างนี้นะครับ เพราะขณะนี้บริษัทจัดงานประเภทนี้อยู่มากมาย และก็จัดงานเปิดตัวสินค้าต่าง ๆ เช่น เปิดตัวรถยนต์ก็ดี เปิดตัวบริษัท เปิดตัวกิจการอะไรต่ออะไรต่าง ๆ คราวนี้มาดูว่า เราเป็นหน่วยราชการ เราใช้เงินภาษีอากรของชาวบ้านถึง ๖๐๐,๐๐๐ บาท เราพร้อมที่จะจ่ายถึงขนาดนี้หรือเปล่านะครับ ผมก็เห็นด้วยกับหลาย ๆ ท่านที่ว่า น่าจะต้องขอลดตัดรายการบางรายการออกไป ซึ่งก็ไม่อยากจะไปบอกเจาะจงว่าตัดรายการไหน แต่ถ้ามองเห็นอีกอย่างหนึ่งคือเจียดค่าแต่งหน้าทำผมนี่นะครับ ท่านประธานคงไม่ต้องไปแต่งหน้าอะไรแล้วนะครับ หน้าตาก็หล่อดีอยู่แล้ว อย่างอื่นอย่างเช่น

๑.๓ ค่าใช้จ่ายส่วนผลิตสื่อโทรทัศน์ อะไรอย่างนี้นะครับ แต่สำหรับพิธีกร ๒ คน นี่ผมไม่รู้จักเป็นส่วนตัวนะครับ แต่เท่าที่ติดตามดูงานเขาแล้ว รู้สึกว่าทั้ง ๒ คน มีความรู้เรื่องรัฐธรรมนูญพอสมควร เพราะว่าเขาได้เป็นผู้จัดรายการติดตามการร่างรัฐธรรมนูญของเรามาทั้ง ๒ คนครับ อยู่คนละช่องกัน แต่คิดว่าน่าจะดีกว่าเขาของเราเอง ซึ่งเขาก็คงเห็นหน้าบ่อย ๆ อยู่แล้วนะครับ เขาพวกนี้ไปจัดน่าจะดี แต่ประเด็นของผมก็มีว่า ทำอย่างไรจะลดราคาลงมาได้บ้าง ผมไม่ทราบว่าได้มีการต่อรองราคาลงไปบ้างหรือยัง คือถ้ายังไม่ได้ต่อรอง ก็อยากจะเสนอว่าน่าจะต่อรองราคาลงไปบ้าง มันไม่ควรจะมากถึงขนาดนี้ เพราะว่าเราใช้เงินจากภาษีอากรของชาวบ้าน แล้วก็น่าจะอธิบายให้เขาฟังด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทที่มาจัด ถ้าเป็นอย่างที่ท่านวิชาได้กิติ คือให้ไปรังใส ให้หลาย ๆ บริษัทเข้ามาเสนอ แต่ว่าเวลามันจะทันไหม เพราะว่าขณะนี้ก็เหลือเวลาอยู่เกือบ ๑๐ วัน ประมาณ ๙ วัน ก็ลองติดต่อ ลองประสานงานดูนะครับว่า มันจะทำได้ไหม ค่าพิธีกร ๒ คน นี่ก็เป็นไปในราคาตลาดครับ เท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : มีท่านไพโรจน์ ท่านอนุรักษ์

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม ไพโรจน์ พรหมสาส์น กระผมดูแล้วก็เป็นสิ่งที่จำเป็น ในเมื่อเราจะเปิดตัวก็จะต้องเปิดให้ทั่วถึง และข้อสำคัญเป็นการถ่ายทอดทีวีทุกช่องด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นคนก็คงจะดูทั่วประเทศ ในเวลา ๑ ชั่วโมง แล้วก็มีการกำหนดการที่กำหนดไว้ค่อนข้างชัดเจนพอสมควร ก็จะมีประเด็นอยู่เพียงว่า พิธีกร ๒ คน ๑ ชั่วโมง คนละ ๒๐,๐๐๐ บาท อันนี้ถ้าเป็นไปได้ก็อาจจะขอลดตรงนี้ หรือไม่ก็ใช้พิธีกรของเรา ของเรามีอีกคนหนึ่งที่น่าจะทำหน้าที่ได้ดี คุณอภิชาติ ดำดี นะครับ นอกจากโฆษกของเราแล้ว กับคำตอบแทนบริษัท ความจริงถ้าทำให้งานนี้เป็นงานประชาสัมพันธ์นะครับ ตรงนี้อาจจะลดลงไปได้บ้าง นอกนั้นก็คิดว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็น ก็น่าที่จะอนุมัติให้ได้ครับผม

ประธาน : ท่านอนุรักษ์

คณะกรรมการกิจการร่างรัฐธรรมนูญ

ปิยาพัชร ๘/๒

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

นายอนุรักษ์ มาประณีต : ผม อนุรักษ์ มาประณีต ครับ ผมอาจจะมีความเห็นไปอีกด้านหนึ่ง นะครับ คือผมเห็นว่าค่าใช้จ่ายใน ข้อที่ ๑ ๕๐๐,๐๐๐ บาท ไม่จำเป็นเลยนะครับ เพราะว่าที่เราร่างมาที่จะ แจกในวันส่งมอบนะครับ เปลี่ยนจากวันที่ ๑๙ เป็นวันที่ ๒๖ นี้ มันก็เป็นเพียงร่างที่ ๓๕ คนทำขึ้นมา แล้ว ร่างนี้มันก็ต้องปรับปรุง ตกแต่ง แก้ไขอีกมากมาย เพราะว่ายังต้องรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ถ้า เป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญร่างเสร็จเรียบร้อยแล้วส่งมอบ อันนี้ผมก็เห็นด้วยนะครับ แต่นี่ก็เป็นเพียงร่างที่เราจะ ส่งมอบ แล้วก็ดำเนินการต่อไปนะครับ การใช้จ่ายเงินในข้อที่ ๑ ถึง ๕๐๐,๐๐๐ บาทนั้นะครับ-----

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

และดูตั้งแต่ ๑.๑ - ๑.๘ ผมดูแล้ว ถ้ารายละเอียดอย่างนี้ออกไป ผมเชื่อว่าจะถูกโจมตีมากกว่าจะได้รับ
ความชื่นชม ผมคิดว่าไม่น่าจะจัดใหญ่ถึงขนาดนี้หรอกครับ เราอาจจะมีค่าใช้จ่ายเฉพาะข้อ ๒ หรือว่าปกติ
ข้อ ๑๑ ก็อนุเคราะห์อยู่แล้วนะครับ แม้แต่คณะกรรมการประชาสัมพันธ์ของ สสร. เราเอง ก็ไปได้เวลา
จากข้อ ๑๑ ฟรี ไม่ต้องเสียเงินเสียทอง ทุกวันพุธ วันพฤหัสบดี แล้วก็ประชาสัมพันธ์ เชิญใครออกไปพูด
หรืออะไร แล้วก็ใช้เวลาที่ดีที่สุดในช่วงนั้น ก็คือเวลาที่เราได้แล้วจากข้อ ๑๑ แล้วก็ทีวีพูลเขาจะมาขอเชื่อม
สัญญาณ และเขาทำที่สถานีโทรทัศน์ ง่าย ๆ เรียบง่าย โดยมีการรับส่งมอบกัน ชั่วโมงหนึ่งเราก็ได้เวลาอยู่
ตรงนั้นแล้ว เงิน ๖๐๐,๐๐๐ บาท ที่เราจะมาเหมือนกับตำน้ำพริกละลายแม่น้ำ ผมว่าผมไม่เห็นด้วย แล้วก็
เพียงแต่เราประสานงานกับคณะกรรมการประชาสัมพันธ์ในการส่งมอบตามที่สถานีโทรทัศน์ ข้อ ๑๑
เรียบง่าย มันก็จะดูดีกว่าเยอะที่จะมาทำอย่างนี้ อย่างนี้ผมเชื่อว่าผมถูกตำหนิมากกว่าจะชื่นชมนะครับ
ผมค่อนข้างไม่เห็นด้วยเลยนะครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : ท่านวุฒิสาร แล้วก็ท่านเกริกเกียรติครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ต้นไชย : กราบเรียนท่านประธาน ผม วุฒิสาร ต้นไชย
กรรมการ ผมมีความเห็นที่จริง ๆ ราคา ๖๐๐,๐๐๐ บาท ก็ถือว่า ถ้าเป็นไปตามรายการนี้ทั้งหมด
ผมถือว่าไม่แพง ผมถือว่าเป็นการเปิดโอกาสให้เกิดการใหม่จริงว่ารัฐธรรมนูญเสร็จ แล้วก็ทำให้เกิด
ความตื่นตัว ผมมีเพียงความเห็นที่ต้องประสานกับคณะกรรมการประชาสัมพันธ์ว่ารายการนี้ต้องเกิด
จริง ก็คือตัวแทนองค์กร ถ้าตัวแทนองค์กรมาทั้งหมดผมคิดว่าจะดี ผมกลัวแต่ว่ามีแต่ประธาน สสร. กับ
ประธานยกย่องรัฐธรรมนูญส่งมอบ ถ้าอย่างนั้นไม่คุ้ม แต่ว่าถ้าเชิญได้ ๑๒ องค์กร ยืนยันนะครับ และที่
สำคัญคือถ้าสามารถเป็นรวมการเฉพาะกิจได้ ผมคิดว่า ๖๐๐,๐๐๐ บาท ต่อการสร้าง Impact เรื่องนี้
ในทางประชาสัมพันธ์ ผมคิดว่าไม่แพงนะครับ

ประเด็นที่ผมห่วงโยกก็คล้าย ๆ ท่านวิชา ก็คือว่า คงต้องสื่อสารไปทางคณะกรรมการ
ประชาสัมพันธ์ว่าต้องเคลียร์ในเรื่องประเด็นของผู้มารับงานนี้ ส่วนพิธีกรรมนี้ผมยังคิดว่าเอาคนนอกก็ดี
ไม่ได้หมายความว่าท่านโฆษกเราไม่ได้มีความสามารถ แต่ว่าเอาคนนอกบ้างมันก็ติดตลาดอีกแบบ แล้วผม
คิดว่าจะทำให้เกิด Impact สูงกว่าและผมก็เชื่อว่าทั้ง ๒ คน ตามเรื่องรัฐธรรมนูญมาโดยตลอด แล้วก็คิดว่า
เขาไปได้แน่ ก็เลยคิดว่าสนับสนุนนะครับว่า ๖๐๐,๐๐๐ บาท ไม่แพงหรอกครับ ถ้าสำหรับการทำ Impact
ขนาดนี้ แล้วก็อยากให้ยืนยันเรื่อง Protocol มากกว่าว่ากระบวนการทั้งหมดเป็นไปตามนี้ แล้วผมคิดว่าไปได้
ครับ

ประธาน : เชิญท่านเกริกเกียรติครับ

ศาสตราจารย์เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

อุทัยวรรณ ๙๙/๒

ผม เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสวีธรรม ผมค่อนข้างจะเห็นด้วยกับท่านนุรักษ์ คือในรายการนี้ คือลักษณะของเรา
มันไม่ใช่ Promote สินค้า หรือเปิดบริษัท แต่เรากำลังจะแถลงในเรื่องที่เป็นสาระสำคัญ ซึ่งทุกคนให้ความ
สนใจอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นถ้าการเปิดนี้ ถ้ามันค่อนข้างมาจะทางการหน่อยก็ไม่ใช่อะไร ผมว่าเราไม่ใช่ขาย
สินค้า แต่ว่าความเป็นทางราชการหรือกึ่งทางราชการ ผมว่ามันกลับมีน้ำหนักดีกว่าที่จะไป Promote ให้มัน
ฟูฟ่าอะไรต่าง ๆ พวกนี้ เพราะฉะนั้นผมไม่เห็นด้วยในประเด็นที่จะจัดงานในลักษณะอย่างนั้น แล้วผมคิดว่า
ถ้าดูจากรายการ ถ้าผมเป็นนักข่าว นักหนังสือพิมพ์นี้ผมก็มีคำถามเยอะแยะในรายการต่าง ๆ ที่ทำ คืออันนี้
ก็ด้วยความตรงไปตรงมา ความจริงท่านคณะผู้จัดนี้อาจจะได้ทุ่มเทความพยายามต่าง ๆ มากพอสมควร
ที่นี้เราในฐานะที่เป็นกรรมการคนหนึ่งมองว่าถ้าอย่างนี้ออกไปนี้ ภาพมันจะออกไปอย่างไร ผมเห็นว่า
มันน่าจะลบ ถ้าหากว่าในประเด็นอย่างนี้ออกไป ผมเห็นด้วยกับท่านนุรักษ์ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : เชิญท่านชูชัยครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

พรเทพ ๑๐/๑

นายชูชัย ศุภวงศ์ : ขอบพระคุณครับ ผม ชูชัย ศุภวงศ์ ครับ ประเด็นคำถามน่าจะอยู่ที่ว่า เราควรจะทำในช่วงนี้ หรือว่าช่วงสุดท้ายเมื่อมีการส่งมอบเรียบร้อยแล้ว อย่างที่ท่านนุรักษ์พูดนะครับ ผมเห็นคล้ายกับท่าน เพราะว่าถ้าจัดแล้วนี้มีผลบวกก็อาจจะดีนะครับ ถ้ามีผลลบ หรือผลแทรกซ้อนตามมา อย่างที่ท่านอาจารย์วิชาได้ตั้งข้อสังเกตไว้ อันนั้นก็อาจจะไม่คุ้ม แต่ประเด็นที่ใหม่หรือไม่มี ผมคิดว่า โดยกระบวนการที่ผ่านมามันใหม่เป็นระยะ ๆ นะครับ ด้วยบรรยากาศที่ท่านประธาน แล้วก็กรรมการหลายท่านที่ช่วยกันในขณะที่เปิดกว้างให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรี ซึ่งก็มีประเด็นร้อนหลายประเด็น แล้วก็ยึดพื้นที่สื่อได้มาตลอด ผมคิดว่าตอนนี้รัฐธรรมนุญถ้าใช้ภาษานักข่าวก็อาจจะบอกว่า จุดติดแล้วละครับ ขึ้นลมบนแล้วครับ แล้วก็ใน ๒ เดือนข้างหน้าผมคิดว่า ยิงจะโดยธรรมชาติ โดยเนื้อหาของมันนี่ก็จะช่วยให้มีกระบวนการนี้กระพือขึ้นอีก ซึ่งผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ดีนะครับ ที่นี้ก็คงต้องมาพิจารณาดูว่า ช่วงจังหวะไหนที่มีการส่งมอบถึงจะเป็นจังหวะที่เหมาะสมนะครับ ขอบคุณครับ

ประธาน : เชิญท่านอังคณาครับ

นางอังคณา นีละไพจิตร : ขอบพระคุณค่ะท่านประธาน ดิฉันเห็นด้วยกับท่านนุรักษ์ แล้วก็อาจารย์เกริกเกียรติ นะคะ ดิฉันเห็นว่ารัฐธรรมนุญที่ดีนี้อยู่ที่เนื้อหาของรัฐธรรมนุญเอง ไม่จำเป็นต้องมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์นะคะ แล้วก็ดิฉันเห็นว่าเป็นการทุ่มเพื่อที่จะหมดเงินหมดทองไปกับแค่การเปิดตัวของรัฐธรรมนุญร่างแรกค่ะ ดิฉันว่าสภาพนี้สถานที่ก็ใช้ได้อยู่แล้วนะคะ ถ้าหากได้ปรับแต่งไม่มากก็น่าที่จะจัดงานได้ในราคาที่ย่อมเยาว์กว่านี้ แล้วก็ดิฉันเชื่อว่าจะได้เป็นการปราศจากการครหาด้วยค่ะ ก็สนับสนุนความเห็นของหลาย ๆ ท่านนะคะที่ว่า น่าจะจัดอย่างประหยัดแล้วก็ที่สำคัญคือ ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจเนื้อหาของร่างรัฐธรรมนุญมากที่จะขายในรูปแบบค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

ประธาน : เพื่อไม่ให้เสียเวลานะครับ ผมรับฟังแล้วนี้ผมขอสรุปอย่างนี้ก็แล้วกันนะครับ ขอสรุปว่า ในการเผยแพร่รัฐธรรมนุญนั้น มันมีรูปแบบหลายรูปแบบ แต่ในท่ามกลางที่บ้านเมืองประสบกับปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจอยู่ขณะนี้ การใช้จ่ายเงินทองของรัฐเป็นเรื่องที่พึงระมัดระวังอย่างที่สุด ซึ่งผมเห็นว่าการประชาสัมพันธ์ ความจริงเป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหาร คือรัฐบาล ต้องช่วยนะครับในการที่จะเผยแพร่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานีวิทยุ สถานีโทรทัศน์ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราต้องการที่จะให้เผยแพร่ในวันที่ ๒๖ ถึงแม้ว่ามันยังไม่เสร็จ ใจผมเองมันยังไม่เสร็จ การเผยแพร่ออกไปขณะนี้ทุกคนรู้แล้วว่า รัฐธรรมนุญมันเสร็จ แล้วการประชาสัมพันธ์ฉบับนั้นมันก็ยังไม่เป็นข้อยุติ เพราะฉะนั้นในเรื่องอันนี้ผมอยากจะขออย่างนี้ก็แล้วกัน ในฐานะที่ผมจะต้องเป็นผู้ลงนามไป อนุมัติเงิน ๖๐๐,๐๐๐ บาท ของคณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ ผมจะไม่ลงนาม แล้วก็ขอให้ฝ่ายโฆษกประสานไปทางฝ่ายคณะกรรมการประชาสัมพันธ์ของสภาร่างรัฐธรรมนุญ ในเรื่องที่จะช่วยเหลือประชาสัมพันธ์ในรูปแบบอื่น

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

พรเทพ ๑๐/๒

โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขอสถานีวิทย์ หรือสถานีวิจัยจะเป็นช่อง ๑๑ หรือ ช่อง ๕ มีการไปชี้แจงส่งมอบ
กันให้เป็นที่ประจักษ์ที่นั่น โดยเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุดมันยังมีเหตุผลพอสมควร แล้วถ้าสามารถทำเป็น
รวมการเฉพาะกิจได้ ผมก็คิดว่าภาครัฐน่าจะสนับสนุนส่งเสริม เพราะเราคงไม่มีขีดความสามารถไปสั่งอะไร
เขาได้ แต่ถ้าเราขอไปแล้วเขาปฏิเสธมันจะได้มีเหตุผลบอกประชาชน บอกสังคมนะครับ -----

- ๑๑/๑

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

และอีกประการหนึ่งก็คือว่า เราได้ดำเนินการที่จะลงในหนังสือพิมพ์ ๖ ฉบับ ด้วยจำนวนเงิน ๕ ล้านบาท ไปแล้ว ซึ่งมีเป็นสิ่งจำเป็น จะถึงมือประชาชนในทุกพื้นที่ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้เราเสียตรงนั้น แต่ ๖๐๐,๐๐๐ บาทนั้นะครับ ถึงแม้ว่าดูมันเป็นเงินจำนวนน้อย แต่มันไม่ใช่เป็นการโฆษณาสินค้าอย่างที่หลายท่านได้กล่าวขึ้นนะครับ คงไม่จำเป็นถึงขนาดที่ว่าถ้าขาดตรงนั้นไปแล้ว รัฐธรรมนูญนี้จะไม่เป็นที่รู้จักกัน เราเสียเงินไม่จำเป็น แต่ผมเกรงว่าเราจะได้รับคำติฉินนินทาอย่างมากเลยจากสังคม ว่าเราไม่ประหยัดมัธยัสถ์ในสิ่งจำเป็น

เพราะฉะนั้นโดยสรุปแล้ว ผมขอตอบอย่างนี้ว่า ผมไม่ลงนามอนุมัติเงินจำนวนนี้ และขณะเดียวกันขอให้ฝ่ายโฆษกกับฝ่ายเลขานุการ ลองหารือกันประสานไปทางภาครัฐ ถ้าต้องการที่จะส่งมอบกันวันที่ ๒๖ ให้เป็นที่ประจักษ์ผ่านสื่อแพร่หลายไป ก็โดยวิธีการอย่างี่แนะนำไปว่ารัฐควรสนับสนุน ถ้ามีค่าใช้จ่ายบ้าง อย่างนั้นไม่เป็นไร ก็ขอสรุปอย่างนี้ก็แล้วกันนะครับ และผมก็ไม่ทราบว่ามีโฆษก ๒ ท่านนั้น ชั่วโมงเดียวคนละ ๒๐,๐๐๐ บาท มันเท่าอัตราเท่ากับโฆษณารมิตซูบิชิหรือเปล่า แต่เขาต้องแต่งตัวดีนะครับ ถ้าเป็นผู้หญิงต้องรู้สึกว่าจะคนอยากจะไปดู โดยเฉพาะท่านสุพจน์ ก็ผ่านเรื่องนี้ไปก็แล้วกัน ก็มี ๒ เรื่องเท่านั้น ได้ข้อยุติไปแล้วทั้ง ๒ เรื่อง ผมขอมาเข้าการพิจารณาเรื่องรัฐธรรมนูญ ๒๙๙ มาตรา ขอเชิญท่านเลขาครับ

เลขานุการ : ท่านประธานครับ ท่านกรรมการครับ เราได้หารือกันในรายละเอียดในบางแล่นแล้วนะครับ ฝ่ายเลขาได้ไปปรับปรุงร่าง ทางคณะกรรมการกฤษฎีกา เจ้าหน้าที่ ได้ช่วยกันดูเมื่อ ๓ - ๔ วันที่ผ่านมา แล้วก็ปรับปรุงตัวร่างออกมาอย่างที่ท่านเห็นอยู่นะครับ เข้าใจว่ายังมีรายละเอียดที่ขาดตกบกพร่องไปบ้างในบางเรื่อง เดี่ยวฝ่ายเลขาจะแจกว่ามีมาตราในบางมาตราที่ยังขาดตกบกพร่องอยู่ ขออนุญาตท่านกรรมการช่วยดูตักแต่งเพิ่มเติม แต่ขออนุญาตว่า ขอความกรุณาอย่าแก้ในรายละเอียดเนื้อหาว่าอย่างไรบ้างนะครับ แต่ว่าช่วยดูในรายละเอียดของมาตราที่ยังขาดตกบกพร่องอยู่ให้สมบูรณ์นะครับ ผมขออนุญาตท่านประธานว่าจะดำเนินการไปที่ละหมวดได้ไหมครับ ไม่ดูไปที่ละมาตรานะครับ ไม่ดูไปที่ละหน้า แต่ขออนุญาตดูไปที่ละหมวดเลย ขออนุญาตท่านกรรมการครับ

คำปรารภ ถ้าไม่มี

หมวด ๑ บททั่วไป มีอะไรไหมครับ ไม่มี

หมวด ๒ พระมหากษัตริย์

หมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป ท่านมีอะไรไหมครับ ถ้าไม่มี ผมไป

ส่วนที่ ๒ ความเสมอภาค

ศาสตราจารย์เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม : ขออนุญาตท่านเลขา คือแบบนี้มันไม่ทันแน่

คณะกรรมการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

นิรนา ๑๑/๒

ท่านว่าก็ว่าไป แต่ถ้าตรวจพบที่หลังจะนั่นที่หลัง เพราะมันไม่ทันจริง ๆ ครับ

เลขานุการ : ถูกต้องครับ ท่านไพโรจน์ครับ

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น : ส่วนที่ ๒ ผมมีมาตรา ๓๑ นะครับ เพื่อให้ข้อความสอดคล้อง
สัมพันธ์กันครับ บุคคลผู้เป็นทหาร ตำรวจ ข้าราชการ จะขอเอา ข้าราชการ ขึ้นก่อนได้ไหมครับ บุคคลผู้เป็น
ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ

เลขานุการ : ของเดิม นะครับท่านไพโรจน์ ขอคงไว้ นะครับ

ส่วนที่ ๓ สิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล ท่านไพโรจน์เชิญ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

วัชรีย์ ๑๒/๑

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : อยากกราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ ขอโทษนิดหนึ่งนะครับ มาตรา ๑๔ ตุลาการศาลปกครอง ตรงนั้นอยู่ในความหมาย ข้าราชการ ตรงนี้ประสงค์ใหม่ครับ

เลขานุการ : ก็คุยกันว่าจะไม่เต็มครับ จะคงหมวดพระมหากษัตริย์ไว้ทั้งหมด คือไม่ตัดนะครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : คือไม่ตัด เพราะว่าอยู่ในความหมายข้าราชการ ความจริงที่ผมเสนอแก้ไข ผมขอไม่ยกได้ใหม่ เดี่ยวผมมอบให้ฝ่ายเลขานุการไป มีอยู่หลายประเด็น

เลขานุการ : ได้ครับ ขอขอบคุณครับ

ส่วนที่ ๓ สิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล มีอะไรใหม่

ส่วนที่ ๔ สิทธิในกระบวนการยุติธรรม

ส่วนที่ ๕ สิทธิในทรัพย์สิน

ส่วนที่ ๖ สิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพ

ส่วนที่ ๗ เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของบุคคลและสื่อมวลชน

ส่วนที่ ๘ สิทธิและเสรีภาพในการศึกษา

ส่วนที่ ๙ สิทธิในการได้รับบริการสาธารณสุขและสวัสดิการจากรัฐ ท่านชูชัย เชิญครับ

นายชูชัย ศุภวงศ์ : มีมาตรา ๕๑ เรื่องสิทธิเด็ก ตามข้อเสนอนี้คือมีสิทธิในการ อยู่รอด สิทธิได้รับการพัฒนาทางร่างกาย จิตใจ และสติปัญญาตามศักยภาพและสภาพแวดล้อม ที่เหมาะสม อันนี้เอามาตามอนุสัญญา และหลังจากนั้นก็ต่อตามที่เสนอมา อันนี้สลับที่กันนิดหน่อย

เลขานุการ : ข้อเสนอคืออะไรครับ ประธานโทษ

ศาสตราจารย์ (พิเศษ) วิชา มหาคุณ : ท่านประธานครับ ผม วิชา มหาคุณ คือขอเติม ตรงนี้ที่เราได้พูดกันก็คือ คำว่า รวมทั้งมีสิทธิได้รับการพัฒนาด้านร่างกายและจิตใจ ที่จริงมันมีสิทธิ ในการอยู่รอดด้วย มันเป็นสิทธิตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก แล้วสิทธิในการอยู่รอด แล้วก็ถึงวรรค สิทธิได้รับการพัฒนา มันมี ๒ สิทธิทางด้านร่างกายและจิตใจ

เลขานุการ : รวมทั้งมีสิทธิในการอยู่รอดใช่ไหมครับ

ศาสตราจารย์ (พิเศษ) วิชา มหาคุณ : ใช่ครับ

เลขานุการ : เว้นวรรค รวมทั้งสิทธิในการอยู่รอดและได้รับการพัฒนา โอ.เค. นะครับ

ขอบคุณครับ

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

นายชูชัย ศุภวงศ์ : แล้วก็ต่อหน้ารับ ร่างกาย จิตใจ และสติปัญญาตามศักยภาพ
ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ไม่ใช่ และ จะเอาอย่างนี้ก็ได้ครับ ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ตัดคำว่า
และ ออก

เลขานุการ : อาจารย์วุฒิสาร เชิญครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ต้นไชย : คำผิดครับ มาตรา ๔๕ วรรคสาม ลิดรอน
ผมเข้าใจว่าต้องเป็น ร เรือ นะครับ

เลขานุการ : ลิด ล ลิง ไม่ใช่ ร เรือ ครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล : ลิด ล ลิง รอน ร เรือ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ต้นไชย : ริด กี่ ร เรือ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล : ริด ร เรือ เป็นริดลิดวงครับ

เลขานุการ : เจ้าหน้าที่เปิดหน้าครับ ลิดรอน ลิด ล ลิง และ รอน ร เรือ ขอขอบคุณครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล : ผมเคยถูกเขาแก้มาอย่างนี้ ก็ไม่รู้ผิดถูกอย่างไรไม่รู้จะ
พูดไปตามความทรงจำ

เลขานุการ : เดี่ยวเปิดพจนานุกรมครับ คำนี้จะจำได้อีกนานครับ ส่วนที่ ๙ ไปแล้ว

ส่วนที่ ๑๐ สิทธิในข้อมูลข่าวสารและการร้องเรียน ท่านชูชัย เชิญครับ

นายชูชัย ศุภวงศ์ : ผมมี wording นิดหนึ่ง มาตรา ๕๖ บรรทัดสุดท้าย วรรคสอง
ให้รัฐจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ปกติเราจะใช้กระบวนการรับฟังความคิดเห็นของ
ประชาชนในจุดอื่น ๆ ถ้าเป็น Process ผมคิดว่ามันจะมีกระบวนการของมัน

เลขานุการ : แก้อย่างไรครับ ประธานโทษ

นายชูชัย ศุภวงศ์ : รัฐจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน
ใส่คำว่า กระบวนการ ขอขอบคุณครับ

เลขานุการ : เต็มคำว่า กระบวน นะครับ

ส่วนที่ ๑๑ เสรีภาพในการชุมนุมและการสมาคม

ส่วนที่ ๑๒ สิทธิชุมชน

ส่วนที่ ๑๓ สิทธิพิทักษ์รัฐธรรมนูญ

ศาสตราจารย์ (พิเศษ) วิชา มหาคุณ : ผม วิชา มหาคุณ ที่เราเคยพูดกันว่าใน
มาตรา ๖๘ วรรคท้าย จะปรับจะเขียนให้มันมีอะไรที่มากกว่านี้ ที่มันลอย ๆ อยู่ ท่านเลขานุการได้พิจารณา

เลขานุการ : ได้หารือกันในฝ่ายเลขานุการแล้ว คิดว่าเขียนไว้อย่างนี้ก่อน แล้วก็
เดี๋ยวไปรับฟังความเห็นแล้วเอามาเติมอีกทีหนึ่งได้ไหมครับ

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

วชิรี ๑๒/๓

ผมมีอีกประเด็นหนึ่ง ท่านรองเลขาธิการครับ เรื่องศาสนธรรม มาตราเท่าไร ขออนุญาต
ท่านกรรมการด้วยนะครับ วันก่อนได้หารือกับท่านรองประธานจรัญ เรื่อง เสรีภาพในการถือศาสนา
และปฏิบัติตามศาสนบัญญัติ ได้มีข้อเสนอบางอย่างของทางกลุ่มชาวพุทธ ขอให้เติมคำว่า ศาสนธรรม
เข้าไป ในมาตรา ๓๗ บรรทัดที่ ๒ ได้ขอเติม ศาสนธรรม เข้าไปอีกคำหนึ่ง ไม่ขัดข้องนะครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย : ตรงไหน มาตราเท่าไรครับ

เลขานุการ : มาตรา ๓๗ บรรทัดที่ ๒

บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการถือศาสนา นิกายของศาสนา หรือลัทธินิยมในทาง
ศาสนา และย่อมมีเสรีภาพในการปฏิบัติตามศาสนธรรม

เดิมที่เขียนว่า ย่อมมีเสรีภาพในการปฏิบัติตามศาสนบัญญัติ ขอเติม ศาสนธรรม
เข้าไปด้วย ยังคงศาสนบัญญัติ อยู่ต่อหน้าครับ ต่างกันอย่างไรครับอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ เชิญท่านจรัญ
นิดหนึ่งครับ

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

นายจรัญ ภักดีธนากุล : พอดีท่านอธิบายผ่านมากบอกว่า ศาสนธรรมนั้นมีความหมายกว้างกว่า อาจจะได้บัญญัติไว้เป็นลายลักษณ์อักษร แต่ถ้าศาสนบัญญัติต้องบัญญัติเอาไว้เลย ชัดเจน เป็นลายลักษณ์อักษร

เลขานุการ : ครับ ไปหมวด ๔ หน้าที่ของชนชาวไทย หน้า ๒๐ ครับ ไม่มีอะไรนะครับ

หมวด ๕ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

ส่วนที่ ๒ แนวนโยบายด้านความมั่นคงของรัฐ

ส่วนที่ ๓ แนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ท่านไพโรจน์ เชิญครับ

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น : ขออนุญาตท่านประธานครับ ในเรื่องแนวนโยบายด้านบริหารราชการแผ่นดิน (๓) ครับ กระผมเป็นคนขอเดิม แต่โดยเจตนารมณ์ที่ว่า กระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง รวมทั้งพัฒนาจังหวัด และผมขอเดิมว่า หรือเขตพื้นที่ในจังหวัด นั้น ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วมันจะเป็นรวมไปหลายจังหวัด และอาจจะมีปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ถ้าไม่ยากให้มีปัญหาตามมา เพราะฉะนั้นผมขอเดิม คำว่า รวมทั้งพัฒนาจังหวัดหรือเขตพื้นที่ในจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ขึ้น ถ้าเป็นเช่นนั้น อบต. หรือเทศบาลอะไรบางอย่างก็อาจจะรวมกันให้เป็นท้องถิ่นที่ใหญ่ขึ้นได้ เพื่อความชัดเจนหรือไม่อย่างนั้นก็ตัดออกไปเลยครับ

เลขานุการ : ที่มีรับได้นะครับ อาจารย์วุฒิสาร ท่านพิสิฐ คือผมเห็นมองหน้ากันอยู่

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ต้นไชย : ผมเข้าใจว่าข้อเสนอเดิม ไม่มีคำว่า หรือเขตพื้นที่ นะครับ ที่นี้จริง ๆ ถ้าเขตพื้นที่ในจังหวัดรวมแล้วมันไปอยู่ในหมวดการปกครองท้องถิ่นอยู่แล้ว

เลขานุการ : อย่างนั้นตัดทิ้งนะครับ ท่านไพโรจน์เสนอ ๒ ทาง ตัดทิ้งนะครับ ตัดคำว่า หรือเขตพื้นที่ ออก นะครับ ได้ความว่า รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อม นะครับ ขอบคุณครับ ไปส่วนท้องถิ่น

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ต้นไชย : ต้องตัดบรรทัดต่อไปด้วยครับ ฝ่ายเลข

เลขานุการ : บรรทัดต่อไปด้วยนะครับ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัด นั้น ตัดคำว่า เขตพื้นที่ ออก

ส่วนที่ ๔ แนวนโยบายด้านศาสนา สังคม การศึกษา และวัฒนธรรมครับ

คุณไพโรจน์ เชิญครับ

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น : ขอย้อนกลับหมวด ๒ ครับ มาตรา ๗๖ รัฐต้องพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เอกราช และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ นะครับ ซึ่งท่านสุพจน์เป็น

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

ปทิตตา ๑๓/๒

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

คนเสนขอของคำนี้ ผมได้มีโอกาสได้สอบถามท่านผู้รู้ที่กระทรวงการต่างประเทศครับ คำว่า บูรณภาพแห่งอาณาเขต มันมาจากคำว่า Territory dignity เขาบอกว่าน่าจะใช้คำว่า บูรณภาพแห่งอาณาเขต หรือบูรณภาพแห่งราชอาณาจักร น่าจะกินความมากกว่า เพราะตรงนี้เน้นตรงดินแดนไม่ใช่อำนาจรัฐ นะครับ อันนี้อยากจะขอหารือท่านสุพจน์ด้วยนะถ้าเปลี่ยนกลับเป็นของเดิมนะครับ ก็ไม่ต้องอธิบาย อีกนะครับ ก็คิดว่ามีความชัดเจนในแง่ของความหมายจะมากกว่าครับ

เลขานุการ : ท่านนิติพันธุ์ใช้ใหม่ครับและท่านสุพจน์ ท่านสุพจน์เชิญ ประเด็นนี้เราไหวตไปนะครับ ลงมติไปนะครับ ท่านสุพจน์เชิญครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย : ผมขออนุญาตครับ วันนั้นอาจจะมีการไหวตในเรื่องนี้ แต่เข้าใจว่าได้มีการบอกว่าจะกลับไปหารือกับผู้เชี่ยวชาญทางด้านกฎหมายระหว่างประเทศ นั้นนะครับ ผมเองก็ได้มีโอกาสถามอาจารย์ที่เขาทำทางด้านกฎหมายทะเล ซึ่งเป็นประเด็นที่ท่านอาจารย์สุพจน์เองได้ยกขึ้นมาในครั้งนั้นนะครับ ท่านเองท่านอาจารย์ก็ได้อธิบายว่า ในแง่ของอาณาจักรหรืออาณาเขตแห่งรัฐนั้นต้องเป็นดินแดนนะครับ ซึ่งถ้ามองตรงถึงพื้นที่ของกฎหมายทะเลนั้นก็ออกไป ๑๒ ไมล์ทะเล -----

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

ในขณะที่คำอีกคำหนึ่งนั้นเป็น Sovereign Rights ที่ท่านอาจารย์สุพจน์ได้งดพูดเอาไว้ ก็เป็นเรื่องสิทธิอธิปไตยแห่งรัฐ เพราะในประเด็นนี้ถ้าหากจะแก่นั้น ผมคิดว่าอาจจะไปใช้คำเดิม ที่บอกว่าเป็นบูรณภาพแห่งราชอาณาจักรและสิทธิอธิปไตยแห่งรัฐ คือถ้อยคำอาจจะเป็นในลักษณะอย่างนั้น ก็จะได้คลุมไป ทั้ง ๒ เรื่องครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ ผม สุพจน์ ไข่มุกด์ ครับ ที่ผมได้อธิบายในวันนั้น คำว่า อาณาเขตรัฐ ความหมายมันกว้าง มันครอบคลุมไป หมายถึง พื้นที่หลายทวีป แล้วก็ทะเลอาณาเขต แล้วก็เขตเศรษฐกิจจำเพาะ ซึ่งมันแล้วแต่ที่เราจะตีความแบบกว้างหรือแบบแคบ ถ้าแบบกว้างก็เป็นแบบนี้ คือมันจะคลุมหมดเลย แต่ว่าถ้าตีความหมายให้แคบไปอย่างอาจารย์นิติพันธุ์ว่าก็เป็นไปได้ มันก็เป็นไปได้ ทั้ง ๒ ทาง แล้วแต่ที่เราจะตีความแบบไหน ถ้าแบบกว้างก็คลุมหมดเลย มันเหนืออาณาเขตไป ก็คือเขตหลายทวีป แล้วก็เขตเศรษฐกิจจำเพาะ แต่ว่าถ้าแบบแคบอย่างที่อาจารย์นิติพันธุ์ว่า มันก็ใช้คำนี้ก็ได้อีกแล้วแต่ แต่ผมก็ยังยืนยันว่ามันควรจะเป็นแบบที่ว่าเป็นอาณาเขตรัฐ ซึ่งมันจะกินความหมายที่มันกว้างกว่านะครับ ขอขอบคุณครับ

เลขานุการ : ท่านไพโรจน์ขอใช้คำว่าอะไรนะครับ

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น : กลับไปใช้คำเดิมเลยก็ได้ครับ บูรณภาพแห่งอาณาเขต หรือจะใช้ บูรณภาพแห่งราชอาณาจักร ก็ได้ครับ ต้องการเน้นนิดเดียว

เลขานุการ : นี่คำใหม่ทั้งคู่ครับ คำเดิม บูรณภาพแห่งดินแดน คำเดิมได้ใหม่ครับ

ท่านสุพจน์ครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : มันลงมติไปแล้วนะครับ แล้วผมก็อธิบายไปแล้ว แต่ว่าถ้าจะเพิ่มคำให้มันมีความหมายเด่นชัดขึ้นก็ไม่ขัดข้องครับ

เลขานุการ : เอาอย่างนี้ได้ใหม่ครับ เดี่ยวจะเสียเวลา ผมยืนยันคำนี้ได้ใหม่ครับ แล้วก็ไปฟังกันอีกรอบหนึ่ง แล้วก็มาคุยกันอีกทีหนึ่งนะครับ ยังมีเวลาครับ เพราะถ้าเถียงกันอีกเดี๋ยวจะกลับไปกลับมา มีปัญหานะครับ ขออนุญาตไป

ส่วนที่ ๔ แนวนโยบายด้านศาสนา สังคม การศึกษา และวัฒนธรรม ท่านไพบุลย์เชิญ

นายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ไพบุลย์ ครับ

ในมาตรา ๗๙ เท่าที่อ่านดูมันตกไปนิดหนึ่งที่ว่า ถ้าผมไปดูในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มันจะมีเรื่องคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย ที่ผมสนใจเรื่องนี้เนื่องจากว่า ในมาตรา ๓๐ บัญญัติเรื่องชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน ในมาตรา ๔๐ เดิมของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เขาก็เขียนว่า ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย มันเสมอกันจริง ๆ มันสมดุลในรัฐธรรมนูญ

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

คือ มาตรา ๓๐ ชายขึ้นก่อน มาตรา ๗๙ หญิงขึ้นก่อน มันจะได้เกิดสมดุล ก็ขอเติมใน (๑) คุ่มครองและ
พัฒนาเด็กและเยาวชน ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย จะได้เท่าตุลครับ พอดีในปี ๒๕๔๐
ผมเห็นเขาถกเถียงกันเรื่องนี้มาก ก็ขอสลัดที่ข้างเท้าหน้าเท้าหลัง แล้วใน ๒ อนุมาตรา มันไม่มีกล่าว
ในเรื่องนี้ไว้ครับ ย้ายมาจาก มาตรา ๘๐ ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐

เลขานุการ : รับผิดชอบครับ ผมไป

ส่วนที่ ๕ แนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรม

นายจรัญ ภักดีธนากุล : ท่านประธานครับ ส่วนที่ ๕ มาตรา ๘๐ (๒) ผมอยากจะขอเรียน
ว่าตัดคำว่า และประเมินผล ออกได้ไหมครับ ในบรรทัดแรก และประเมินผล ไม่เอาครับ บรรทัดที่ ๒
ประเมินผลคุณภาพ ไม่เอาครับ เพราะว่ามันอยู่ในเนื้ออยู่แล้วครับ พอไปใส่คำนี้มันเลยถูกความเข้าใจผิดว่า
เรากำลังจะตั้งกลไกไปตรวจสอบการทำงาน แทรกแซงการทำงานของศาลเข้าไปด้วย ซึ่งไม่ใช่วัตถุประสงค์
ของเรา เราต้องการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมครับ

เลขานุการ : รับผิดชอบครับ ผมไป

ส่วนที่ ๖ แนวนโยบายด้านการต่างประเทศ

ส่วนที่ ๗ แนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ ท่านพิสิฐเชิญครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม ครับ
(๕) ที่ได้ขอแก้ไขให้ระบุว่า จัดให้มีการอบรมเพื่อการดำรงชีพในยามธรรมชาติแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง
ไม่ทราบอันนี้ทำไมถึงได้กลับไปใช้ร่างเดิมครับ

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

เลขานุการ : ทั้งสองที่ไซ้ใหม่ครับ เดี่ยวฝ่ายเลขานุการเอาขึ้นไซ้ใหม่ครับ จัดให้มีอะไร
นะครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : การหอมเลยครับ

เลขานุการ : ส่งเสริม ไซ้ใหม่ครับ จัดให้มีการหอม น่าจะได้ นะครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : แล้วยังกลัวว่า อย่างทั่วถึง

เลขานุการ : เพื่อการดำรงชีพในยามชราภาพกับประชาชนอย่างทั่วถึง หรือครับ ภาพ
ไม่เอาได้ใหม่ท่านครับ ท่านคุยกับอาจารย์ธงทองใกล้ ๆ หน่อย เมื่อก่อนอาจารย์ธงทองขอตัด ภาพ ออก
นายธงทอง จันทรางศุ : ชราภาพ แปลว่า ความแก่ เขาบอกยามชรา แปลว่าตอนที่แก่
เท่านั้นแหละ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : ครับ

เลขานุการ : โอ.เค. ครับ ขอขอบคุณครับ ส่วนที่ ๘ นะครับ ท่านสุพจน์ เชิญครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ในมาตรา ๘๑ วรรคสอง อยากจะให้เติม ของคนไทย ตลอดจนถึง
ให้ความคุ้มครองและดูแลผลประโยชน์ของคนไทยในต่างประเทศครับ

เลขานุการ : มีอยู่แล้วนี่ครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : มันไม่มีคำว่า ของ ครับ

เลขานุการ : ดูแลผลประโยชน์ของคนไทย ไซ้ใหม่ครับ มีคำว่า ของ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ครับ

เลขานุการ : ขอขอบคุณครับ ไป

ส่วนที่ ๘ แนวนโยบายด้านที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ผ่านนะครับ

ส่วนที่ ๙ แนวนโยบายด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีทางปัญญา และพลังงาน

ส่วนที่ ๑๐ แนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ถ้าไม่มีก็จบหมวด ๕

แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

ฝ่ายเลขานุการตั้งข้อสังเกตสั้น ๆ นิดเดียวครับ ความจริงหมวดนี้เป็นหมวดที่เขียนอะไร
เยอะไปหมด แล้วก็เข้าไปซ้ำมา แล้วก็ยังไม่มีความจำเป็นครับ ไว้ตอนถึงเวลาจะต้องมาดูกันอีกสักกรอบหนึ่ง
ท่านคมสัน เชิญครับ

นายคมสัน โพธิ์คง : มาตรา ๘๖ (๕) ครับ เข้าใจว่าคำจะพิมพ์ตกหรือเปล่า ส่งเสริมให้
ประชาชนมีความเข้มแข็งในทางการเมือง และให้มีการตรากฎหมาย เพื่อก่อตั้งกองทุนการพัฒนาการเมือง
พลเมือง ตรงนี้ ภาคพลเมือง หรือเปล่าครับ

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

นายอัชพร จารุจินดา : คือแก้แล้วตามใบแทรกที่ส่งมาให้เพิ่มเติม ชื่อกองทุนพิมพ์ผิด เป็น กองทุนการพัฒนาการเมืองภาคพลเมือง

เลขานุการ : ไอ.เค. นะครับ ขอขอบคุณครับ ท่านวิทยา เชิญครับ

นายวิทยา งานทวี : ขออนุญาตครับ ท่านประธานครับ

เลขานุการ : ส่วนที่ ๘ หรือเปล่าครับ

นายวิทยา งานทวี : ส่วนที่ ๑๐ (๓) นะครับ ผมขออนุญาต มาตรา ๘๖ (๓) ในรูปแบบ องค์การนี้ครับ น่าจะเป็นองค์การหรือครับ

เลขานุการ : เมื่อวานคุยกันในฝ่ายเลขานุการครับ จะปรับหน่วยงานที่มีฐานะเป็น นิติบุคคลให้เป็นองค์การทั้งหมด

นายวิทยา งานทวี : องค์การใช้ใหม่ครับ

เลขานุการ : ใช่ครับ

นายวิทยา งานทวี : พอดีผมปรึกษาท่านวุฒิสการว่ามันน่าจะเป็นองค์กร ก็เลยขอความ ชัดเจน

เลขานุการ : องค์การครับ

นายวิทยา งานทวี : ครับ ก็ไม่ติดขัด

เลขานุการ : ให้ปรึกษาเลขานุการครับ อย่าไปปรึกษาอาจารย์วุฒิสการ

รองศาสตราจารย์วุฒิสการ ต้นไชย : เลขานุการแก้โดยไม่ได้ปรึกษาคนอื่นครับ

เลขานุการ : หมวด ๖ ครับ

นายธงทอง จันทรางศุ : ประธานโทษ มาตรา ๘๖ (๕) ขออนุญาต การ แรกออก กองทุน พัฒนาการเมืองภาคพลเมือง ครับผม ขอ การ แรกออกด้วยครับผม กองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมือง

เลขานุการ : ถูกต้องครับ ดิฉันครับ

หมวด ๖ รัฐสภา

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

นายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์ : ท่านประธานครับ

เลขานุการ : ท่านไพบุลย์เชิญครับ

นายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์ : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับ ผม ไพบุลย์ ครับ มาตรา ๘๘ วรรคสอง ในกรณีที่ไม่มีประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานสภาผู้แทนราษฎรไม่อยู่ หรือไม่ สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ตรงนี้มันตก ประธานรัฐสภา นะครับ ประธานรัฐสภาได้ให้ประธานวุฒิสภา ทำหน้าที่ประธานรัฐสภาแทน ถูกไหมครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

นำพร ๑๕/๓

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

เลขานุการ : ถูกไหม

นายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์ : ในปี ๒๕๔๐ นี้ครับ

เลขานุการ : ในกรณีที่ไม่มีประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานสภาผู้แทนราษฎร
ไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ประธานรัฐสภาได้ ตกคำว่า ประธานรัฐสภา

นายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์ : ครับ เดี่ยวไม่เข้าใจว่ารองประธานสภาผู้แทนราษฎร

เลขานุการ : ขอขอบคุณครับ ดีนะครับ มาพบกันแบบนี้ครับ

นายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์ : มาตรา ๙๒ ขอรบกวนเรียนนิดหนึ่งครับ

เลขานุการ : ส่วนที่ ๒ สภาผู้แทนราษฎร มาตรา ๙๒ ผมแก้ไปก่อนได้ไหมครับ

ท่านไพบุลย์ครับ (๑) นะครับ คำว่า เลือกตั้ง คำว่า สามร้อย นะครับ คำว่า ผู้แทนราษฎร สระอู แล้วก็ (๑)
ตอนท้าย วุฒิสภา นะครับ ไม่ใช่ สภาผู้แทนราษฎร (๒) พรรคสอง สมาชิก ตก ม ไป มีอะไรอีกไหมครับ

นายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์ : มีมาตรา ๙๕ ครับ (๓) ครับ

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

จักรภา ๑๖/๑

เลขานุการ : มาตรา ๙๕ (๓) เว้นวรรคหรือเปล่าครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : ใช้ครับ แต่เพียงพรรคเดียว พอมาบรรทัดที่ ๓ แต่เพียงพรรคการเมืองเดียว น่าจะใช้เหมือนกัน แต่เพียงพรรคเดียว ก็เข้าใจ คำที่ ๒

เลขานุการ : บรรทัดที่ ๓ (๓) บรรทัดที่ ๓ อันนี้มันอันเดิมหรือเปล่า ท่านรองเช็คน้อย ถ้าอันเดิมขออนุญาตคงไว้ตามเดิมได้ไหมครับ เพราะว่าถ้าไปตัดเดี่ยวต้องอธิบายอีกว่าตัด เดี่ยวรับไปดูแลครับท่านไพบูลย์ครับ แต่ถ้าเป็นอันเดิมขอคงอันเดิมไว้ได้ไหมครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : ครับ รู้สึกจะอันเดิม

เลขานุการ : มาตรา ๙๖ มาตรา ๙๗ มาตรา ๙๘ มาตรา ๙๙ ว่าไปเรื่อยนะครับ ผมไปถึงหน้า ๓๖ แล้วนะครับ มาตรา ๑๐๕ ครับ

ส่วนที่ ๓ วุฒิสภา หน้า ๓๖ หน้า ๓๗

นายจรัญ ภัคดีธนากุล : ท่านประธานครับ ขออนุญาตย้อนมามาตรา ๙๒ ใน (๒) เวลาเราเรียกถึงเขตเลือกตั้งมันเลยมี ๒ คำด้วยกัน คือเขตเลือกตั้งแบบแบ่งเขตตาม (๑) กับเขตเลือกตั้งในระดับภาคแบบ (๒) เมื่อวานนั้นได้คุยกันว่ามันน่าจะใช้ภาคเลือกตั้ง คือแบ่งเป็นภาคเลือกตั้ง เวลาเราพูดชี้แจงยากมากเลยเวลาใช้คำว่า เขต อะไรอย่างนี้สื่อสารกันยาก แต่ถ้าใช้คำว่า ภาค เฉย ๆ มันก็จะเข้าใจผิดคิดว่าเป็นภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคกลางจริง ๆ แต่ความจริงมันก็เป็นภาคนั้นแหละ แต่ว่าจัดสัดส่วนประชากรเสียใหม่ แล้วเลยคุยกันว่าน่าจะใช้คำว่า ภาคการเลือกตั้ง แบ่งเป็น ๔ ภาคการเลือกตั้ง

นายอัคร จารุจินดา : เรียนท่านอาจารย์นิดหนึ่งครับ คือตรงนี้ที่ใช้ เขตเลือกตั้ง เพราะมันจะพันไปถึงตัวเนื้อข้างในที่จะพูดถึงคำว่า เขตเลือกตั้ง ซึ่งหมายถึงทั้ง ๒ กรณี ถ้ามีการกระทำผิดในเขตเลือกตั้งอะไรพวกนั้น ถ้าเขียนคำว่า ภาค มันจะต้องไปแยกของแต่ละมาตราออก

เลขานุการ : ขออนุญาตท่านรองประธานจรัญว่าใช้อย่างนี้ไปก่อนได้ไหมครับ แต่เวลาอธิบายประชาชนอธิบายว่าภาคก็ได้ แต่ขออนุญาตพอแก้มาตรานี้มันจะไปแก้อีกประมาณสัก ๓๐ - ๔๐ มาตรา ซึ่งจะกระทบหมดครับ นะครับ ท่านประพันธ์เชิญ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : คือคำว่า เขตเลือกตั้ง มันมีความหมายในกฎหมายเลือกตั้งอยู่แล้ว ก็เป็น ภาค แล้วเดี๋ยวสับสนมากกว่า ใช้ เขตเลือกตั้ง อย่างเดิมดีกว่า

เลขานุการ : ยังดีผมใช้คำว่า กลุ่มจังหวัด เวลาผมอธิบายคนเพื่อหลีกเลี่ยงคำว่า ภาค เพราะ ภาค คนไปยึดภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคอีสาน ผมไปถึงหน้า ๓๘ นะครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : ขออนุญาตนิดเดียว ท่านประธานครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ไพบูลย์ นะครับ มาตรา ๙๗ ถ้าอ่านว่า พรรคการเมืองที่ส่งสมาชิกเข้าเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งใด ผมสงสัยนิดหนึ่งตรงนี้นั้นใช้กับแบ่งเขต และมาใช้กับภาค

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

จีรภา ๑๖/๒

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

เมื่อสักครู่นี้ครับ ถ้าภาคบัญชีตรงนี้มันก็ต้องส่งได้เท่าไรครับ

เลขานุการ : ต้องไม่เกินจำนวน

นายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์ : ไม่เกิน ๒๐ ไซ้ใหม่ครับ

เลขานุการ : ครับ

นายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์ : ตรงนี้เราใช้ทั้ง ๒ ระบบเลยไซ้ใหม่ครับ

เลขานุการ : ใช้ทั้ง ๒ ระบบ มาตรา ๙๗

นายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์ : ในมาตรานี้

เลขานุการ : ครับ

นายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์ : ความจริงถ้าไม่เกินนี้ะครับมันจะมีปัญหาใหม่ครับว่า สมมุติะครับ พรรคการเมืองเขาส่งแค่ ๑ คนอย่างนี้ แล้วปรากฏว่าอัตราส่วนมันได้มากกว่า ๑ ได้ ๕ อย่างนี้ ะครับ ให้สมาชิกตรงนั้นไม่ครบตามจำนวน ๔๐๐ คน มันเคยมีประเด็นนี้อยู่หรือไม่ครับ

เลขานุการ : เห็นด้วยท่านไพบุลย์ครับ แต่ประเด็นนี้ยังไม่ได้คุยกันนะครับ ขออนุญาต เขียนอย่างนี้ไปก่อนแล้วเดี๋ยวมาคุยกันอีกทีนะครับ มีความคิดว่า ความคิดตั้งแต่คราวที่แล้วร่างนะครับว่า Party list บาง List ที่ ๑๐๐ ชื่อ พรรคบางพรรคส่งชื่อเดียวเท่านั้นใน List แต่เรื่องนี้เราไม่ได้คุยกัน รายละเอียดว่าจะล็อกกันอย่างไร เดี่ยวไปคุยกันอีกรอบหนึ่ง ขออนุญาตอย่างนั้นได้ไหมครับ

นายจรัญ ภักดีธนากุล : ท่านประธานครับ ขอ (๒) ของมาตรา ๙๒ บรรทัดสุดท้ายของ มาตรา ๙๒ ครับ สมาชิก เป็น สมาชิก นะครับ และการสรรหาสมาชิก

เลขานุการ : แก้ไปแล้วครับ เมื่อกี้ผมบอกไปแล้วครับ ขอขอบคุณครับ ไปถึงหน้า ๓๘ แล้ว นะครับ เรื่องวุฒิสภานะครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

สุภาภรณ์ ๑๗/๑

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : มีอีกนิดเดียวครับ วุฒิสภานะครับ กราบเรียนท่านประธาน
ครับ ผม ไพบูลย์ ครับ มาตรา ๑๐๘ (๒) ผู้ได้รับการเสนอชื่อ นะครับ แต่ในมาตรา ๑๐๙ บอกว่า การเสนอ
รายชื่อ ตรงนั้นผมคิดว่าน่าจะเหมือนกัน เอามาตรา ๑๐๙ เอา ราย ออกก็ได้ นะครับ แล้วในมาตรา ๑๑๐
(๓) คำว่า ศึกษา พิมพ์ผิดนิดหนึ่ง

เลขานุการ : ถูกต้องครับ แก้วแล้วนะครับ ขอขอบคุณครับ มาตรา ๑๑๑ วรรคสอง ดำรง
พิมพ์ซ้ำกัน ตัวมันทับกันครับ มาตรา ๑๑๓ ประเภท เป็น ๓ นะครับ ความจริงมาตรา ๑๑๐ (๒) ขอแก้ด้วย
นะครับ มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์ในวันสมัครหรือวันที่ได้รับการเสนอชื่อ มันมี ๒ ประเภท ท่านไพโรจน์
เชิญครับ

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น : นิดเดียวครับ มาตรา ๑๑๒ วรรคสอง อายุของวุฒิสภามี
กำหนดคราวละหกปี เราใช้คำว่า วาระ ไม่ได้หรือครับ มันหมายถึง เทอม วาระ ไม่ใช่อายุคน มันจะได้ตรง
มีผู้โหวตเข้ามาครับ

เลขานุการ : ท่านคมสันกระซิบบอก วาระ ใช้กับ คน อายุ ใช้กับ องค์กร คือ สภา นะครับ
ผมเพิ่งทราบเหมือนกันครับ ได้ความรู้ใหม่ ๆ นะครับร่างรัฐธรรมนูญ ไปหน้า ๓๙ นะครับ จบนะครับ
ส่วนที่ ๔ บทที่ใช้กับสภาทั้งสอง บทนี้ไม่ได้แก้เลยนะครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ไพบูลย์ นะครับ
ในมาตรา ๑๑๙ วรรคสาม ถ้าดูถึงประธานและรองประธานถ้ามีจับสลากออก ๓ ปีครึ่งหนึ่ง ผมเคยไปอ่าน
รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๒๑ มาตรา ๑๐๙ ตรงนั้นเขาสองปี ออกที่ ๑ ใน ๓ ตรงนี้ถ้าจะทำให้การเลือกประธาน
วันนั้นก็พูดกันในที่ประชุมว่า ต้องกระทำทุกสามปี ก็คือเปลี่ยนประธานใหม่ หลังจากที่วุฒิสภาเข้ามาถึง
หนึ่งผมจำได้ในจุดนี้นะครับ เพราะฉะนั้นในวรรคสามจะเป็นหลักการใหม่หรือไม่ว่า ประธานและ
รองประธานวุฒิสภาดำรงตำแหน่งจนถึงวันก่อนวันเลือกประธานและรองประธานวุฒิสภาใหม่ และเดิม
ซึ่งต้องกระทำทุกสามปี ตรงหลักการนี้เราจะให้ท่านประธานอยู่ไปหกปีเลยโดยไม่เปลี่ยน สมาชิกมาครึ่งหนึ่ง
หรือว่าเอาออกไปครึ่งหนึ่ง เพราะมีการจับสลากออก แล้วเรามาเลือกประธานใหม่ ซึ่งมันก็จะ
ตรงกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๙ ปี ๒๕๒๑ ก็เขียนไว้ ต้องกระทำทุกสองปี เพราะสองปีออก ๑ ใน ๓

เลขานุการ : คือเรื่องนี้มีพูดกันนะครับ แต่ผมเข้าใจว่าไม่ได้เป็นมติโดยตรง

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : ก็ไม่ทราบว่ในที่ประชุมจะหยิบยกหลักการนี้หรือไม่

เลขานุการ : ไม่ครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : เราไม่ห้ามประธานวุฒิสภาที่จะได้รับเลือกใหม่

เลขานุการ : ได้ใหม่ครับ ไม่เห็นด้วยนะครับ ซึ่งต้องกระทำทุกสามปี แก้อย่างนี้ไม่มี

ปัญหาครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

สุภาภรณ์ ๑๗/๒

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : ใน (๔) อีกอันหนึ่งครับ ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
ตรงหลักประธานสภามันจะเหมือนกับรัฐมนตรี เหมือนกับตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ แม้คดีนั้นจะยังไม่ถึง
ที่สุด หรือมีการรอกการลงโทษ เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือ
ความผิดฐานหมิ่นประมาท ถ้าจะใช้สูตรรัฐมนตรีกับตุลาการ

เลขานุการ : อันนี้ก็ไม่ได้พูดกันนะครับ พูดว่า ประธานเหมือนรัฐมนตรี หรือครับ
ฝ่ายเลขานุการไปแก้ครับ โอ.เค. จบครับ ไปถึงหน้า ๔๕

ส่วนที่ ๕ การประชุมร่วมกันของรัฐสภา

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : ผมมีอีกนิดหนึ่งครับ ในมาตรา ๑๒๖ วรรคท้าย คำสั่ง
ปล่อยตามวรรคหนึ่ง ตรงจุด คำสั่งปล่อยตามวรรคหนึ่ง มันโยงมาจากวรรคก่อนหน้านั้น ไม่ใช่วรรคหนึ่ง
ในมาตรา ๑๒๖ เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้ผมเห็นว่าน่าจะเขียนวรรคก่อนสุดท้ายเป็น และ แล้วเอาไปเชื่อม
คำสั่งปล่อยให้มีผลบังคับ ตัดคำว่า ตามวรรคหนึ่ง ในหน้า ๔๔ เพราะมันโยงจากรัฐธรรมนูญ ๓ มาตรา
มาอยู่มาตราเดียวกันในประเด็นนี้นะครับ ในเรื่องความคุ้มครองกัน

เลขานุการ : ดุติ ๆ นะครับท่านรองครับ คำสั่งปล่อยให้มีผลบังคับ โอ.เค. ครับ ตัดคำว่า
ตามวรรคหนึ่ง ออก จริง ๆ ตามวรรคหนึ่ง ก็ไม่ใช่อยู่แล้ว ขอขอบคุณครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ใช้คำว่า ตามวรรคก่อน ได้ไหมครับ มันมาจากวรรคก่อน

คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

วិณา ๑๘/๑

เลขานุการ : ตามวรรคก่อนก็ได้ ถ้าจะ Pattern ต้องบอกว่าตามวรรคห้า วรรคหก

ส่วนที่ ๕ การประชุมร่วมกันของรัฐสภา มี ๒ มาตราครับ

ส่วนที่ ๖ การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ท่านวิทยาว่าอย่างไรครับ

นายวิทยา งานทวี : ตากล้องสมัยใหม่ต้องทำได้หลายอย่าง

เลขานุการ : รัฐธรรมนูญเสร็จแล้วหัวเราะกันได้หน่อยนะครับ

ส่วนที่ ๗ การตราพระราชบัญญัติ ท่านวิทยาหัวเราะได้นะครับ เพราะเต็มให้ทั้งหมดแล้ว

ที่ต้องการ

นายวิทยา งานทวี : ขอบพระคุณมากครับ

เลขานุการ : ท่านพิสิฐครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม ครับ
ที่กระผมเคยเสนอข้อคิดไว้ว่า ในกรณีที่วุฒิสภาไม่เห็นด้วยกับ พ.ร.บ. แล้วก็ยับยั้งนะครับ แล้วก็ให้ส่งคืน
ประเด็นก็คือว่าเขาไม่ส่งคืน ซึ่งก็ปรากฏว่าฝ่ายเลขานุการก็ได้ไปเติมวรรคท้ายในมาตรา ๑๔๓ ให้ว่า
ถ้าวุฒิสภาไม่คืนก็ให้มีผล อันนี้ก็อยู่ในวรรคท้ายของมาตรา ๑๔๓ แล้ว แต่ประเด็นก็คือว่า ในมาตรา ๑๔๔
ก็ยังคงเขียนว่าถ้าเกิดมีการยับยั้ง แล้วในมาตรา ๑๔๔ ก็ยังคงให้นับแต่วันที่วุฒิสภาส่งร่างพระราชบัญญัติ
นั้นคืนไปยังสภาผู้แทนราษฎรอยู่ดี ยังไม่ได้แก้ปัญหา ถ้าจะแก้ต้องเติมคำไปอีกคำว่า หรือครบกำหนดเวลา
ตามวรรคสาม มาตรา ๑๔๒ หรือวรรคสี่ มาตรา ๑๔๓ ถ้าจะให้มันชัดไป เพราะประเด็นก็คือว่าวุฒิสภาไม่
ส่งคืนถึงแม้จะบอกว่า พ.ร.บ. นั้นมีผลแล้ว แต่ว่ามาตรา ๑๔๔ เราไปล็อกเอาไว้ว่าให้นับตั้งแต่วันที่วุฒิสภา
ส่งคืน ผมมีปัญหาที่อยากจะขอให้ฝ่ายเลขานุการได้ช่วย

เลขานุการ : ท่านจะให้เติมตรงไหนครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : ในมาตรา ๑๔๔ บรรทัดที่ ๓ นับแต่วันที่วุฒิสภาส่งร่าง
พระราชบัญญัตินั้นคืนไปยังสภาผู้แทนราษฎร หรือถ้าหากไม่คืน ก็คือให้ล็อกตามเวลาที่ได้เขียนไว้ใน
มาตรา ๑๔๒ หรือมาตรา ๑๔๓ ประเด็นก็คือว่าเขาไม่ส่งคืนก็จะนับไม่ได้ เพราะเราไปล็อกในมาตรา ๑๔๔

นายอัชพร จารุจินดา : ถ้าจะใช้ถ้อยคำอย่างนี้ได้ไหมครับว่า หรือนับแต่วันที่ถือว่า
วุฒิสภาได้ให้ความเห็นชอบ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : ได้ครับ อย่างนี้ก็ได้อีก

เลขานุการ : เอานะครับ เต็มนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายธงทอง จันทรางศุ : ผมยังไม่เข้าใจครับ เพราะถ้าเขาไม่คืนมามันก็ไม่มียับยั้งสิครับ
เพราะถือว่าให้ความเห็นชอบแล้ว เวลาที่ไม่ต้องเดินอะไร เมื่อไม่คืนมาก็จบ

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

วិถนา ๑๘/๒

นายพิสิฐ ลีธรรม : คือถ้าเขาเห็นชอบในมาตรา ๑๔๒ หรือไม่พิจารณาก็อยู่ใน
มาตรา ๑๔๒ ที่มีเวลาล็อกเอาไว้ แต่ว่าในมาตรา ๑๔๓ ก็คือว่าเขาได้พิจารณาแล้วก็ไม่เห็นชอบ ใน (๒)
เขาไม่เห็นชอบแล้วเขาขอยับยั้ง แต่ว่าเขาไม่ส่งคืน เพราะเขาไม่ได้ล็อกเวลาให้เขาส่งคืน เมื่อเขาไม่ล็อกเวลา
ให้เขาส่งคืนในมาตรา ๑๔๓ (๒) การที่จะใช้อำนาจตามมาตรา ๑๔๔ บรรทัดที่ ๓ เขาทำไม่ได้ เพราะเขา
ไม่ได้ส่งคืนมา

นายธงทอง จันทรางศุ : แต่เมื่อเติมมาตรา ๑๔๓ วรรคท้ายขึ้นแล้ว อย่างที่ว่าไม่ส่งคืน
มาก็ถือว่าให้ความเห็นชอบ กรณีที่จะไปใช้มาตรา ๑๔๔ เพื่อจะไปให้สภาผู้แทนราษฎรยืนยันก็ไม่มีอีก
เพราะเท่ากับวุฒิสภาให้ความเห็นชอบแล้ว

นายพิสิฐ ลีธรรม : มิได้ครับ คือวุฒิสภาเห็นชอบต้องตามมาตรา ๑๔๒ อันนั้นคือ
เห็นชอบ ถือว่าเป็นไปตามกำหนด แต่ว่ามาตรา ๑๔๓ คือกรณีที่เขาได้พิจารณาแล้วไม่เห็นชอบ คือมาตรา
๑๔๒ กิติ หรือที่เขียนไว้ นั่น คือในกรณีวุฒิสภาไม่ได้พิจารณา

นายอัชพร จารุจินดา : ขอประทานโทษครับ ผมเองอาจจะสับสนนิดหนึ่ง คือที่เขียนไว้
ในมาตรา ๑๔๓ ที่เติมเข้าไป คือถ้าไม่ส่งคืนเมื่อไรภายในเวลานี้ถือว่าเห็นชอบเลย ถึงแม้วุฒิสภาจะลงมติ
ไม่เห็นชอบก็ไม่มีผล

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : อันนั้น โอ.เค. ครับ แต่ประเด็นก็คือว่ามาตรา ๑๔๔ บรรทัดที่ ๓ ท่านยังคงเขียนอยู่ว่าให้นับ หนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่เขาส่งมา แต่เกิดเขาไม่ส่งท่านจะนับได้อย่างไร เพราะตรงนี้เขียนลึอกเอาไว้ว่า นับแต่วันที่วุฒิสภาส่งคืนมายังสภาผู้แทนราษฎร

นายอัชพร จารุจินดา : คือถ้าไม่ส่งเลยถือว่าวุฒิสภาเห็นชอบปิดปากไปแล้ว หมายความว่าร่างนั้นเอาขึ้นทูลเกล้าฯ ได้เลย

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : เราเขียนให้ชัดไปเลยดีกว่าที่จะทิ้งไว้แบบนี้แล้วก็ก็เป็นปัญหาต่อการตีความ เพราะว่าคนที่เอากฎหมายให้ในหลวงทรงลงพระปรมาภิไธยต้องคิดหนักกับ Wording อย่างนี้ ถ้าเกิดเขาไม่ส่งคืนมา แล้วตรงนี้ลึอกไว้ว่าต้องให้ส่งคืนมา ถึงแม้จะเห็นชอบก็ตาม หรือไม่เห็นชอบก็ตาม

เลขานุการ : ไม่ใช่ คือมาตรา ๑๔๔ มาตรา ๑๔๓ เป็นเรื่องวุฒิสภายับยังใช้ใหม่ครับ ถ้ายังก็กลับมาตรา ๑๔๔ ที่นี้ถ้ามาตรา ๑๔๓ วรรคท้ายเขียนไว้ ก็ถือว่ามันไม่ได้ยับยั้ง ท่านพิสิฐครับ ก็ถือว่าเขาเห็นชอบ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : ก็นั่นสิครับ แต่มันอยู่ในมาตรา ๑๔๓ เขาเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบก็ตาม ในเมื่อมาเข้ากำหนดในมาตรา ๑๔๓ แล้วเขาไม่ส่งคืนมา เราไปลึอกไว้ในมาตรา ๑๔๔ ตรงนั้นไป เขียนทำไมถ้าอย่างนั้น บรรทัดที่ ๓ หรือไม่ก็ต้องเขียนให้ชัดไปเลยว่า วรรคท้ายมาตรา ๑๔๓ นี้ครับ เพราะตรงนี้ก็ถือว่าไม่ต้องส่งคืนมา ก็ถือว่าเห็นชอบโดยอัตโนมัติไปเลยก็ได้ ตรงนี้มันมีข้อต่อตรงนี้นิดหนึ่ง เพราะว่าคนที่เขา

ร่างกฎหมายทูลเกล้าฯ ต้องคิดหนักกับ Wording ที่อยู่ตรงนี้

นายอัชพร จารุจินดา : คือคิดว่าจะเติมในมาตรา ๑๔๓ วรรคท้าย ให้ถือว่าวุฒิสภาได้ให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัตินั้น แล้วจะเติมว่า และให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๔๖ ต่อไป มาตรา ๑๔๖ คือนำขึ้นทูลเกล้าฯ ได้

เลขานุการ : เข้าใจตามนั้น เออนะครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล : ท่านครับ ตัวมาตรา ๑๔๓ (๒) เพื่อให้รับกับวรรคท้าย ผมว่า คำว่า และส่งร่างคืน ใช้คำว่า โดยต้องส่งร่างพระราชบัญญัตินั้นคืนไปยังสภาผู้แทนราษฎร จะชัดกว่า คือถ้าไม่ส่งร่างคืนก็ไม่ถือว่ายับยั้ง คือจะเป็นยับยั้งต้องส่งร่างคืนไปยังสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็มารับกับ วรรคท้ายว่า ถ้าไม่ส่งร่างคืนภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๔๒ วรรคหนึ่ง ให้ถือว่าวุฒิสภาได้ให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัตินั้นแล้วก็ และให้ดำเนินการตามที่ท่านเลขานุการว่า

เลขานุการ : ขออนุญาตท่านจรัญว่าไม่ต้องเติมได้ใหม่ครับ คือคำเป็นคำเดิม แล้วก็ และส่งร่าง นี่มันคือ และให้ส่งร่าง จริง ๆ ความเขียนแบบนี้ครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

พหุยกาญจน์ ๑๗/๒

นายจรัญ ภักดีธนากุล : ท่านประธานครับ เนื่องจากว่ามันมีความไม่เข้าใจกันได้ ที่นี้ถ้าใช้คำว่า และ ความมั่นคงล้าย ๆ แยกออกมาจากเรื่องยับยั้ง มันยับยั้งไปแล้ว แต่ยับยั้งแล้วก็ และส่งร่างตามไป แต่ว่าถ้าเราใช้คำว่า โดยต้องส่งร่าง มันไปล็อกคำว่า ยับยั้ง ถ้ายับยั้งต้องส่งร่างคืน แล้วก็จะมารับกับพรรคท้ายที่เราจะต้องถือว่าถ้าไม่ส่งร่างคืนภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๔๒ พรรคหนึ่ง ก็ให้ถือว่าเห็นชอบ ถ้าอย่างนี้ก็อธิบายข้อสงสัยของท่านอาจารย์พิสิฐได้

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : เรียนท่านประธานครับ ผม พิสิฐ จริง ๆ เดิมที่ผมก็เคยเสนอว่าให้ส่งคืนภายในสามวัน ใน (๒) แต่ว่าในเมื่อท่านเขียนในพรรคท้าย ตรงนี้มันก็กินความอยู่แล้วว่า ถ้าไม่ส่งคืนก็ถือว่าเห็นชอบ แต่ว่าประเด็นที่ผมยังติดค้างก็คือตรงที่เมื่อสักครู่ว่า ถ้าเกิดไม่ส่งคืนมายังวุฒิสภา ท่านไปล็อกในมาตรา ๑๔๔ เอาวันที่วุฒิสภาส่งคืน แต่ถ้าท่านเขียนว่า วุฒิสภาจะส่งคืนหรือไม่ส่งคืนก็จะเริ่มนับเลย อันนั้นก็ โอ.เค. ครับ

ที่นี้ผมยังมีอีกประเด็นหนึ่งนะครับ ในมาตรา ๑๔๒ กิติ มาตรา ๑๔๓ กิติ ท่านขึ้นต้นด้วย อารัมภพทว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖๔ ซึ่งเป็นเรื่องของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ผมเลยไม่เข้าใจว่าทำไมต้องไปอ้างร่างพระราชบัญญัติตรงนั้น

นายอัชพร จารุจินดา : วิธีการจะแตกต่างกันครับ ของมาตรา ๑๖๔ งบประมาณนั้น จะไม่มีการทำดำเนินการนี้ ถ้าไม่เขียนภายใต้บังคับไว้ เดี่ยววุฒิสภาจะมาอ้างมาตรานี้ไปใช้กับกฎหมายงบประมาณด้วย

เลขานุการ : อันนี้เป็น Pattern เดิม แล้วก็ได้ไม่ได้มีปัญหาอะไรครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันอังคารที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๐

ภาวดี ๒๐/๑

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : ผมเลยไม่เข้าใจ เนื่องจากว่า มาตรา ๑๖๔ นี้เป็นตัวแม่บท เป็นเรื่องงบประมาณนะครับ แล้วตรงนี้มาตรา ๑๔๒ กิติ มาตรา ๑๔๓ กิติมันเป็นเรื่องของ พ.ร.บ. ทุกฉบับ มันก็ไม่น่าจะต้อง ทำไมถึงไปเขียนว่า ภายได้ ทำไมไม่เขียนว่า ยกเว้น มาตรา ๑๖๔

นายอัชพร จารุจินดา : มันอาจจะเป็นถ้อยคำทางกฎหมาย เขียนว่า ภายได้บังคับ ก็คือ การใช้มาตรานี้ต้องไปอยู่ภายได้เงื่อนไขของมาตราโน้นด้วย

เลขานุการ : ต่อไปใน

ส่วนที่ ๘ การควบคุมการตรากฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มี ๒ มาตรานะครับ

ส่วนที่ ๙ การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม ครับ มาตรา ๑๕๖ เราบอกว่า ถ้าพรรคฝ่ายค้านมีคะแนนไม่พอนี้ให้รอไปอีกปี ผมเข้าใจว่าที่เราได้คุยกัน ในคณะอนุกรรมการนี้ให้เวลา ๑ ปี ที่จะอภิปรายนายกรัฐมนตรี้ได้ เพราะว่าถ้า ๒ ปี มันนานเกินไป เพราะว่าถ้าเกิดจริง ๆ ผมขอกราบเรียนประสบการณ์ส่วนตัวนะครับ ช่วงที่กระผมเข้ามาตอนนั้น ท่านนายกรัฐมนตรี้ ชวน รุ่น ๒ ภายในเวลา ๒ เดือน เขาก็อภิปรายแล้ว แล้วผู้นำรัฐบาลสมัยนั้นก็บอกว่าดี เป็นโอกาสที่เราจะได้เคลียร์ประเด็นที่ประชาชนสงสัย เพราะฉะนั้นการอภิปรายอย่าไปมองในแง่ลบ มองในแง่บวกก็ได้ ว่ามันเป็นวิธีการหนึ่งที่จะให้ประชาชน อย่างน้อยได้เคลียร์ข้อสงสัยต่าง ๆ เพราะว่าเขาจะฟัง การชี้แจงของคณะรัฐมนตรี

เลขานุการ : ผมจำว่า ๑ ปี เหมือนท่านพิสิฐ แต่ถามท่านรองเลขา ท่านรองเลขาบอกคุย ไปคุยมากก็ท้ายที่สุดสรุปว่า ๒ ปี ๒ ปีหรือครับท่านประพันธ์ครับ ถ้าเกินปรับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : คืออันนี้เป็นกรณีอภิปราย เพราะเสียงไม่พอ อนุกรรมการ กรอบ ๒ ก็บอกว่า ถ้าเขาทำงานไปสักครึ่งหนึ่ง ก็เปิดโอกาสให้เขาอภิปราย ผมว่าถูกแล้วครับ คือเกินกว่า ๒ ปี

เลขานุการ : เอาตามมติ ๒ ปีนะครับ

หมวด ๗ การมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรงของประชาชน ท่านชูชัยครับ

นายชูชัย ศุภวงศ์ : ผม ชูชัย ศุภวงศ์ ครับ การออกเสียงประชามติในระดับท้องถิ่นอยู่ ตรงไหนครับ ผมไม่ทราบว่าท่านเขียนแ่งไว้ตรงไหนครับ

นายอัชพร จารุจินดา : จะอยู่หมวดบัญญัติของส่วนท้องถิ่นครับ ในมาตรา ๒๗๔ ครับ

เลขานุการ : ต่อไป

หมวด ๘ การเงิน การคลัง และงบประมาณ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๐

ภาวดี ๒๐/๒

หมวด ๙ คณะรัฐมนตรี หน้า ๖๐ เป็นต้นไปนะครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม ครับ ในมาตรา ๑๗๕ กับมาตรา ๑๗๖ ที่ว่า เมื่อคณะรัฐมนตรีพ้นตำแหน่ง ผมเข้าใจว่าเราจะให้ท่านมีข้อจำกัดในการทำงานในทุกกรณี ถึงแม้ว่าพ้นตำแหน่ง เพราะว่าต้องเลือกตั้งใหม่ หรือพ้นตำแหน่ง เพราะว่ามันมีข้อขัดแย้งกัน ก็มีการลาออก หรือว่ามีการพ้นตำแหน่ง เพราะฉะนั้นในระหว่างที่พ้นตำแหน่งนี้ ครับ. ไม่ควรจะทำ หรือไม่ควรทำในมาตรา ๑๗๗ ทั้งหมด ไม่ใช่เฉพาะแต่กรณีที่ไม่เลือกตั้งตามมาตรา ๑๗๖ (๒) เท่านั้น แต่ตรงนี้เขียนไว้ว่าเฉพาะในกรณีมาตรา ๑๗๖ (๒) เท่านั้น ซึ่งผมคิดว่าแคบเกินไป เพราะว่าในกรณีของรัฐบาลที่พ้นตำแหน่งแล้วไม่ควรจะไปอนุมัติงบประมาณสำหรับโครงการใหม่ หรือไปโอนย้ายงบประมาณ หรือไปแต่งตั้งตัวบุคคล ช่วงนั้นควรจะเป็นช่วงสุญญากาศ ที่ไม่ควรจะให้เขาทำงานที่ไม่ใช่เรื่องที่สำคัญเร่งด่วน

เลขานุการ : อันนี้ก็ได้คุยกันชัดเจนนะครับ คือถ้าเขาลาออกเฉย ๆ แล้วเขากลับมาห้ามเขาด้วยใช่ไหมครับ คือไม่ใช่เรื่อง คือร่างที่เขียนนี้เอาเฉพาะครบวาระกับยุบสภาเท่านั้น ที่ต้องมีการเลือกตั้งใหม่ แต่ถ้าอยู่ดี ๆ เขาลาออกเพื่อจะปรับ ครม. เขาว่าอย่างไรครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : จริง ๆ ประเด็นนี้มีการคุยนะครับ และผมก็ได้เสนอประเด็นนี้มาแล้วด้วยครับ ผมยังเข้าใจว่าเป็นประเด็น คือในเวลานั้น ครม. ที่พ้นตำแหน่งแล้วไม่ควรจะมีบทบาทในการกำหนดเรื่องใหญ่ ๆ เหล่านี้ครับ ไม่ควรที่จะเฉพาะแต่เวลาเลือกตั้งเท่านั้น

เลขานุการ : เอาอย่างนี้ได้ไหมครับ ท่านพิสิฐครับ คือมาตรา ๑๗๗ ที่จำกัดเฉพาะ (๒) นี้ เขาเขียนตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นะครับ แล้วก็ตามที่คุยกัน ตั้งเป็นข้อสังเกตไว้ได้ไหมครับ แล้วเดี๋ยวไป Debate กันอีกทีหนึ่งในขั้นตอนที่เราจะปรับแก้ครับ เชิญครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม ครับ มาตรา ๑๘๒ เป็นเรื่องของการออกพระราชกำหนดเรื่องของภาษีอากร ผมคิดว่าน่าจะย้ายไปในหมวดการเงิน การคลัง เพราะมันเป็นเรื่องที่อยู่ในเรื่องของการเงิน การคลัง ในมาตรา ๑๖๖ นะครับ

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

เลขานุการ : ขออนุญาตคงไว้ตรงนี้ได้ไหมครับ แล้ว Debate กันอีกที่ได้ไหมครับ
คือมันติดทั้ง ๒ ที่ ย้ายไปการคลังก็ได้ ย้ายไปติดกับพระราชกำหนดก็ได้ เพราะพระราชกำหนดมี ๒ กรณี
ด้วยกัน เพียงแต่ถ้าย้ายอันนี้ต้องขยับเลขมาตราหมด จะขออนุญาตท่านคงอันนี้ไว้ก่อนนะครับ ฝ่ายเลขา
บันทึกไว้ นะครับว่ามีข้อสังเกตอะไรบ้าง ตอนที่เราจะคุยกันอีกรอบหนึ่งที่หลัง ไปถึงมาตรา ๑๙๒ นะครับ
จบหมวดคณะรัฐมนตรีนะครับ

หมวด ๑๐ ศาล

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

ส่วนที่ ๒ ศาลรัฐธรรมนูญ ท่านไพบูลย์เชิญครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ไพบูลย์ ครับ

มาตรา ๒๐๒ (๑) บรรทัดที่ ๕ มีเรื่องของการจัดทำบัญชีรายชื่อ ตรงจุดจัดทำบัญชีรายชื่อเคยถกเถียงกัน
ในชั้นของ สตง. ว่าตรงนี้ต้องมากกว่าหนึ่ง ถ้าจะให้ตรงนี้เป็นไปได้ก็คือ ๑ ก็ได้ ๒ ก็ได้ ๓ ก็ได้ ๔ ก็ได้ จัดทำ
รายชื่อเฉย ๆ ก็น่าจะพอ เพราะสภาเขาแปลจริง ๆ นะครับ วุฒิสภาออกบัญชีต้องมากกว่าหนึ่ง ตรงนี้ในชั้น
ที่เคยถกเถียงกัน ต้องขอแก้

เลขานุการ : ได้ครับ น่าจะได้ รายชื่ออาจจะ ๑ ชื่อ หรือหลายชื่อก็ได้ แต่บัญชีต้องหลาย
ชื่อเสมอ ไม่เป็นไรครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : ใน (๒) ครับ

เลขานุการ : แล้วให้เสนอรายชื่อ นะครับ ผ่าน นะครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : ใน (๒) ตรงหลักการ ผมเรียนว่าถ้าดูในมาตรา ๒๒๖ การส่ง
ให้วุฒิสภาเพื่อให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบ ตรงจุดที่ว่าให้ประธานวุฒิสภาเรียกประชุม
วุฒิสภาเพื่อมีมติรับรองบุคคล ตรงนั้นถ้าจะแก้ให้สอดคล้องกับใน กกต. ในมาตรา ๒๒๖ ก็จะชัดเจนขึ้น
รวมถึงวุฒิสภาที่จัดตั้งกรรมการขึ้นมาในชั้นของการพิจารณา เรื่องแต่งตั้งให้ความเห็นชอบบุคคล มันไม่
มีคำว่า รับรอง ก็สุดแต่นะครับ ถ้าจะแก้ว่าให้เหมือนกับมาตรา ๒๒๖

เลขานุการ : แก้วว่าอย่างไรครับ ประธานโทษ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : ให้ประธานวุฒิสภาเรียกประชุมวุฒิสภาเพื่อมีมติให้ความ
เห็นชอบผู้ได้รับการคัดเลือกตาม (๑) ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายชื่อ การลงมติให้ใช้วิธี
ลงคะแนนลับ ในกรณีที่วุฒิสภาให้ความเห็นชอบ ให้ประธานวุฒิสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมี
พระบรมราชโองการแต่งตั้งต่อไป ในกรณีที่วุฒิสภาไม่เห็นชอบ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน แล้วจะมีเห็นชอบ
อีกอันหนึ่ง บรรทัดที่ ๕ ที่ ให้การรับรอง เป็น ให้ความเห็นชอบ

คณะกรรมการข้าราชการร่างรัฐธรรมนูญ

ประกาศลักษณะ ๒๑/๒

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

เลขานุการ : ได้ครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : บรรทัดรองสุดท้ายในวรรคหนึ่ง คณะกรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญไม่เห็นชอบด้วยกับมติของวุฒิสภาและยืนยันตามมติเดิม แล้วในวรรคสองมีพิมพ์ผิดอยู่ตัวหนึ่ง ผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๑)

เลขานุการ : ขอขอบคุณครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : ถ้าอย่างนั้นมาตรานี้ถ้าเป็นหลักการเดียวกันในมาตรา ๒๐๓ วรรคสอง ในกรณีที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาหรือที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุดเลือก เลือกนี้ไม่ใช่วุฒิสภาเห็นชอบอีกนะครับ เลือกแล้วจบไปเลยใช่ไหมครับ เจตนารมณ์นะครับ หรือวุฒิสภาให้ความเห็นชอบบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)

เลขานุการ : ถูกต้องครับ ขอขอบคุณครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : มีมาตรา ๒๐๙ หนึ่งครั้ง มาตรา ๒๐๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ ตรงบรรทัดที่ ๒ ตลอดจนให้ศาล ตลอดจนขอให้ศาล ตก ขอ ไปตัวหนึ่งครับ จะเหมือนกับมาตราอื่น ๆ ในองค์อำนาจอื่น ๆ นะครับ ตลอดจนขอให้ศาล

เลขานุการ : มาตรา ๒๐๙ นะครับ ขอขอบคุณครับ จบเรื่องศาลรัฐธรรมนูญครับ

ส่วนที่ ๓ ศาลยุติธรรม

ส่วนที่ ๔ ศาลปกครองครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : ขอประทานโทษอีกนิดเดียวได้ไหมครับ

เลขานุการ : ครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ขออนุญาตนะครับ ไพบูลย์ ครับ ในมาตรา ๒๑๑ วรรคสุดท้าย วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ -----

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

ตรงจุดนี้ผมคิดว่าน่าจะ Running ใหม่ ย้ายไปเป็นพรรคสอง เพราะว่าในมาตรา ๒๑๑ มันลงท้ายด้วย คำวินิจฉัยของศาลครับ วิธีพิจารณาย้ายไปเป็นพรรคสองจะดีกว่าไหมครับ ในพรรคสุดท้ายในมาตรา ๒๑๑ มันไม่กระทบอะไรครับ

เลขานุการ : มันเรียงมาตลอดนี้ครับ พรรคสอง พรรคสาม พรรคสี่ พรรคห้า พรรคหก
มันเรียงกัน

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : แต่พอดีมาอยู่ในมาตรานี้ ผมเห็นว่าคำวินิจฉัยมันไปอยู่
ท้ายสุดเลย ถ้าไปวิธีพิจารณาขึ้นก่อนมันน่าจะ Run ดีครับ ก็สุดแต่ที่ประชุมครับ ผมไม่ติดใจครับ

นายคมสัน โพธิ์คง : เรียนท่านไพบูลย์ครับ ทั้งหมดตั้งแต่พรรคสอง พรรคสาม พรรคสี่
เป็นวิธีพิจารณาทั้งหมดครับ มีตัวคำวินิจฉัยก็เป็นส่วนหนึ่งของวิธีพิจารณาด้วยครับ เพราะฉะนั้นไว้ตรงท้าย
น่าจะคลุมทั้งหมด

เลขานุการ : เดียวไปขยับได้นะครับ ไม่เป็นไร ขออนุญาตคงไว้ ไปศาลยุติธรรมนะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขออนุญาต มาตรา ๒๑๔ พรรคสาม บรรทัดที่ ๒ ที่ว่า ให้ศาล
อุทธรณ์มีอำนาจพิจารณา ได้หารือกับท่านนุรักษ์ น่าจะใช้คำว่า ให้ศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์ภาค
เพราะเกรงว่าเดี๋ยวจะมีปัญหาว่าเป็นศาลอุทธรณ์กลางในส่วนกลาง

เลขานุการ : ตอนที่เขียนศาลอุทธรณ์นี้ มันจะหมายถึงศาลอุทธรณ์กลางหรือเปล่าครับ
ท่านมนตรีเชิญครับ

นายมนตรี ศรีเยี่ยมสะอาด : ขอบพระคุณครับท่านประธาน ผม มंत्री ศรีเยี่ยมสะอาด
คือผมเห็นด้วยกับท่านประพันธ์นะครับที่ให้เดิมคำว่า ศาลอุทธรณ์ภาค และให้ศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์
ภาคมีอำนาจพิจารณาคดี เพราะว่าศาลอุทธรณ์กับศาลอุทธรณ์ภาค มันคนละศาลกันเลย แล้วก็มี พ.ร.บ.
จัดตั้งศาลอีกต่างหากเป็นพิเศษขึ้นมา ไม่ได้รวมกัน

เลขานุการ : หารือครับ ถ้าอย่างนั้นต้องใช้คำว่า ให้ศาลอุทธรณ์กลางและศาลอุทธรณ์
ภาค

นายมนตรี ศรีเยี่ยมสะอาด : ศาลอุทธรณ์เฉย ๆ ครับ ไม่มีศาลอุทธรณ์กลางครับ ใช้ชื่อ
ไปเลยครับว่า ศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์ภาค ไม่มีคำว่า กลาง อยู่เลยครับ

นายอัชพร จารุจินดา : ขออนุญาตไปตรวจสอบครับ ไม่อย่างนั้นจะมีปัญหามาตรา ๒๑๔
มาตรา ๒๑๔ ศาลยุติธรรมมีสามชั้น คือ ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา ถ้าเข้าใจว่า
ศาลอุทธรณ์ต้องเขียน ๒ อันเสมอนั้น ในมาตรา ๒๑๔ จะมีปัญหา เพราะฉะนั้นคำว่า ศาลอุทธรณ์ นี้เข้าใจ
ว่ารวมถึงศาลทุกชั้นที่เกี่ยวกับการอุทธรณ์ ไม่อย่างนั้นจะต้องเติมอย่างนี้ทุกคำ

เลขานุการ : ขอคงคำเดิมนะครับ ท่านบันทึกไว้ให้ชัดเจนว่าหมายถึง ศาลอุทธรณ์ภาค ด้วย

คณะกรรมการข้าราชการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

ปียาพัชร ๒๒/๒

นายจรัญ ภักดีธนากุล : มันเป็นปัญหาจริง ๆ นะครับ เพราะว่าเราคล้าย ๆ ตกลงกัน
ในตอนเสนอพระราชบัญญัติศาลอุทธรณ์ภาคนี้บอกว่า ถ้าเราใช้คำว่า ศาลอุทธรณ์ ปกติก็ให้ถือว่ารวมศาล
อุทธรณ์ภาคด้วย แต่ในบางบทบัญญัติคำว่า ศาลอุทธรณ์ จะหมายถึงศาลอุทธรณ์เท่านั้น ไม่รวมศาล
อุทธรณ์ภาค เช่น ในเรื่องกฎหมายส่งผู้ร้ายข้ามแดน ศาลอุทธรณ์ภาคไม่มีสิทธิ ในเรื่องของการอุทธรณ์
ค่าใช้จ่าย เงินค่าชดเชยที่ให้แก่จำเลย หรือผู้เสียหาย เหลืออาชญากรรม ก็ต้องอุทธรณ์ไปที่ศาลอุทธรณ์
ซึ่งหมายถึงศาลอุทธรณ์กลางเท่านั้น ไม่รวมศาลอุทธรณ์ภาค เพราะฉะนั้นตรงไหนที่เราอยากจะเน้น
ให้หมายถึงศาลอุทธรณ์ภาคด้วยก็น่าจะต้องใส่ไว้

เลขานุการ : มีข้อโต้แย้งของท่านรองเลขา และท่านรองประธาน คือมันเขียนอยู่ติดกัน
นะครับ ๒ ที่ ว่าศาลอุทธรณ์รวมศาลอุทธรณ์ภาค และพออีกมาตราหนึ่งจะไปเขียนว่าศาลอุทธรณ์ ไม่รวม
ศาลอุทธรณ์ภาคนี่มันก็แปลก ๆ

นายอนุรักษ์ มาประณีต : เรียนท่านประธาน ผม อนุรักษ์ ครับ คือมาตรา ๒๑๔ ผมว่าไม่ชัด
นะครับ นั่นคือชั้นของศาลนะครับ ชั้นต้น ชั้นอุทธรณ์ ชั้นฎีกา เรื่องชั้นของศาลครับ อย่างศาลชั้นต้นก็มี
ศาลจังหวัด ศาลแขวง ศาลอะไรอย่างนี้ ไม่ชัดกันครับ ถ้าใส่ไปในมาตรา ๒๑๔ วรรคสาม แล้วมันก็จะ
ชัดเจน เพราะฉะนั้นมันก็จะขึ้นมาสู่ศาลอุทธรณ์ที่กรุงเทพฯ อย่างเดียว เราเรียกศาลอุทธรณ์ว่าเป็นกลาง
แล้วคดีที่เกิดตามภาคต่าง ๆ มันก็จะไม่ไปอยู่ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ก็เติมเข้าไปว่า ให้ศาลอุทธรณ์หรือศาล
อุทธรณ์ภาค นี้ก็จะคลุมหมดครับ ขอขอบคุณครับ

นายคมสัน โพธิ์คง : ท่านประธานครับ ผมคิดว่ามาตรา ๒๑๔ วรรคแรก เป็นระดับชั้นของ
ศาลนะครับ และก็มีศาล ๓ ระดับ ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา ส่วนศาลใดจะอยู่ในชั้นระดับใด
เป็นไปตามกฎหมายที่กำหนดในรายละเอียดของศาล เช่น ศาลชั้นต้นเองก็มีเยอะไปหมดเลยนะครับ ถ้าใส่
อย่างนั้น ตัวศาลชั้นต้นจะต้องเอามาใส่กันจนหมดทุกอัน-----

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

รวมทั้งมีทั้งศาลแขวง ศาลจังหวัด อะไรต่ออะไรอีกหลายอย่าง รวมทั้งศาลชำนาญพิเศษ ส่วนคำว่า ศาลอุทธรณ์ในที่นี้เป็นคำสามัญทั่ว ๆ ไป ที่หมายถึงระดับของศาล ส่วนที่เขตอำนาจของศาล เช่น จะเป็น ศาลอุทธรณ์ภาคหรือไม่ มันย่อมอยู่กับกฎหมายเฉพาะในแต่ละเรื่องว่า อำนาจในเรื่องนั้นที่เป็นอำนาจ ของศาลในระดับศาลอุทธรณ์ จะให้ไปถึงศาลระดับอุทธรณ์ภาคด้วยหรือไม่ แต่โดยหลักการแล้ว ตรงนี้ เป็นคำสามัญที่ใช้กับระดับของศาลเท่านั้น ไม่ได้ลงไปทีเดียวเฉพาะในแต่ละศาล ฉะนั้นคำเดิม คำว่า ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา เป็นคำสามัญทั่ว ๆ ไปที่ใช้ระดับของศาล ตรงนี้น่าจะเหมาะแล้วครับ แล้วก็ตรงนั้นเป็นเรื่องรายละเอียดของระดับของศาลแต่ละศาลที่จะไปกล่าวในกฎหมายเฉพาะในแต่ละเรื่อง ไปครับ

เลขานุการ : มีเหตุผลทั้งคู่ วันนี้คงไม่ไหวตนะครับ ผมคงอย่างเดิมไว้ได้ไหม แล้วเดี๋ยวมา แก่กันอีกทีนะครับ เอาอย่างนี้ได้ไหมครับ แต่ว่าชัดเจนว่าหมายถึงศาลอุทธรณ์ภาคแน่ ที่คุยกัน

นายจรัญ ภัคดีธนากุล : ท่านเลขานุการครับ มาตรา ๒๑๔ วรรคหนึ่ง ก็ใช้คำว่า ศาลชั้นอุทธรณ์ ได้ไหมครับ เราก็อยากจะให้ชัด

เลขานุการ : ไม่อย่างนั้นจะต้องเติม ศาลชั้นฎีกา นะท่าน

นายจรัญ ภัคดีธนากุล : ไม่ต้อง ศาลฎีกานั้นมีชั้นเดียว เป็นที่รู้จักกัน

เลขานุการ : ทางขวามือผมว่าอย่างไร เติมคำว่า ชั้น เข้าไปในมาตรา ๒๑๔ อันนี้ก็ จะเปลี่ยนนะครับ คงไปก่อนนะครับ ผมเสนอว่าคงไปก่อนนะครับ บ้านที่กอยู่แล้วละ แต่ท่านบอกต้องการให้ชัด มันบันทึกทั้งหมดอยู่แล้วครับ ชัดว่าศาลอุทธรณ์นี้รวมศาลอุทธรณ์ภาคด้วย เราพูดกันเสียงดังแบบนี้ มันคง ไม่เป็นอย่างอื่นไปหรอกครับ แต่ว่าท่านอยากเขียนให้ชัดมากกว่านี้ เอาคงไว้อย่างนี้ก่อนนะครับ แต่ว่า ตั้งข้อสังเกตไว้ แล้วไปคุยกันอีกทีหนึ่งว่าจะเติมหรือไม่เติม ผมไป

ส่วนที่ ๔ ศาลปกครอง

ส่วนที่ ๕ ศาลทหาร

หมวด ๑๑ องค์การตามรัฐธรรมนูญ

ส่วนที่ ๑ องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ

๑. คณะกรรมการการเลือกตั้ง ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขออนุญาต ในมาตรา ๒๒๕ ใน (๕) กรณีซึ่งวุฒิสภาไม่เห็นด้วย

เลขานุการ : มาตราเท่าไรนะครับ ประธานโทษ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : มาตรา ๒๒๕ ครับ

เลขานุการ : ไม่มี (๕) ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขอโทษครับ มาตรา ๒๒๖ (๕) ครับ ที่วุฒิสภาไม่เห็นชอบด้วย

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

อุทัยวรรณ ๒๓/๒

ให้คณะกรรมการสรรหายืนยันด้วยมติเอกฉันท์ แต่กรณีมติที่ประชุมใหญ่ตามร่างเดิมใช้ สองในสาม นะครับ
ไม่ได้หมายความว่า เป็นมติเอกฉันท์ของที่ประชุมใหญ่ เพราะว่ามันจะนามมติเอกฉันท์ของที่ประชุมใหญ่
ตั้ง ๘๐ ท่าน มันจะไม่ได้ ในร่างเดิมใช้ สองในสาม ในการยืนยันครับ

เลขานุการ : ว่าอย่างไรครับ ไม่ได้พูดกันใช่ไหมครับ เรื่องนี้

นายประพันธ์ นัยโกวิท : มันอยู่ในร่างเดิม มันอยู่ในร่างนี้อยู่แล้ว ร่างแรก

นายอัคร จารุจินดา : ร่างเดิมนั้น แม้กระทั่งสรรหากี่ สองในสาม

เลขานุการ : เอาอย่างนั้นนะครับ

นายอัคร จารุจินดา : สรรหาเป็นเอกฉันท์แล้ว

เลขานุการ : ไม่ ท่านเสนอเอกฉันท์ของคณะกรรมการสรรหา แต่ว่าสองในสาม

ของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา เอานะครับ เข้าใจว่าต้องแก้หลายที่ โอ.เค. ครับ

นายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์ : กราบเรียนท่านประธาน ผม ไพบุลย์ ครับ ถ้าแก้ตรงนี้มันจะ
ไปกระทบตุลาการใน มาตรา ๒๐๒ (๑) ที่กรรมการสรรหามัน สามในสี่ ตรงนี้จะเอา สองในสาม ใช่ไหมครับ
ใน กกต. ก็จะลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่ในชั้นของศาลรัฐธรรมนูญในตอนปลาย เราคุยกันว่าเอกฉันท์ตรงนั้น
เพราะว่าคนมันน้อย แต่ในที่ประชุมใหญ่ตรงนี้มาก ใช่ไหมครับ

นายจรัญ ภัคดีอนากุล : ต้องใช้อย่างนี้ครับ และยืนยันด้วยมติเอกฉันท์ของคณะกรรมการ
สรรหา หรือสองในสามของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา คือมันมี ๒ ส่วน ส่วนสรรหานี้ถ้าคน ท่านจะต้องใช้
เอกฉันท์ ถึงจะยืนยันได้ ส่วนของศาลฎีกา ตอนคัดส่งมานี้ได้แค่เสียงข้างมาก ก็ยืนยันด้วยมติสองในสาม

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขอโทษนะครับ ในร่างเดิมใช้คำว่า มติไม่น้อยกว่า

สองในสามของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

เลขานุการ : ไม่เป็นอะไรครับ อันนี้จบแล้วนะครับ เรื่อง กกต. ตอนนี้ท่านไพบุลย์เปิด
ประเด็นเรื่องของสรรหาตุลาการรัฐธรรมนูญ ท่านพูดวงเล็บไหนครับ (๑) ก็ตรงกันนี้ครับ สามในสี่ (๑) ของ
มาตรา ๒๐๒ ก็ตรงกับตรงกับ (๑) มาตรา ๒๒๖

นายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์ : ใช่ครับ แต่คราวนี้เมื่อสักครู่นี้ผมฟังได้ว่าท่านประพันธ์
ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านจะแก้ตรงนี้เป็น สองในสาม ใช่ไหมครับ

เลขานุการ : ไม่ใช่ครับ (๕) ครับ ไม่ใช่ (๑) ครับ

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

นายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์ : ถ้าอย่างนั้นไม่ติดใจตรงกันครับ ผมมีในมาตรา ๒๒๕ (๔) ไม่เป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภานี้ มันตก ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ไปอันหนึ่ง เพราะตุลาการไม่อยู่ในฐานะข้าราชการ ไม่เหมือนผู้พิพากษา หรือตุลาการศาลปกครองสูงสุด มันอยู่ในความหมายของข้าราชการ อยู่แล้ว ตรง (๔) ครับ ไม่เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือกรรมการสิทธิมนุษยชน มาตรา ๒๒๕ (๔)

เลขานุการ : ขอบขอบคุณครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขออนุญาตท่านประธานครับ ในร่างมาตรา ๒๓๓ ในวรรคหนึ่ง วรรคสองนี่นะครับ มันไม่ตรงกับมติในการประชุม ครั้งที่ ๒๔ วันที่ ๘ เมษายน นะครับ อยากจะให้ใช้ถ้อยคำ ทำนองเดิมนะครับในการประชุมใน ครั้งที่ ๒๔ ซึ่งใช้คำว่า ในกรณีที่คณะกรรมการการเลือกตั้งวินิจฉัยให้มีการเลือกตั้งใหม่ หรือเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ผู้เสียหายมีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาเพื่ออุทธรณ์คำวินิจฉัย ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง แล้วในการประชุมวันที่ ๑๑ ที่ประชุมขอแก้ไขเพิ่มเติมว่า ขอเป็นกรณี ประกาศผลการเลือกตั้งแล้วครับ

เลขานุการ : อาจารย์วุฒิสาร เชิญครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ต้นไชย : ผมเข้าใจว่าวันนั้นที่ประชุมกันนี้แบ่งเป็น ๒ กรณี นะครับว่า อำนาจใบเหลือง ใบแดง ก่อนประกาศผลการเลือกตั้งนี้เป็นอำนาจของ กกต. แล้วก็อุทธรณ์ที่ ศาล ส่วนอำนาจหลังวันประกาศผลแล้วที่พูดว่า สอยทีหลัง นี่เป็นอำนาจของ กกต. เสนอ แต่ให้เป็นอำนาจ วินิจฉัยโดยอำนาจศาล ผมเข้าใจว่าวันนั้นหรือแบบนี้ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ในการอภิปรายในที่สุดแล้วนี่นะครับ ในบันทึกการประชุม ครั้งที่ ๒๔ วันที่ ๘ เมษายนนี้ ได้มีการอภิปรายกัน ในที่สุดมติที่ประชุมไม่มีการแก้ไขนะครับ แล้วผมขอ แก้ไขวันที่ ๑๑ ก็ขอเป็น ในกรณีที่ประกาศผลการเลือกตั้งแล้วนะครับ กับขอที่ว่า แก่จาก ศาลจังหวัด เป็น ศาลอุทธรณ์ ซึ่งที่ประชุมก็เห็นชอบ

เลขานุการ : เอาตามท่านประพันธ์ไปก่อนได้ไหมครับท่านวุฒิสาร แล้วในดีไว้หน้าครับ แล้วหารือกันอีกรอบหนึ่ง เพราะว่าต้องไปเช็คมติครับ มันคุยไปคุยมาอย่างนี้

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขอให้ไปดูมติได้เลยครับ

เลขานุการ : ครับ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

นายจรัญ ภักดีธนากุล : ท่านประธานครับ ผมขอ มาตรา ๒๓๗ ครับ มาตรา ๒๓๗ นี้มี ๓ วงเล็บนะครับ (๑) นี้มี (ก) (ข) (ค) แล้วก็มีย่อหน้า ก่อนจะขึ้น (๒) ย่อหน้านี่ ถ้าเขียนอย่างนี้ได้ยวบเข้าใจผิด คิดว่าเป็นวรรคสอง ผมอยากจะให้เอาไปขีดเส้นครับ การใช้อำนาจหน้าที่ตาม (ก) (ข) และ (ค) นี้ ไม่ต้อง

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

พรเทพ ๒๔/๒

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

ย่อหน้าครับ ชิดเส้น ก็อ่านความใน (๑) นี้ได้ตลอดความว่า (ก) (ข) (ค) แล้วก็ตามด้วยข้อความต่อไปที่
ชิดเส้นว่า การใช้อำนาจหน้าที่ตาม (ก) (ข) (ค) ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ก็ว่าไปจนจบ แล้วก็ขึ้น (๒)
(๓) ไม่มีย่อหน้าครับ

เลขานุการ : ขออนุญาตย้ายไปพรรคสองเลยได้ไหมครับท่านจรัญครับ

นายจรัญ ภักดีธนากุล : ได้ครับ ถ้าอย่างนั้นได้ครับ

เลขานุการ : ไปเปลี่ยนชิดเส้นเดี๋ยวมั่น ย้ายไปพรรคสองเลยครับ

นายจรัญ ภักดีธนากุล : การใช้อำนาจตาม (๑) (ก)

เลขานุการ : ตาม (๑) (ก) อะไรว่าไปนะครับ ขอบคุณครับ

๓. คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ครับ

๔. คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินครับ เชิญครับท่านครับ

ศาสตราจารย์ (พิเศษ) วิชา มหาคุณ : มาตรา ๒๔๔ นะครับ ที่บอกว่า มีหน้าที่กำกับดูแล
คุณธรรมและจริยธรรมของนักการเมือง และผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง นี่มันซ้อน ๆ กันอยู่ น่าจะใช้คำว่า
จริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ไม่ต้องนักการเมืองก็ได้

เลขานุการ : ได้ครับ

๔. คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ครับ

ส่วนที่ ๒ องค์การอื่นตามรัฐธรรมนูญ นะครับ

๑. องค์การอัยการ ครับ

นายจรัญ ภักดีธนากุล : ท่านประธานครับ ในพรรคห้าไซ้ใหม่ครับ ให้พนักงานอัยการ
ต้องห้ามนี้ ผมว่า ตัดคำว่า ให้ ออกได้ไหมครับ พนักงานอัยการต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่ง

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินៃ

นิรโทษ ๒๕/๑

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

เลขานุการ : ๒. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ท่านชูชัยเชิณศรี

นายชูชัย ศุภวงศ์ : หน้า ๙๐ บรรทัดสุดท้ายให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐๐ ขอเติม
มาตรา ๒๐๕ ด้วยครับ เรื่องอายุ มาตรา ๒๐๕ หน้า ๗๒ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

เลขานุการ : อาญนะครับ จะดูให้ครับ

๓. สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ท่านไพบูลย์เชิณศรี

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : ในมาตรา ๒๔๗ วรรคท้ายให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐๐
วรรคสามและวรรคสี่ ในมาตรา ๒๐๐ วรรคสามและวรรคสี่ วรรคสี่นะครับ ให้ประธานวุฒิสภาเป็นผู้ลงนาม
รับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ในมาตรานี้เอง
ครับในวรรคสองมันเขียนซ้ำอยู่ ให้ประธานวุฒิสภา ซึ่งมันจะซ้ำกันกับวรรคท้ายนะครับ ทั้งนี้ถ้าจะตัดใน
วรรคท้ายเป็นว่า การสรรหาและการเลือกกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐๒
และมาตรา ๒๐๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่องค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหาให้เป็นไปตาม
มาตรา ๒๓๖ ถ้าจะเอามาตรา ๒๐๒ มาตรา ๒๐๓ มาใช้ มันติดในเรื่องของประธานองค์การอิสระตาม
รัฐธรรมนูญ ๔ คนเลือกกันเองให้เหลือ ๑ คน ตรงนี้ต้องเอาสรรหาในผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
ใน ป.ป.ช. แล้วก็จะเหมือนกับกรรมการสิทธิมนุษยชน

เลขานุการ : แก่แล้วครับ อาจารย์พูดเลยครับ

นายคมสัน โพธิ์คง : มาตรา ๒๔๘ (๓) การกระทำ มี อ เกินมา ๑ ตัว บรรทัดที่ ๒
ของ (๓)

เลขานุการ : ขอบคุณครับ

๓. สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : ผมมีมาตรา ๒๔๘ นิดหนึ่งครับ กราบเรียนท่านประธาน
ไพบูลย์ ครับ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาและเสนอแนะต่อ
คณะรัฐมนตรีในปัญหา หรือการเสนอกฎหมายที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม ผมเกรงว่าการเสนอกฎหมาย
ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคมจะเสนอต่อใคร วันนั้นคุยกันว่าเสนอต่อคณะรัฐมนตรีนะครับ ผมก็อยากย้าย
ต่อคณะรัฐมนตรี มาไว้ท้ายสังคม ก็อ่านเป็นว่า สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทำหน้าที่ให้
คำปรึกษาและเสนอแนะในปัญหา หรือการเสนอให้ตรากฎหมายที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคมต่อ
คณะรัฐมนตรี จะได้ใหม่ครับ เพิ่มลอย ๆ แล้วการเสนอกฎหมายวันนั้นก็แปรกันว่า ต่อสภาผู้แทนราษฎร
หรือเปล่า หรือต่อสภาหรือเปล่า

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย : ผม นิติพันธุ์ เข้าใจว่าเป็นเรื่องถ้ารัฐบาล
เสนอกฎหมายเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและสังคม ให้สภาเสนอความเห็นในกฎหมายฉบับนั้น แต่ว่า

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

นิวรา ๒๕/๒

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินั้นจะไม่มีอำนาจในการที่ไปเสนอกฎหมายให้

นายคมสัน โพธิ์คง : ไม่มี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิติพันธ์ เชื้อบุญชัย : เท่าที่ผมเข้าใจว่าที่คุยกันในวันนั้น

เลขานุการ : ตรงกันครับ เขียนขยายข้างหน้า ให้คำปรึกษาและเสนอแนะ

หมวด ๑๒ การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

ส่วนที่ ๑ การตรวจสอบทรัพย์สิน ท่านสุพจน์เชิญครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ ผม สุพจน์ ไข่มุกด์ ครับ ขอย้อนไปมาตรา ๒๔๔

ใน (๑) ตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำ ผมว่าน่าจะเว้นวรรคนะครับ อันเป็นการ
ละเมิด ไม่อย่างนั้นข้อความด้านติดกันมันอาจจะ

เลขานุการ : มาตราเท่าไรครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : มาตรา ๒๔๔ (๑) ครับ

เลขานุการ : ว่าอย่างไรนะครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือการละเลยการกระทำ แล้วก็

เว้นวรรค แล้วก็ใน (๓) บรรทัดที่ ๒ อ เพิ่มมา

เลขานุการ : ทราบแล้วครับ ขอขอบคุณครับ ไปหน้า ๙๔

ส่วนที่ ๒ การกระทำที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ท่านอาจารย์เกริกเกียรติเชิญครับ

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

ศาสตราจารย์เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผมเกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม ในส่วนที่ ๒ มาตรา ๒๕๖ มีเฉพาะผู้แทนราษฎรกับวุฒิสมาชิกเท่านั้นใช่ไหม ไม่ได้รวมถึงสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือเปล่า เพราะอ่านดูแล้ว ถ้าดูมาตรา ๒๕๗ จะมีเรื่องท้องถิ่นเกี่ยวข้องกับด้วย (๑) (๒) (๓) มันมีท้องถิ่น แต่ว่ามาตรา ๒๕๖ พูดเฉพาะ ส.ส. ส.ว. ไม่ได้พูดถึงสมาชิกสภาท้องถิ่น อันนี้ผมว่ามันควรจะ มี ผมไปอ่านในเรื่องของท้องถิ่น เขาไม่ได้เขียนเรื่องทำนองพวกนี้ไว้ อันนี้ฝากให้ดูแล้วกันนะครับ ถ้าอ่านตามนี้มันไม่รวมถึงสมาชิกสภาท้องถิ่น ในมาตรา ๒๕๗ มีพูดเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่นด้วย

เลขานุการ : ครับ รับไปเช็คแล้วกันครับ แต่ขออนุญาตคงอย่างนี้ไว้ก่อนนะครับ แล้วเดี๋ยวแก้กันอีกทีหนึ่ง ท่านคมสันครับ

นายคมสัน โพธิ์คง : มีประเด็นตรงที่บางแสนได้คุยกันไว้วันหนึ่ง เรื่องการกระทำที่เป็น การขัดกันแห่งผลประโยชน์ จริง ๆ มีอีกหลายเรื่อง ๖ - ๗ เรื่อง ที่ในวันนั้นคุยกันเหมือนว่ามันคาบเกี่ยวกับเรื่องมาตรฐานทางจริยธรรมและคุณธรรมอยู่ แล้วก็เห็นว่าจะให้มีการออกเป็นกฎหมายเพิ่มเติมในเรื่อง การขัดกันแห่งผลประโยชน์ และวันนั้นเห็นว่ารับจะมาดูตรงนี้ ผมยังไม่เห็นตัวกฎหมายตัวนั้น หรือว่าจะมาแก้ครั้งหลัง เพราะมันมีเรื่องการใช้ข้อมูลภายใน เรื่องอะไรต่ออะไรอีกหลายอย่าง

ศาสตราจารย์ (พิเศษ) วิชา มหาคุณ : ท่านประธานครับ ขอย้อนไปนิดหนึ่งนะครับ ทาง ป.ป.ช. มาตรา ๒๔๓ (๒) ที่บอกว่า ดำเนินคดีอาญาของนักการเมือง ต้องเปลี่ยนเป็น ของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง

เลขานุการ : วงเล็บไหนนะครับท่าน

ศาสตราจารย์ (พิเศษ) วิชา มหาคุณ : มาตรา ๒๔๓ (๒) แก่คำว่า นักการเมือง เป็น ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

เลขานุการ : รับของอาจารย์คมสันไว้ นะครับ แล้วเดี๋ยวไปดูว่าจะเขียนเพิ่มหรืออะไร อย่างไม่ทราบประพันธ์ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขออนุญาต หน้า ๙๕ มาตรา ๒๕๗ นายกรัฐมนตรีและ รัฐมนตรีจะกระทำการใดที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕๗ มิได้ คือย้ายข้าราชการไม่ได้ อันนี้ตัดข้อความ ที่อยู่ในร่างเดิม เว้นแต่เป็นการกระทำตามอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการปกติ ตามนโยบายที่แถลง ต่อรัฐบาล หรือตามที่กฎหมายบัญญัติ ออกใช้ใหม่ครับ อันนี้ตัดออกไปใช้ใหม่ครับ ตามร่างเดิมนี่

นายอัชพร จารุจินดา : ที่ประชุมพูดถึงว่าพอไปเพิ่มเงื่อนไขในมาตรา ๒๕๗ ว่า การก้าวกายนั่นน่าจะต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ตนเอง ผู้อื่น หรือพรรคการเมือง ก็เลยไม่ได้เขียนเงื่อนไข และให้ตัดเงื่อนไขในมาตรา ๒๕๗ ตอนท้ายออก

คณะกรรมการการยก่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

วชิรี ๒๖/๒

นายประพันธ์ นัยโกวิท : กลัวนายกรัฐมนตรีจะสั่งใครไม่ได้เลย ผมเป็นห่วง
นายอัคร จารุจินดา : ร่างเดิมก็ว่า เว้นแต่เป็นการดำเนินการตามกฎหมายหรือตาม

นโยบาย

เลขานุการ : ได้ใหม่ครับ เดิมไว้หน้าครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : เป็นข้อสังเกต ไปดูอีกทีแล้วกัน

เลขานุการ : เดิมแล้วกัน ผมเติม คำเป็นกลาง ๆ ถ้าเป็นคำนี้เติมนะครับ เราห้ามเป็น

ส.ส. ส.ว. เป็นรัฐมนตรีกับเป็นนายกรัฐมนตรีได้ครับ

ส่วนที่ ๓ การถอดถอนจากตำแหน่ง ท่านไพบูลย์ครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : กราบเรียนท่านประธาน ผม ไพบูลย์ครับ มาตรา ๒๕๖
วรรคสอง พอดีมาตรา ๒๕๖ มันขึ้นต้นด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ต้อง (๑) (๒) (๓)
(๔) พอวรรคสอง บทบัญญัติมาตรานี้มิให้ใช้บังคับในกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มันจะตกใน
หลักการของสมาชิกวุฒิสภาอยู่ด้วยหรือไม่ ตรงนี้ที่รับเบียดหัวัด และบรรทัดที่ ๓ กรณีที่สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรรับหรือดำรงตำแหน่งกรรมการ มันต้อง หรือสมาชิกวุฒิสภา อีกคำหนึ่ง เพราะว่ามันขึ้นวรรคแรก
ด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา มันจะใช้ทั้งคู่ เมื่อก่อนมาตรานี้มันแยกกัน เป็นเรื่องของ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้น แล้วก็พอไปเขียนสมาชิกวุฒิสภาก็โยงมาตรานี้ไปใช้

ในมาตรา ๒๕๗ (๓) ตก การ ไปตัวหนึ่ง ข้าราชการการเมือง (๓) บรรทัดแรก

ข้าราชการการเมือง เป็น ข้าราชการการเมือง

เลขานุการ : ตกคำว่า การ ไป ขอบคุณครับ

ส่วนที่ ๓ การถอดถอนจากตำแหน่ง หน้า ๙๖ หน้า ๙๗ หน้า ๙๘

ส่วนที่ ๔ การดำเนินคดีอาญานักการเมือง หน้า ๙๘ หน้า ๙๙ ท่านคมสัน เชิญครับ

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

นายคมสัน โพธิ์คง : มาตรา ๒๕๗ (๓) อีกนิตหนึ่งครับ คำว่า กิจการที่รัฐถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่นี้ มันคำว่า ส่วนใหญ่ หรือใช้คำว่า เป็นการที่รัฐถือหุ้นใหญ่ ใช้ถ้อยคำอย่างนี้หรือครับ ถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่

เลขานุการ : เป็นคำของท่านพิสิฐกระมังครับ ผมก็ไม่ค่อยแน่ใจ ใช้คำนี้ไปก่อนแล้วกัน ท่านคมสัน แล้วเดี๋ยวค่อยไปปรับแก้ คำแปลก ๆ เหมือนกัน ผมก็รู้สึกอย่างนั้น

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : ท่านเลขา ขออนุญาตนิตหนึ่ง ผม ไพบูลย์ ครับ ในส่วนที่ ๔ การดำเนินคดีอาญานักการเมือง เมื่อสักครู่นี้เปลี่ยนนักการเมืองเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือไม่ เพราะว่ามันไม่มีอยู่ในรัฐธรรมนูญอยู่จริง ในมาตรา ๒๖๗ ผู้เสียหายจากการกระทำตามมาตรา ๒๖๖ มีสิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อให้ดำเนินการตามมาตรา ตรงนี้มันสลับ น่าจะเป็นมาตรา ๒๔๓ (๒) ไม่ใช่มาตรา ๒๓๒ นะครับ มาตรา ๒๔๓ (๒)

เลขานุการ : ขอบคุณครับ แก่ชื่อแล้วครับ ที่นี้แก้แล้วมันจะมีใครหลุดไปไหมครับ คลุมนะครับ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เราหมายถึง คนตามมาตรา ๒๖๖ นะครับ โอ.เค. ครับ

หมวด ๑๓ จริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ตั้งแต่มาตรา ๒๗๐ มาตรา ๒๗๑

หมวด ๑๔ การปกครองส่วนท้องถิ่น

หมวด ๑๕ การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ท่านวิชา เชิญครับ

ศาสตราจารย์ (พิเศษ) วิชา มหาคุณ : ขอโทษครับ ยังไม่ถึงเรื่องบทเฉพาะกาล

เลขานุการ : ถัดไปกับบทเฉพาะกาลครับ ท่านวิชาเชิญเลยครับ

ศาสตราจารย์ (พิเศษ) วิชา มหาคุณ : คือ บทเฉพาะกาลที่เกี่ยวกับออกกฎหมายปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมนะครับ มันอยู่ในมาตรา ๒๙๓ (๒) กฎหมายตามมาตรา ๘๐ (๖) ผมขอเลื่อนไปอยู่ใน (๑) นะครับ คือ ขอให้ภายในหนึ่งปี เรื่องของกระบวนการยุติธรรม

เลขานุการ : ท่านนุรักษ์เชิญครับ

นายนุรักษ์ มาประณีต : มีตรงมาตรา ๒๙๐ ที่เรื่องคณะตุลาการรัฐธรรมนูญนี้ครับ คือ วัตถุประสงค์เราต้องให้ท่านปฏิบัติหน้าที่ต่อไป แต่เขียนอย่างนี้มันจะมีปัญหา คือให้ช่วยกันคิดว่า คือ ตุลาการรัฐธรรมนูญ ๙ คน ปัจจุบันนี้ ประธานศาลฎีกาก็จะเกษียณในเดือนกันยายน แล้วก็จะมีตุลาการรัฐธรรมนูญอีก ๒ ท่าน เกษียณในเดือนกันยายนนะครับ คราวนี้ก็มีปัญหาว่าทั้ง ๓ ท่านนี้จะดำรงตำแหน่งต่อไปหรือจะต้องเลือกใหม่เข้ามาครับ ถ้าเขียนอย่างนี้แสดงว่าในเดือนตุลาคมนี้จะต้องเลือกใหม่

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

เข้ามาหรืออย่างไรครับ เพราะว่าถ้าจะให้ดำรงตำแหน่งก็ต้องเขียนอีกแบบหนึ่งครับ เพราะว่าถ้าเขียนอย่างนี้มีปัญหาต่อไปครับ

นายอัชพร จารุจินดา : คือที่เขียนแยกจากมาตรา ๒๘๙ มาตรา ๒๘๙ นั้นใช้ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่ง ซึ่งได้รับแต่งตั้ง คือนั้นตัวบุคคลก็จะอยู่ต่อ เว้นแต่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญนั้นพยายามเขียนว่า โดยให้อยู่นั้นนะ โดยให้ประกอบด้วยผู้ดำรงตำแหน่ง มุ่งหมายถึงตัวตำแหน่ง เพราะฉะนั้นถ้าพวกท่านผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง ก็จะต้องเปลี่ยน คือ คนที่ดำรงตำแหน่งเข้ามาแทน แทนที่จะอยู่ชั่วคราว

นายอนุรักษ์ มาประณีต : หมายความว่า ในตุลาการนี้ก็ต้องเลือกใหม่มาแทนคนเดิม หรืออย่างไรครับ ใช่ไหมครับ คราวนี้ผมก็เกรงว่า คือความเห็นผมนะครับ ก็สุดแล้วแต่ หมายความว่า ถ้าคนใหม่มาก็อยู่ไม่กี่เดือน แล้วก็น่าจะให้คนเก่าอยู่และต่อเนื่องมากกว่า เพราะทำงานมาปีหนึ่งแล้วนะครับ แล้วถ้ามาเลือกใหม่แล้วอยู่กันไม่กี่เดือน แล้วองค์กรอื่นก็อยู่ต่อ ยกเว้นคณะตุลาการนี้ไม่อยู่ต่อ มันก็จะดูลักลั่น และก็คนใหม่เข้ามา ก็อยู่ไม่กี่เดือนก็ต้องไปอีกแล้ว มันก็จะไม่ต่อเนื่อง

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

ศิริพร ๒๘/๑

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

เลขานุการ : ที่ประชุมว่าอย่างไรครับ เขามีเหตุผล แต่มันมี ๒ ส่วนครับ ท่านนุรักษ์ ส่วนที่ ๑ คือส่วนตัวประธานศาลฎีกา คือพอท่านพ้นท่านไม่ใช่ประธานศาลฎีกาแล้ว ผมเข้าใจว่าเจตนา เขาเอาตำแหน่ง แต่ว่าอีก ๒ ท่าน ผมไม่ค่อยติดใจนะ ผมยังเข้าใจว่าต่อได้ แต่ตัวประธานมันน่าจะเปลี่ยน หรือเปล่า นี่พูดหลักการเลยนะครับ

นายนุรักษ์ มาประณีต : คือก็ขึ้นอยู่กับบทเฉพาะกาลที่เราจะเขียนนี่นะครับ แล้วมันก็จะมีปัญหาอีกว่า รัฐธรรมนูญเราจะประกาศมีผลใช้เมื่อไร ถ้ามีผลใช้ในเดือนกันยายนก็ไม่มีปัญหา แต่ถ้าไปเริ่มใช้ในตุลาคม ถ้าโดยตำแหน่งมันก็จะมีปัญหาอีก ท่านเลขาไพบูลย์ว่าอย่างไรครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : คือในประเด็นมาตรา ๒๙๐ มันมีอย่างที่ท่านยกขึ้นมา ก็คือว่าถ้าดูความต่อเนื่องในมาตรา ๒๘๙ มันเป็นเรื่องของบุคคลที่ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ แต่ในมาตรา ๒๙๐ ทั้งวรรคหนึ่ง วรรคสอง ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๕ เขาตั้งโดยตำแหน่ง ก็คือประธานศาลฎีกาเป็นประธาน ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นรองประธาน นั่นที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเลือกมา ๕ ที่ประชุมใหญ่ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ๒ ก็เป็น ๗ ตรงนั้นถ้าเขียนในลักษณะอย่างนี้ ก็คือต้องตั้งโดยตำแหน่ง มันก็จะเกิดปัญหาว่าที่ทำงานมาบางท่านลงไปในคดีเกือบทั้งหมดแล้ว แล้วพอถึงกันยายนต้องพ้นไป ถ้าเขียนโดยตำแหน่งพ้นไปก็ไม่ได้ตัดสินคดีนั้น ยกเว้นคดีอุทธรณ์ที่จะตัดสินเร็ว ๆ นี้ ตามที่ปรากฏเป็นข่าววันที่ ๓๐ พฤษภาคม ตรงจุดนั้นในคดีอื่นท่านศึกษาไว้ล่วงหน้า มันก็เกิดผลดี เพราะศึกษาไว้ล่วงหน้า แล้วพอถึงกันยายนท่านก็พ้นไป ยังไม่ได้วินิจฉัยคดี ตรงจุดนี้มันก็เกิดคำถามว่าแล้วถ้ารัฐธรรมนูญประกาศใช้ภายในกันยายน ก่อนวันที่ ๓๐ กันยายน มันก็จะรับช่วงเก่าไปหมด แต่ถ้าเป็นตุลาคมเขียนไว้ ตรงนี้ก็เกิดปัญหา เพราะฉะนั้นดำเนินการตามรัฐธรรมนูญเก่าไปก่อน ก็มีประเด็นอย่างที่ว่านะครับ มีทั้งผลดีอยู่ด้วย แต่ละท่านที่จะพ้นไปศึกษาคดีไว้แล้ว แต่ก็ติดตำแหน่งตรงประธานที่เขียนในรัฐธรรมนูญชั่วคราวว่าประธานศาลฎีกาเป็นประธาน แต่พอ ๓๐ กันยายน วันที่ ๑ ตุลาคม ท่านพ้นจากประธาน ก็มีประธานใหม่เข้ามา ตรงนี้ก็อยู่กับที่ประชุมที่จะเห็นสมควร

เลขานุการ : ท่านมานิจครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ผมคิดว่าในองค์กรอิสระ องค์กรอื่น ๆ ก็อาจจะมีการที่จะเกษียณอายุอย่างนี้เช่นกัน เพราะฉะนั้นผมว่าน่าจะว่ากันไปตามหลักการ มาเทียบกับเวลาท่านดำรงตำแหน่งอยู่ที่ศาล ถ้าเมื่อท่านจะเกษียณอายุแล้วคดีที่ค้างอยู่ทำอย่างไร อันนี้ก็คงปฏิบัติแบบเดียวกันครับ

เลขานุการ : คือหลักการเราควรให้ต่อหน้าครับ เราก็ให้ต่อทั้งนั้นไปจนจบ แต่เราติดตำแหน่งตัวประธานศาลฎีกาท่านั้น ซึ่งเป็นตัวตำแหน่งด้วย ไม่ใช่ตัวคนเท่านั้น ท่านวิชาว่าอย่างไรครับ

ศาสตราจารย์ (พิเศษ) วิชา มหาคุณ : ผม วิชา มหาคุณ ครับ คงจะพูดถึงเรื่องหลักการ เราคงจะไปรับรองเกินรัฐธรรมนูญเก่าหรือกฎหมายดั้งเดิมที่ได้เขียนเอาไว้คงไม่ได้ เดี่ยวมันจะกลายเป็นว่า

คณะกรรมการสิทธิการขกร่างรัฐธรรมนูญ

ศิริพร ๒๘/๒

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

เรากล้มล้างสิ่งที่เขาเขียนเอาไว้ เพราะฉะนั้นก็เพียงแต่ที่เรารับรองให้มันมีผลต่อไป แต่การมีผลต่อไปก็ต้องเป็นไปตามหลักการเดิมที่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๙ ให้หลักการไว้ เราคงจะไปพูดอะไรนอกเหนือจากนี้ไม่ได้แล้ว ไม่อย่างนั้นจะกลายเป็นเราไปเกินเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญเดิมที่ให้ไว้ล่ะครับ

เลขานุการ : ตัวประธานจะต้องเปลี่ยน ผมเข้าใจว่าอย่างนั้นล่ะครับ ประธานศาลฎีกาท่านต้องเปลี่ยน แต่ตัวศาลผมคิดว่าตัวผู้พิพากษาไปต่อได้ล่ะครับ เอาอย่างนั้นล่ะครับ มีมาตราอื่นใหม่ครับ ถ้าไม่มีจบแล้วครับท่านประธานครับ

คณะกรรมการข้าราชการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

นำพร ๒๙/๑

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : ขออนุญาตนัดเดี่ยวครับ

เลขานุการ : ท่านไพบูลย์ เชิญครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : มาตรา ๒๔๗ การดำเนินการสรรหาวุฒิสภา นี้ครับ ตกลงสมาชิก สรรหาสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญนี้ ฉะนั้นในตัวมาตรา ๒๔๐ นี้ครับ ผมเสนอฝากทางฝ่ายเลขานุการไว้ก็คือว่า ให้ตรากฎหมายประกอบภายในหนึ่งปี น่าจะเขียนให้ชัดเจนนะครับ ถ้าไป ทั้งนี้ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ครับ เดี่ยวมันไปขยายความเรื่องออกกระเบียบภายในหนึ่งปี ถ้าจะเขียนในวรรคท้ายของมาตรา ๒๔๐ ใหม่ เป็น ให้มีการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญภายในหนึ่งปีนับแต่มีการแต่งตั้งคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญนี้ จะชัดเจนขึ้นใหม่ครับ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ ให้ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจออกกระเบียบเกี่ยวกับวิธีพิจารณา และการทำคำวินิจฉัยได้ ขอย้าย หนึ่งปี ไปไว้ข้างบนจะเหมาะสมใหม่ครับ

เลขานุการ : ไม่เอาเจตนาได้ใหม่ครับ ท่านต้องการให้ออกพระราชบัญญัติภายในหนึ่งปี
ใช่ไหม นับตั้งแต่รัฐธรรมนูญประกาศใช้

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : ศาลใหม่

เลขานุการ : ตั้งแต่มีศาลใหม่

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : ครับ

เลขานุการ : ได้ใหม่ท่านรองครับ ได้นะครับ เอาหลักการแล้วเดี๋ยวหาคำ เดี่ยวขอคำ
ท่านไพบูลย์ด้วย ท่านวิทยา เชิญครับ

นายวิทยา งานทวี : ขออนุญาตครับ ท่านประธานครับ พอตีวันก่อนที่เรามีการคุยกันในเรื่องมาตรา ๒๓๓ ที่บอกว่าทาง กกต. จะไม่ให้แม้แต่ใบเหลือง ใบแดง แล้ววันนั้นก็ได้คุยว่า ระหว่างก่อนเลือกตั้งเสร็จนี่นะครับ กกต. อยากรู้ก็ต้องเป่านกหวีดให้ได้ ไม่อย่างนั้นเกมมันต้องมีผู้ตัดสิน เพราะว่ามันเป็นการกระทำระหว่างที่กำลังอยู่ในเกณฑ์ แต่หลังจากเลือกตั้งนี่นะครับ ก็อยากจะทำให้เป็นเรื่องของศาล เพราะวันนั้นที่คุยกัน ถ้าหากว่ายังเหมือนเดิมที่เป็นอยู่ตามร่างนี้นะครับ ก็จะเท่ากับว่าไม่ได้เปลี่ยนแปลงอะไรเลย เพราะว่าเมื่อก่อนนี้ ถึงจะตัดสินใจอย่างไรก็ไปฟ้องศาลได้ อันนี้ประเด็นก็คือว่า ถ้าทุกอย่างมันรวบเบ็ดเสร็จอยู่ตามที่ว่านี้ผมว่าปัญหาก็ยังไม่ได้แก้ไขนะครับ วันนั้นที่ได้เรียนว่า ปัญหามากที่สุดก็คือในส่วนของแต่ละจังหวัด ที่แม้แต่การเสนอที่จะเอาใบเหลืองหรือใบแดง มันเป็นเรื่องปัญหาว่าสามารถที่จะนำเสนอแล้วเจรจาได้ อันนี้ประเด็นเรื่องนี้ หลังจากเลือกตั้งผมว่าเป็นประเด็นสำคัญมาก อันนี้ที่ถามว่าทำไมจะให้ กกต. เป็นผู้เสนอให้ยกเลิกจะให้ใบเหลืองหรือใบแดง แต่อำนาจควรจะเป็นที่ศาลเมื่อมันมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ที่นี้ถ้าสมมุติว่ามติ เพราะวันนั้นที่อภิปรายนะครับ กลับไปดูมติเดิมก็มีการคุยกัน แต่ก็ไม่ได้

คณะกรรมการการยก่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

น้ำพร ๒๙/๒

ชัดเจนว่าลงตรงไหน ผมเข้าใจว่าในที่ประชุมวันนั้น เดิมจะไม่ให้แม่แต่จะให้ใบเหลือง ใบแดง เลยนะครับ แต่ก็คุยกันว่า ระหว่างที่เกมยังเดินอยู่ยังไม่จบ แล้วก็มันมีความชัดเจน ก็ให้กรรมการเขามีสิทธิ ก็ขออนุญาตว่าให้ชัดเจน เพราะผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสาระสำคัญของการเปลี่ยนแปลงครับ

เลขานุการ : อย่างนี้ได้ไหมท่านประพันธ์ครับ จะได้เร็ว คือมันก็อย่างนี้ครับ เถียงไปเถียงมาแบบนี้ มติที่ประชุมเดี๋ยวต้องไปเช็ค ผมขออนุญาตยืนตามนี้ไปก่อนนะครับ ไม่ได้มีปัญหาอะไรนะครับ เดี๋ยวก็มาปรับแก้กันอีกรอบหนึ่งนะครับ ขออย่างนี้ไปก่อนได้ไหมครับ ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวนี้ต้องไป Debate กันใหม่ ซึ่งมันจะยาวนานครับ

นายวิทยา งานทวี : สาระนี้คงสำคัญนะครับ ถ้าไม่เปลี่ยนนี่คือเหมือนเดิมหมดทุกอย่าง

เลขานุการ : ไม่ได้เหมือนเดิมท่านวิทยา เพราะว่าฟ้องศาลได้ เดิมที ใบเหลือง ใบแดง นี่ฟ้องศาลไม่ได้เลยครับ อันนี้ฟ้องศาลได้ครับ เพียงแต่เถียงกันว่าฟ้องศาลในชั้นตอนไหน ใครเป็นคนฟ้องเท่านั้นเองนะครับ ขออนุญาตอย่างนี้ท่านวิทยาคครับ ไม่อย่างนั้นมันไม่จบครับ ๑๑.๔๙ นาฬิกาแล้วครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขออนุญาตหน้า ๑๐๘ มาตรา ๒๙๑ วรรคสอง เข้าใจว่าพิมพ์ผิดนะครับ ในระหว่างที่ไม่มีการตรวจเงินแผ่นดิน น่าจะเป็น ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินนะครับ มาตรา ๒๙๑ วรรคสองครับ

เลขานุการ : ถูกต้องครับ ยังไม่มีคณะกรรมการครับ ท่านธงทอง เชิญครับ

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

จรรยา ๓๐/๑

นายธงทอง จันทรางศุ : ขออนุญาตท่านประธานครับ ผม ธงทอง กรรมการการครับ ขออนุญาตหารือประเด็นบทเฉพาะกาล บทหลักคือมาตรา ๒๔๖ เรื่ององค์การอัยการ ซึ่งเราปรับรูปแบบการทำงานของอัยการไป ในมาตรา ๒๔๖ เองมีวรรคห้า พนักงานอัยการต้องห้ามให้ดำรงตำแหน่งหรือกระทำการใดๆ เช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ในเรื่องวินัยหรือลักษณะต้องห้ามของผู้พิพากษาหรือตุลาการ ถ้าไม่มีบทเฉพาะกาลรองรับมาตรา ๒๔๖ ไว้ เมื่อรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ พนักงานอัยการหลายท่านที่ปฏิบัติหน้าที่ในคณะกรรมการหรือในองค์กรฝ่ายบริหารทั้งหลาย ถ้าไม่มีบทเฉพาะกาลรับไว้จะขัดบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๖ วรรคห้านี้ทั้งหมด เพียงแต่หารือว่าจะมีบทเฉพาะกาลผ่อนเวลาหรือไม่ หรือไม่ ถ้าถอนหมดก็คงไม่มีประเด็นอื่นครับ

นายอัษฎพร จารุจินดา : มันอาจจะต้องมีบทเฉพาะกาล เพราะว่างานบางส่วนยังค้างอยู่ที่ชั้นอัยการอยู่ ไม่ว่าการตรวจสัญญาหรืออะไรพวกนั้น ถ้าเป็นไปได้ใหม่ครับว่าจะแก้ไขในมาตรา ๒๔๕ ว่ายังไม่ให้มาตรา ๒๔๖ นั้นมาใช้บังคับภายในหนึ่งปี โดยให้ไปปรับปรุงกฎหมายให้เสร็จภายในหนึ่งปี เพื่อจะให้งานที่ค้างคายนั่นเคลียร์เสียให้หมด

เลขานุการ : เอานะครับ ได้ นะครับ เต็ม นะครับ ท่านอาจารย์วุฒิสาร

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ต้นไชย : ท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร ผมไม่อยากจะเข้าชื่อนะครับ แต่ว่ามาตรา ๒๓๓ ท่านเลขานุการบอกขอคง ก็คงตามร่างเลขานุการไม่ดีหรือครับ เพราะว่าผมเข้าใจว่าร่างเลขานุการเขียนตามความเห็นส่วนใหญ่วันนั้นนะครับ คือคงตามนั้นจะไม่ดีกว่าหรือครับที่จะไปแก้ตามข้อเสนอ

เลขานุการ : ท่านประพันธ์ยอมใหม่ครับ ไม่ยอม นะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : คือมันไม่ตรงหลักการ โดยเฉพาะวรรคสองนี้ วรรคสองต้องเสนอความเห็น มันไม่ตรงหลักการซึ่งอนุกรรมการ กรอบ ๒ ก็บอกอยู่แล้วว่า กกต. มีอำนาจที่จะดำเนินการเหมือนเดิม เพียงแต่ว่าผู้ได้รับผลกระทบสามารถอุทธรณ์ได้ มันไม่ตรงหลักการ และการทำงานจะทับซ้อนอันนั้นมากไปอีกครั้ง

เลขานุการ : จะเถียงไปเรื่อย ๆ ก็ได้ นะครับ ผมไม่มีอะไร นะครับ มีเวลาว่างเยอนะครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ต้นไชย : คือไม่ใช่ อะไรครับ ถ้าเลขานุการกล่าวนำแบบนี้ ก็เหมือนผมชวนเถียง แต่ว่าผมคิดว่าประเด็นนี้เป็นประเด็นที่มีสาระที่เกิดความเปลี่ยนแปลงในรัฐธรรมนูญในการที่จะแชร์อำนาจของการวินิจฉัยการเลือกตั้ง นะครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าประเด็นนี้เป็นประเด็นสำคัญ และผมเข้าใจว่าการที่ฝ่ายเลขานุการสรุปแบบนี้ ถ้าจะมีปัญหาเรื่องถ้อยคำก็แก้ถ้อยคำครับ แต่ว่า

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

ถ้าแก้ตามท่านประพันธ์มันคือแก้หลัก คือแก้ Concept เลยนะครับ เพราะว่าของเดิมที่ผมเข้าใจที่ตกลงกันท้ายที่สุดนี้ ตอนแรกเสนอกันว่าไม่ให้ กกด. มีอำนาจเลยนะครับ ใบเหลือง ใบแดง แล้วมีการอภิปรายกันว่า เป็นไปไม่ได้ที่ กกด. จะไม่มีอำนาจเลยในขณะที่มีการเลือกตั้ง เราจึงบอกว่าเพราะฉะนั้นอำนาจใบเหลือง ใบแดงของ กกด. ควรจะมีระหว่างการจัดการเลือกตั้งจนถึงวันรับรองผล แต่หลังการรับรองผลแล้วควรเป็นอำนาจวินิจฉัยว่าจะให้ใบเหลืองหรือใบแดง ควรเป็นอำนาจศาล ผมเข้าใจว่าส่วนใหญ่เข้าใจอย่างนั้นนะครับ แล้วก็ฝ่ายเลขานุการที่เขียนก็เขียนท่านองนี่ครับ ที่นี้ถ้าฝ่ายเลขานุการจะแก้ตามผมไม่ติดใจนะครับ แต่ผมเรียนว่าประเด็นนี้มันเป็นประเด็นที่สื่อสารออกไป

เลขานุการ : ผมก็ไม่ติดใจอะไรเลยครับ กำลังหาข้อสรุปเท่านั้นเองว่าใครจะยอมใคร ถ้าไม่มีใครยอมใคร ผมไม่รู้จะครับ ท่านไพโรจน์

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น : ถ้าผมจำไม่ผิด ผมก็ฟังอย่างที่อาจารย์วุฒิสารว่านะครับ คือเราขีดเส้นตรง ก่อนวันเลือกตั้งและหลังจากประกาศผลแล้วให้ไปศาล ผมจำอย่างนั้นเลยนะ อย่างที่อาจารย์วุฒิสารว่า

เลขานุการ : มีใครจำอย่างอื่นอีกไหมครับ ท่านอาจารย์เกริกเกียรติจำเหมือนอาจารย์วุฒิสารนะครับ ท่านประพันธ์ ถ้าอย่างนั้นผมขอยื่นร่างเลขานุการไปก่อนนะครับ เอาอย่างนั้นนะครับ แล้วก็ไปปรับแก้กันครับ มาคุยกันอีกรอบหนึ่ง เอาอย่างนั้นนะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : คือท่านเลขามันไม่ตรงกับหลักการของอนุกรรมการ กรอบ ๒ และไม่ตรงกับรายงานการประชุมซึ่งรับรองไปแล้ว ท่านไปดูรายงานการประชุมนะครับ ครั้งที่ ๒๔ วันอาทิตย์ที่ ๘ เมษายน หน้า ๔๑ ถึงหน้า ๔๓ ก็อภิปรายไปอภิปรายมา มติที่ประชุมไม่มีการแก้ไข ซึ่งผมก็มาขอแก้ไขวันที่ ๑๑ ว่า กรณีที่มีการสั่งเลือกตั้งใหม่หรือเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ขอเพิ่มเป็นว่า กรณีที่มีการประกาศผลการเลือกตั้งแล้วนะครับ

เลขานุการ : ขออนุญาตท่านประพันธ์ เข้าใจว่าหลายคนพูดว่าเขาตามอาจารย์วุฒิสาร คงอย่างนี้ไปก่อนนะครับ จะได้จบนะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : มันไม่ทราบจะแก้กันอย่างไร เพราะว่ามันเป็นมติไปแล้ว คือมันผิดจากที่รับรองรายงานการประชุม แล้วผมก็ไม่ได้ขอลงวันด้วยนะครับ

เลขานุการ : ไม่ ผมหมายความว่าอีกยกหนึ่งหลังจากเราไปรับฟังความคิดเห็นจะกลับมาปรับแก้แล้วครับ มีหลายประเด็นที่หลายคนพูดกันนี่นะครับ ท่านสดศรีว่าอย่างไรครับ

นางสดศรี สัตยธรรม : ขอให้ท่านไปดูเรื่องมติก่อนดีกว่าไหมคะ ก่อนที่ท่านจะชี้ขาดอะไร เพราะว่าถ้ามติลงอย่างไรกันแล้วก็ต้องเป็นไปตามมตินะคะ

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

เลขานุการ : ผมขอทางนี้ที่ไม่มีใครยอมรับ ไม่มีใครยอมใครละครับ แต่ผมก็เอาตามมติแล้วกัน แต่ว่าตามมติที่ท่านประพันธ์อ้าง ท่านวุฒิสภาก็ไม่ยอมรับ บอคมติไม่ใช่แบบนี้ละครับ ตกลงจะให้ทำอย่างไรครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ท่านประธานครับ ขออนุญาต ผมว่าให้ดูตามมติที่จดไปและรับรองไปนะครับ แล้วถ้าจะปรับปรุงอย่างไรมาทำกันอีกครั้งก็มาพูดกันอีกครั้งหนึ่งนะครับ คือไม่อย่างนั้นมันกลับไปกลับมามันไม่ทราบว่าเขาหลักอะไร

เลขานุการ : ได้ไหมครับ อาจารย์วุฒิสภารับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสภาร ต้นไชย : คือผมเข้าใจว่าหลายเรื่องนะครับ ถ้าจะไล่ดูในมติ ๕๐ หน้านี้มีหลายประเด็นที่ตอนท้ายเขียนว่าไม่มีการแก้ไข แต่จริง ๆ มันมีสาระสำคัญที่มีการเปลี่ยนแปลงคือถ้าดูประโยคท้ายประโยคเดียวมันก็ใช่ครับ แต่ว่าผมคิดว่าถ้าลองทบทวนแนวคิดแล้วก็หลักที่กรรมาธิการ ๓๕ คนวาง แล้วก็ข้อเสนอที่ผมพยายามสรุปซึ่งไม่ใช่ความเห็นผมคนเดียวละครับ ผมคิดว่ากรรมาธิการหลายคนมีความเห็นตรงกันว่าเรื่องนี้มีข้อสรุปแบบนี้และเข้าใจตรงกัน ทีนี้ถ้าจะยึดเอกสารนี้มันก็คงยึดได้ครับ แต่ว่ามันก็มีอีกหลายประเด็นมากนะครับ ที่สุดท้ายคือสรุปว่าไม่มีการแก้ไข แต่จริง ๆ เนื้อหามันมีการอภิปรายเยอะแยะไปหมด แล้วก็จริง ๆ ก็เอามาแก้ไขมาตรานี้เยอะมากนะครับ ที่มีความเห็นแตกต่างกัน คือผมไม่ติดใจว่าจะสรุปลายลักษณ์อักษร แต่ผมเรียนว่าโดยข้อเท็จจริงแล้วก็ตามความเข้าใจของที่ประชุมนี้มันเป็นอย่างไร แล้วก็ผมเองนี่ยืนยันเนื่องจากว่าฝ่ายเลขาเองก็เขียนออกมาในทำนองนี้ซึ่งมันก็เป็นความเห็นที่ตรงกันอยู่ เพราะว่าผมจำได้ว่าของเดิมนี้เราพูดกันถึงขนาดว่าจะไม่ให้กกต. มีอำนาจอะไรเลย แล้วเราก็กลับมาพูดว่าเป็นไปไม่ได้ที่ให้ กกต. ไม่มีอำนาจอะไรเลย เป็นผู้จัดเลือกตั้งอย่างเดียว ผมคิดว่าถ้าทวนความเห็นมันจะเป็นอย่างนี้ครับท่านประธาน

เลขานุการ : ท่านสุพจน์ว่าอย่างไรครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ ผม สุพจน์ ไข่มุกด์ ครับ วันนั้นฟังได้ความว่าอย่างที่อาจารย์วุฒิสภารพูดครับ ผมได้ฟังอย่างนั้นจริง ๆ แล้วก็มติที่ประชุมบางทีมันก็คลาดเคลื่อนครับ ก็สังเกตดูว่ามันผ่านมติไปเร็วมากเลย บางทีก็ดูไม่ทัน แล้วเราก็ขอแก้ไขไปหลายครั้งหลายหนเหมือนกันมตินี้เพราะฉะนั้นมตินี้บางทีก็ต้องพูดจริง ๆ ว่ายังต้องการที่จะต้องมาทบทวนอีกหลายครั้ง ถ้าจะเอาจริง ๆ ตามมตินั้น แต่ว่าเราฟังได้ความอย่างที่อาจารย์วุฒิสภารพูดครับ ขอขอบคุณครับ

เลขานุการ : ท่านจรัญว่าอย่างไรครับ ผมสรุปไม่ได้แล้วนะครับ

นายจรัญ ภักดีธนากุล : ผมเข้าใจว่าก่อนวันที่ ๑๐ เมษายนอะไรนี้ เราก็คุยกันยังไม่ยืนยันอะไรตายตัว เพราะฉะนั้นตรงนี้เพื่อว่ามันยืนยันกันอยู่ ๒ ด้าน ถ้าเราจะถามมติก่อนวันนี้ได้ไหมครับ จะให้วันนี้เลือกได้ไหมครับว่าระหว่าง ๒ ด้านนี้ เพราะไม่อย่างนั้นทางฝ่ายเลขาที่ไม่รู้จะเดินไปทางไหน

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

สุภาภรณ์ ๓๑/๒

เลขานุการ : ไซ้ จะลงมติไซ้ใหม่ครับ ลงมติได้ใหม่ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขออนุญาตท่านประธาน ด้วยความเคารพนะครับ คือในการพิจารณานี้นะครับ มันมีรายงานการประชุมแล้วก็จดกันไป และผมเองนี่นะครับ ผมอยากจะเรียนว่าผมเสนอหลายเรื่อง ผมแพ้ผมก็ไม่ได้ตั้งใจอะไรทั้งสิ้นเลย ก็เอาตามนั้นทั้งสิ้น ไม่ได้ขอสงวน แต่อันนี้มันอยู่ในรายงานการประชุมแล้วรับรองก็คือหมดแล้ว แล้วก็วันที่ ๑๑ ผมขอแก้ไขปรับปรุงว่า ถ้าเป็นตามอันนี้ในการทำงานของ กกต. จะทำงานยากลำบาก การป้องกันการทุจริต ชื่อสิทธิ ขยายเสียงก็จะยากลำบากขึ้น แค่นี้ก็รู้สึกจะยากลำบากพอสมควร ผมคิดว่าเราเอาร่างเดิมและที่ผมขอแก้ไขในวันที่ ๑๑ นี่ลองมาดูก่อนนะครับ แล้วก็ถ้ามันมีปัญหาอะไรแล้วก็เดี๋ยวมาช่วยกันดูได้ ไม่ได้มีปัญหาเลยครับ ไม่ได้ต้องการอะไรทั้งสิ้นเลยนะครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย : ผม นิติพันธุ์ ครับ ที่จริงย้อนกลับไปดูที่มาตรา ๒๑๔ วรรคสาม มันจะให้คำตอบอะไรบางอย่างได้ใหม่ครับในส่วนนั้น ที่พูดถึงเรื่องศาลฎีกามีอำนาจพิจารณาเกี่ยวกับเลือกตั้ง เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งต่าง ๆ เหล่านั้น

เลขานุการ : ผมสรุปอย่างนี้นะครับ ก็มีความเห็น ๒ ฝ่ายนะครับ ฝ่ายหนึ่งก็บอกว่าร่างของฝ่ายเลขานุการตามมาตรา ๒๓๓ น่าจะเป็นแนวที่ถูกต้องแล้ว อีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่ามติที่บันทึกไว้ในรายงานการประชุมไม่ใช่ตามมาตรา ๒๓๓ นะครับ ก็ยันกันไปยันกันมาแบบนี้ครับ ท่านประพันธ์ก็ขอไม่ให้ลงมติอีกนะครับ ท่านเจริญเสนอให้ลงมติ ลงมติได้ใหม่ครับ ท่านเจริญ ท่านประพันธ์ครับ จะได้จบไปครับ ไม่อย่างนั้นมันก็ยันไว้แบบนี้ครับ

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

นายประพันธ์ นัยโกวิท : เรียนท่านเลขานุการครับ ในวรรคสองมันไม่ตรงหลักการที่อนุกรรมการ กรอบ ๒ ได้พิจารณา หมายความว่า กกต. ก็มีมติในส่วนของกรณีวินิจฉัย เพราะมันจะต่อมาจากมาตรา ๒๓๒ ที่ให้ กกต. สืบสวนสอบสวนและวินิจฉัยโดยพลัน ในกรอบ ๒ ถึงบอกว่าเมื่อวินิจฉัยแล้ว โอ.เค. กรณีซึ่งให้ใบเหลือง ใบแดง มันกระทบสิทธิกับคน ก็ให้ผู้ได้รับความเสียหายได้ร้องต่อศาลฎีกา เพื่อให้พิจารณาทบทวนได้ อันนี้ก็เพิ่มหลักการไปเยอะ ส่วนในวรรคสอง ที่ต้องให้เสนอความเห็น มันไม่ตรงกับที่มีการพิจารณากัน

เลขานุการ : ก็ให้เหตุผลไปทั้ง ๒ ฝ่ายแล้ว ท่านประพันธ์ครับ ไม่มีทางยุติหรือครับ ถ้าไม่ลงมติ ลงมติได้ไหมครับ ท่านสุพจน์เสนอให้ลงมติใช่ไหมครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : เสนอให้มีการลงมติว่าจะมีการลงมติหรือเปล่าครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : เอาอย่างนี้แล้วกันครับ ตกลงถ้ายังมีการปรับปรุงได้ ก็เอาตามเลขานุการไปก่อนก็ได้ครับ

เลขานุการ : ขอบคุณท่านมากครับ จบแล้วครับ ท่านประธานครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล : ผมติดอยู่อีกสัก ๒ ประเด็นเล็ก ๆ ในมาตรา ๒๗๐ เรื่องจริยธรรมวรรคสอง มันเขียนซ้ำกันไหมครับ ท่านเลขานุการครับ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม หากเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลองปรับถ้อยคำหน่อย คือถ้าเป็นข้าราชการเขาก็เป็นวินัย ถ้าเป็นทางการเมืองก็ว่าไป อันนั้นจุดที่ ๑ นะครับ

เลขานุการ : ขอบคุณครับ ตัดแล้วครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล : จุดที่ ๒ ผมคิดว่าขาดไปจากมติที่เราพูดกันไป คือในกรณีที่การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมมีลักษณะร้ายแรง หรือมีเหตุอันควรเชื่อว่าการดำเนินการของผู้รับผิดชอบจะไม่ได้ด้วยความเป็นธรรม ผู้ตรวจการแผ่นดินจะได้สวนและเปิดเผยผลการไต่สวนต่อสาธารณชนได้ อันนี้มีมติที่บอกไว้ ไม่อย่างนั้นจะไม่มีสภาพบังคับนะครับ กลับไปเป็นเหมือนเดิมเลย ส่งกลับไปให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคล ท่านก็บอกว่าไม่เป็นไร ไม่ผิด แล้วก็ทำอะไรไม่ได้ เพราะฉะนั้นในเรื่องข้อหาร้ายแรง มันน่าจะมีกลไกอะไรตรงนี้ทำเลย แต่ว่าไม่ได้ไปชี้มูลแล้วผูกมัด แต่ว่าเปิดเผย ไต่สวนแล้วก็เปิดเผยผลต่อสาธารณชนได้ ซึ่งถ้าเขาไปเขียนอยู่ในวรรคสองของมาตรา ๒๗๑ ต่อเป็นวรรคสอง ก็จะไม่เพิ่มตัวบทมาตรา ผมจะส่งถ้อยคำให้ครับ

เลขานุการ : ได้ครับ ขอบคุณครับ ท่านชูชัย

นายชูชัย ศุภวงศ์ : ขอบคุณครับ ผมแก้คำผิดนิดเดียว ไม่ทราบแก้หรือยัง ผมเอาแบบท่านประธานเรื่องคนพิการ หน้า ๑๐๘ มาตรา ๒๙๓ กองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมือง

เลขานุการ : แก้แล้วครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

วិถนา ๓๒/๕

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

นายชูชัย ศุภวงศ์ : ขอบคุณครับ

นายจรัญ ภักดีธนากุล : ท่านครับ ขอเรียนอีกนิดหนึ่งได้ไหมครับ ประเด็นนี้ก็อาจจะควรประกาศไต่สุดแท้แต่ นะครับ คือหลักการที่ห้ามพวกเราไม่ให้ เป็น ส.ส. ส.ว. ผมว่ามันน่าจะ ต้องเขียนใน บทเฉพาะกาลด้วย มีไหมครับ

นายอัชพร จารุจินดา : ในมาตรา ๒๘๕ วรรคสองครับ ที่บอกว่า ให้บทบัญญัติ มาตรา ๓๐ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

นายจรัญ ภักดีธนากุล : ขอบพระคุณครับ

เลขานุการ : ท่านวิจิตร ท่านวิทยาครับ

นายวิจิตร วิชัยสาร : กราบเรียนท่านประธานครับ ผมก็ถือว่าวันนี้คุยกันจบแล้ว นะครับ ท่านวิทยาบอกว่ายัง ไม่เป็นไร ในส่วนของผมถือว่าจบแล้ว คือที่ถามนี้เมื่อดูสาระสำคัญ ดูภาพรวม ทั้งหมดแล้ว ในการบรรยายเป็นเชิงพูดถึงพฤติกรรมและปัญหา ตามว่ารัฐธรรมนูญนี้ เมื่อร่างเสร็จแล้ว แล้วผมจะไปพูดกับประชาชน จะไปเสนอว่าของฉบับใหม่นี้ นอกจากจะดีกว่าฉบับเก่า นั้นคืออย่างไร มันจะมี ธงไปไหมครับว่า เป็นการพัฒนา แก้ปัญหาบ้านเมือง หรือว่าปฏิรูปการเมืองอะไรต่าง ๆ ที่เราพยายามคิด แก้ก้นมาทุกอย่าง มันจะมีทิศทางของการนำเสนอไหมครับ ไม่ทราบผมพูดวนไปวนมาหรือเปล่าครับ คือ เมื่อสักครู่เสียจังหวะไปนิดหนึ่งครับ ก็คือถามว่า เราจะชูธงอะไรไปเลยแล้วกันที่เข้าเป้าเลยว่า เราจะชูธง อย่างไม่การนำเสนอว่าดีกว่าปี ๒๕๔๐ มันจะพัฒนาบ้านเมืองอย่างไร ก็อยากได้แนวไปบ้าง เพราะเริ่ม ไม่ไปบ้างแล้ว จะได้ตรงกัน

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

เลขานุการ : ขออนุญาตท่านประธานให้ท่านวิทยาแล้วท่านปกรณ์ครับ

นายวิทยางานทวี ขอบคุณครับท่านประธาน ในกรณีของรัฐธรรมนุญ ปี ๒๕๕๐ นี้ ผมว่าเป็นโอกาสมากแล้วก็เห็นเป็นแนวโน้มสำคัญ ก็คือเรื่องของการปฏิรูประบบยุติธรรมทั้งระบบ ซึ่งผมเห็นว่ากระบวนการต่าง ๆ ได้ดำเนินการมาเข้มข้นพอสมควรแล้ว แต่ยังมีขาดอยู่อันหนึ่งซึ่งผมคิดว่าเป็นสาระสำคัญแล้วก็อยากให้มีการเปลี่ยนแปลง ก็คือระบบการสอบสวนของตำรวจซึ่งเราได้คุยกันไว้ ไม่ทราบว่าเราได้แก้ไขปรับปรุงอยู่ที่ตรงไหนครับ ถ้าสมมุติว่ามันสามารถปฏิรูปในเรื่องนี้ได้โดยตรงนะครับ ก็จะสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ รวมถึงระบบยุติธรรมที่ควรจะให้มันเป็นสากลได้ ก็เลยกราบเรียนถามท่านเลขานุการว่าที่เรามีระบุทั้งหมดในรัฐธรรมนุญมาตราต่าง ๆ มันอยู่ตรงไหนครับที่จะเปลี่ยนแปลงในส่วนนี้ครับ

เลขานุการ : ท่านปกรณ์ครับ

นายปกรณ์ ปรียากร : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ปกรณ์ ปรียากร คำถามที่ท่านวิจิตรถามผมคิดว่าเป็นคำถามที่ดีนะครับ แต่เท่าที่ผมอ่านจากเอกสารอีกชุดหนึ่งที่มีแจกมาเข้าวันนี้ ก็คือสาระสำคัญของร่างรัฐธรรมนุญ ซึ่งไม่ทราบว่าท่านวิจิตรมีเอกสารนั้นอยู่ไหมครับ

นายวิจิตร วิชัยสาร : มีอ่านแล้ว แต่กำลังจะชูธง คืออ่านแล้วมันเป็นพฤติกรรม

นายปกรณ์ ปรียากร : ไม่ครับ คือผมคิดว่าเป็นการสามารถที่จะชี้ให้เห็นถึงตัวนำใน ๔ ประการนั้นได้ แล้วใน ๔ ประการนั้นก็คำอธิบายแยกแยะออกไปให้เห็นภาพกว้าง ๆ อย่างชัดเจน แต่ผมคิดว่าถ้าเราจะยอมรับใน ๔ ประการนี้มันก็น่าจะครอบคลุม เท่าที่ดูนะครับ แล้วก็ในข้อความที่เขียนไว้ในตอนต้นก็ชี้ให้เห็นถึงปัญหาที่มีมาก่อนหน้านั้นะครับ

นายวิจิตร วิชัยสาร : ขออนุญาต คือผมก็ดูแล้วนะครับ เพียงแต่ที่ผมได้มีโอกาสอ่านในส่วนในปี ๒๕๔๐ ที่เขามีตรรกปฏิบัติการเมืองแล้วเราก็ดูเหมือนกับปฏิรูปมากขึ้นกว่าปี ๒๕๔๐ ผมก็เลยอยากจะเน้นออกไปในจุดดังกล่าวเท่านั้นเองครับ ที่พยายามตั้งธงไว้เพื่อการนำเสนอจะได้ชัดเจนขึ้นมากกว่าเราพูดถึงพฤติกรรมซึ่งมีปัญหาผ่านมานหลาย ๆ เรื่องจากการผูกขาดอำนาจต่าง ๆ ก็เป็นอันรู้กันอยู่แล้วว่ามี การผูกขาดอำนาจและการเมืองไม่โปร่งใสก็เป็นที่ยอมรับกันอยู่แล้ว แต่ว่ามาตรการนำเสนออย่างไรในนี้ก็พยายามสรุปรวมอยู่ครับ ก็เลยทำเป็นประเด็นเสนอขึ้นเท่านั้นเองครับ

เลขานุการ : เชิญท่านสุพจน์

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ ผม สุพจน์ ไข่มุกด์ เราจะมีการอภิปรายมาตรา ๒๙๙ ใหมครับ

ประธาน : ไม่มีแล้วครับ จบแล้วครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ไม่ใช่ คือหมายถึงไม่อภิปรายตัว แต่ว่าผลของมันที่ตอนนั้นกลายเป็นแปะก๊วยร้อนขึ้นมาแล้ว

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

ประธาน : เดียวก็เขียนเองครับ ท่านอย่าทำให้มันร้อนก็แล้วกันครับ ท่านไพโรจน์ยังมีอะไรอีก

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น : ผมมีนิดเดียวครับ คือว่านอกจากจะพิมพ์เผยแพร่ ๑ ล้านชุดแล้ว แล้วก็พิมพ์หนังสือพิมพ์แล้ว ถ้าเป็นไปได้อยากจะขอให้ลงในเว็บไซต์ของรัฐสภาในสาระสำคัญ หรือว่าในร่างถ้าเป็นไปได้นะครับ ซึ่งถ้าเป็นอย่างนั้นคนก็จะเข้าไปดูได้ง่าย ขอบคุณครับ

เลขานุการ : ลงไว้ทั้งหมดอยู่แล้วครับ ส่วนคำถามท่านวิทยาอยู่ในเรื่องปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมทางอาญาอยู่แล้วครับ เรื่องตำรวจทั้งหมด ไม่ใช่เฉพาะศาลเท่านั้นครับ

นายวิทยา งานทวี : ก็เรียนถามว่าเรื่องของการสอบสวนจะเปลี่ยนจากตำรวจออกมาจะได้ไหมครับ หรือจะอยู่ตรงไหนครับ

ประธาน : ผมคงไปไว้ในรัฐธรรมนูญละเอียดทั้งหมดคงไม่ได้นะครับ เดียวจะบอกต้องมีตำรวจหญิงใหม่ ต้องมีตำรวจชายเท่าไร สัดส่วน ท่านวิทยาคครับ ผมคิดว่าท่านมีเจตนาดีแล้วก็มองเห็นปัญหา แต่หลายสิ่งหลายอย่างเขาก็กำลังปฏิรูปโครงสร้างตำรวจทั้งหมดนะครับ ในเรื่องนั้นคงจะต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลงกันมาก ส่วนรัฐธรรมนูญนี้เป็นเรื่องกว้าง ๆ ในระบบยุติธรรม มันก็ไปในหลักการนะครับ ท่านมานิจครับ

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

นายมานิจ สุขสมจิตร : ผมมีข้อเสนอทีเดียวครับท่านประธาน เรื่องงานวันที่ ๒๖ นะครับ นอกจากสถานีวิทยุรัฐสภาจะถ่ายทอดสดแล้ว คิดว่าน่าจะขอความร่วมมือกับสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยให้ถ่ายทอดสดด้วยนะครับ

ประธาน : วันที่ ๒๖ ผมยังไม่ทราบว่าเราจะทำอย่างไร เพราะว่าเมื่อที่เราหารือกันแล้ว เราสามารถที่จะไปที่สถานีได้ โดยเชิญบุคคลสำคัญไป แล้วก็ขออำนวยความสะดวกจากรัฐบาลที่จะสั่งการให้สถานีวิทยุหรือว่าโทรทัศน์ที่เป็นของรัฐบาลช่วยถ่ายทอดหรือทำโทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจได้ก็ยิ่งดี นะครับ เราคงทำแค่นั้นนะครับ ก็ได้ขอยุติไปแล้ว ส่วนจะเป็นวันที่เท่าไร ผมคิดว่ามันคงจะกำหนดแน่นอนไม่ได้ จนกว่าทางฝ่ายที่ได้มอบหมายไปว่าลองประสานกับทางฝ่ายรัฐบาลดูนะครับ

ที่นี้สำหรับคณะกรรมการประชาสัมพันธ์ของ สสร. ของสภาร่างรัฐธรรมนูญเขาก็มีเจตนาดีต่อเรา หวังช่วยกัน แต่ว่ามันเกินความจำเป็นไป เราก็คงจะบอกพรรคพวกเราได้ นะครับ ในช่วงอย่างนี้ทำอะไรให้พอเหมาะ พอควร พอเพียง

สำหรับการประชุมในวันนี้ทั้งหมด ผมคิดว่าเราก็ได้ขอยุติในระดับหนึ่งแล้วว่า รัฐธรรมนูญของเราทั้งหมด ๑๕ หมวด ๒๙๙ มาตรา แต่ละเรื่องนั้นเป็นเรื่องที่เป็นการปฏิรูปครั้งสำคัญอีกครั้งหนึ่งจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ที่นี้ผมก็เห็นเอกสารที่ส่งมา อย่างที่ท่านปกรณ์บอก อันนั้นผมคิดว่าเป็นแนวทางสำคัญเหมือนกัน ในการที่จะทำความเข้าใจไม่เท่ากับสื่อหรือว่ากับชาวบ้าน แต่อย่างไรก็ตามทั้งหลายทั้งปวงผมหนักใจเพียงว่า การเผยแพร่สู่ระดับท้องถิ่นเป็นเรื่องสำคัญที่ภาครัฐจะต้องช่วยกัน คืออาศัยเฉพาะเราร่างออกไป แล้วก็ภาครัฐที่มีเครื่องมือเครื่องไม้ มีเจ้าหน้าที่ มีกลไกรัฐ เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ถ้าหากว่าช่วยกันจริง ๆ ให้ไปถึงชาวบ้านในพื้นที่ได้จริง ๆ ผมก็คิดว่าจะเป็นประโยชน์มากในการทำประชาพิจารณ์ หรือในขั้นทำประชามติ อันนี้ผมฝากเอาไว้ แล้วก็ลองช่วยประสานกับทางภาครัฐดูนะครับ ถ้าเขาไม่ไปกันเสียก่อน อันนี้ผมเป็นคนไม่ประมาทนะครับ เพราะฉะนั้นก็อยากจะเรียนไว้ว่า ร่วมมือกันทำให้บ้านเมือง แล้วตลอดระยะเวลาตั้งแต่ต้นมาจนกระทั่งถึงวันนี้ ผมเรียนกับท่านตรง ๆ เลย ผมรู้สึกว่าคุณท่านขยันขันแข็งกว่าเมื่อปี ๒๕๔๐ แล้วก็ประเด็นต่าง ๆ ยุ่งยากกว่ากัน แต่สามารถฟันฝ่ามาได้ รัฐธรรมนูญฉบับที่แล้วปัญหาหลักใหญ่อยู่ที่วิกฤติทางการเมือง นั้นเรื่องใหญ่เลย จึงต้องมาร่างกันใหม่ แล้วดูทางการเมืองที่ร่างกันใหม่แล้วผมก็คิดว่ามันดีกว่าเก่า หรืออุดช่องว่างต่าง ๆ เข้มขันขึ้น

ที่นี้ก่อนที่จะยุติการประชุมวันนี้ ผมนอกจากขอขอบพระคุณทุกท่านแล้ว เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายแล้ว ผมขอเรียนว่า พระที่อยู่หน้ารัฐสภา สมราชาสมีส่วนสำคัญที่เข้าไปอยู่ แล้วก็มีส่วนการเมืองเข้าไป ผมตรวจสอบดูแล้ว เพราะฉะนั้นพระผู้ใหญ่ต่าง ๆ ที่มา ผมก็สงสารท่าน ก็ถามท่านว่าท่านมีข้อเสนออะไร ก็ได้รับคำตอบมาว่า ข้อเสนอเสนอไปแล้วตั้งแต่ที่บางแสน แล้วมาเสนออะไรอีกมีไหม ก็อยากจะต้องการให้ผมลงไป เรื่องนี้ผมก็บอกผมกำลังประชุมอยู่ การลงไปพบนี้ถ้าหากว่าขอนิมนต์ท่านเข้ามา แล้วก็ผมจะ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐

ภาวดี ๓๔/๕

พร้อมกันเดินทางออกไปพบได้ ขอนิมนต์เข้ามา เหมือนคนพิการที่ท่านชูชัยได้มาบอก บอกคนพิการก็
อยากจะได้เรื่องเพิ่มเติมขึ้นมา ซึ่งผมก็เห็นด้วย ข้อเสนอของเขามีประโยชน์ เราอาจจะมาปรับปรุงแก้ไขให้
เพิ่มเติมเข้าไปเท่านั้นเอง -----

- ๓๕/๑

วันอังคารที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕

แต่สำหรับเรื่องพระนี่เมื่อไม่มีข้อเสนออะไรเลยแล้วมากัน แล้วมีขรวาสขึ้นบนเวที ผมก็ติดตามข่าวอยู่
เมื่อคืนก็แย่งเวทีกันระหว่างฝ่ายการเมืองกับอีกฝ่ายหนึ่ง เพราะฉะนั้นถึงแม้พระท่านจะมีเจตนาดีอย่างไร
ผมก็เป็นห่วงตรงที่ว่าจะมีบางฝ่ายบางพวก โดยเฉพาะฝ่ายการเมืองเข้าไปใช้ประโยชน์ในเรื่องนี้ ก็ต้อง
ระมัดระวังนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะให้ผมลงไปโดยไม่มีข้อเสนออะไรอีก ผมก็คิดว่าผมไม่ไป แล้วถ้า
หากว่ามีข้อเสนออะไรใหม่ขึ้นมา ทำเป็นหนังสือขึ้นมา ผมจะได้นำมาให้คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
ได้รับทราบกันหมด หรือกัน เมื่อไม่มีอย่างนี้แล้วจะให้ผมลงไป ผมคิดว่าผมไม่ไป แล้วไม่ใช่ไม่เห็นแก่พระ
ศาสนา ไม่เห็นใจพระผู้ใหญ่อะไรต่าง ๆ ไม่ใช่หรอกครับ แต่สิ่งที่นำมาพูดจาอะไรกันหน้าสภา บางทีก็
ค่อนข้างจะรุนแรงแล้วก็กล่าวหากันมากเกินไป พวกเราไม่อยากจะล้อต่อเถียง เราทำงานของเราตามหน้าที่
ให้จบไป ส่วนใครจะว่าอย่างไร เพราะหลายกลุ่มหลายอาชีพที่ไม่เป็นไปตามความประสงค์นั้น เขายอมมี
ความรู้สึก อันนี้เราก็เข้าใจ แต่จะได้ทุกอย่างตามที่ต้องการแต่ละกลุ่มนั้นมันก็คงเป็นไปได้ เพราะฉะนั้น
ท่านออกไปอะไรต่าง ๆ ท่านจะแะไปให้ขรวาสดำก็ได้ หรือท่านจะไปหาพระก็แล้วแต่ท่านนะครับ เราได้
นิมนต์ท่านขึ้นมา ขรวาส โฆษกบนเวทีบอกพระมาถึงหน้าบ้านแล้วไม่ต้อนรับ ผมก็นิมนต์พระเข้ามาใน
บ้าน เพราะไม่มีข้อเสนอ และจะมาคุย ผมบอกมีอะไร ก็ไม่มา พระขัดนิมนต์อย่างนี้ ผมก็รู้สึกว่าชอบกลอยู่
นะครับ เอาละ เรื่องพระค่อนข้างจะละเอียดอ่อน เราก็ไม่ต่อล้อต่อเถียง แล้วผมก็จะรับภาระเรื่องนี้กับพระ
นะครับ แล้วถ้ามีอะไรมากมายผมก็จะเชิญท่านสุพจน์ไปพบพระ แล้วจะได้พูดว่าอาณาเขตอำนาจรัฐเป็น
อย่างไรกันนะครับ ไม่ใช่ไรหรอก เพราะว่าท่านสุพจน์กับผมเคยทำงานมาด้วยกัน รับภาระได้ทุกอย่าง วันนี้
หลังจากนี้มีอาหารรับประทานนะครับ แล้วพุงนี้ มะรืนนี้ ก็คงยังไม่มีอะไร แต่ว่าท่านเลขานุการผมก็ถาม
แล้ว เมื่อมีอะไรฉุกเฉินเรียกประชุมด่วนได้ไหม บอกได้ เพราะผมก็ไม่รู้อะไรจะฉุกเฉินบ้าง เป็นคนไม่
ประมาทนะครับ ต้องขอขอบพระคุณทุกท่าน แล้วก็ถ้ามีอะไรเราก็ติดต่อประสานงานกัน หรือเราจะมาพบ
กันอีกหลังวันที่ ๑๗ อยากรู้จะได้บอกกัน ส่วนภาระหน้าที่ของท่านที่มีส่วนในการที่จะนำไปเผยแพร่ ใน
การที่จะนำไปลงพิมพ์หนังสืออะไรก็ขอช่วยดำเนินการด้วย แล้วในช่วงนี้ โฆษกทั้ง ๔ ท่านนี้ก็คงต้องรับภาระ
แทนพวกเรามาก ท่านช่วยกรุณาชี้แจงแล้วก็ไม่ต้องตอบโต้อะไรทั้งสิ้น บอกเหตุ บอกผลเท่านั้นพอแล้วครับ
วันนี้ก็ขอขอบพระคุณอีกครั้ง แล้วขอให้ท่านโชคดีปีใหม่ทุกคนนะครับ รัฐธรรมนุญฉบับที่ท่านช่วยกันทำนี้
มันจะเป็นหลักการสำคัญที่จะช่วยให้บ้านเมืองของเราเดินไปข้างหน้าได้ดีกว่านี้ ผมนึกอย่างนั้นตลอดเวลา
ขอขอบพระคุณมากครับ เลิกประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๒๐ นาฬิกา

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร